

Trykvevåbnet

Nr. 1

1961

SHELL AVIATION SERVICE

A/S DANSK SHELL KAMPMANNSEN

KØBENHAVN V. M. 5340

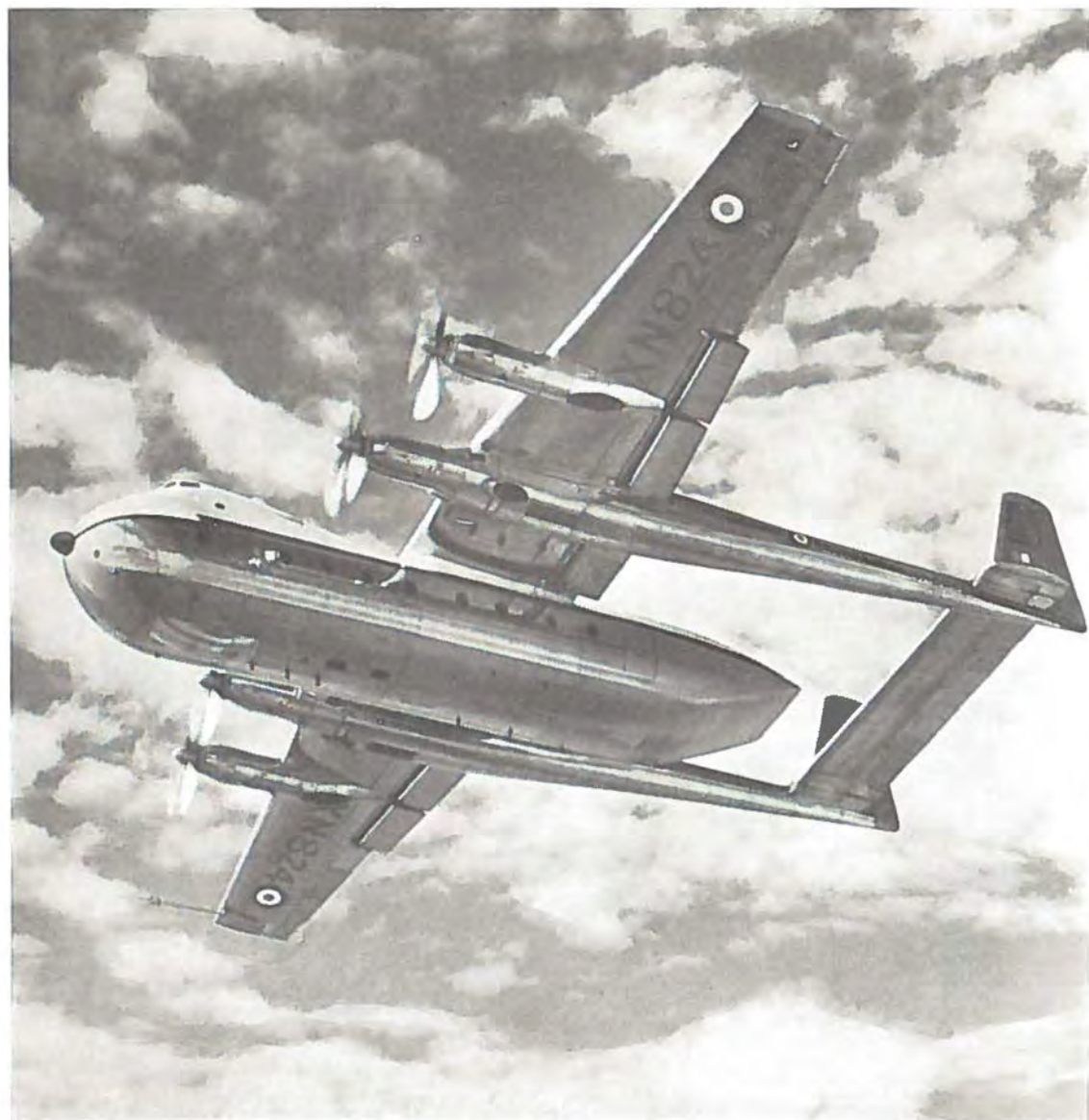
FLYVEVÅBNET

7. ÅRGANG

Nr. 1

1961

ARGOSY C.Mk.1

Valgt af R.A.F. Transport Command

HAWKER SIDDELEY AVIATION

32 Duke Street, St. James's, London, S.W.1

Repræsentant: Civilingeniør Mogens Harttung . Jens Kofodsgade 1 . København K.

FLYVEVÅBNET

NR. 1

1961

Udgivet af
ORGANISATIONEN AF
FLYVEVÅBNETS OFFICERER

INDHOLDSFORTEGNELSE

- Ingen personellov i denne omgang
- Flyverkonstabel ordningen
- Bemandingsposter i Flyvevåbnet
- Læserbreve
- OFO-orientering
- Verden rundt
- Bogkronik

De synspunkter, der fremsættes i tidsskriftet, repræsenterer ikke nødvendigvis redaktionen — end-sige flyvevåbnet — anskuelser og meninger, men står for forfatterens egen regning.

Gengivelse af tidsskriftets indhold må ikke finde sted uden kildeangivelse.

Tidsskriftets redaktion:
Sølyst Allé 11, Brøndby Str.
Tlf. 73 04 01, postgiro 98025

Ansvarshavende redaktør:
Kaptajn H. G. P. Jensen

Annonceekspedition:
Flyverløjtnant M. C. Bügel
Kathrinevej 17, Hellerup
Tlf. Helrup 6151

For at skabe størst mulig ro om fordelingen, bedes privatadresser så vidt muligt benyttet.

Adresseforandringer o. l. samt reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende tilsendelsen anmeldes til tidsskriftets kontor.

Trykt i
Herlev Bogtrykkeri
(S. Valbjørn)

Ingen personellov i denne omgang!

Som det vil være bekendt bl. a. fra meddelelser i dagspressen, har forsvarsministeren bestemt sig til, at det foreliggende personellovsforslag, der — som det fremgår andet steds — har været forhandlet med organisationerne, alligevel ikke vil blive fremsat i folketinget i indeværende samling, således som det oprindeligt var hensigten.

Det må nok siges at være en ret overraskende beslutning, der her er truffet, især da ministeren tidligere — over for kritik af, at forskellige forudsætninger for organisationernes stillingtagen til lovforslaget f. eks. det nye tjenestereglement ikke var til stede — har fastholdt at ville fremsætte lovforslaget, idet ministeren siges at have givet udtryk for, at han folte sig bundet af et løfte herom, fremsat i forbindelse med forsvarsforliget sidste år.

Uanset, at vi er helt enig med vor minister om, at givne løfter må holdes — og vi forstår da også situationen derhen, at ministeren er at betragte som løst fra sit løfte — skal der ikke fra disse spalter ankes over den trufne beslutning — tværtimod.

Med alle de uafklarede forhold, som den foreliggende situation indebærer, må det hilses velkomment, at der nu levnes tid til en grundig undersøgelse af tingene. — Der tænkes her ikke mindst på den — indenfor kommandoområderne — stedfindende undersøgelse af mulighederne for en nærmere fastlæggelse af tjenestestillinger og afgrænsning af ansvarsforholdene mellem de forskellige personelgrupper.

Det er overmåde vigtigt, at dette sker på et sagligt rigtigt og strengt retfærdigt grundlag, således at der dermed skabes den bedst mulige baggrund for det fremtidige samarbejde mellem grupperne.

Intet vil være mere ødelæggende for mulighederne for at opfylde forsvarslovens formål end et dårligt indbyrdes arbejdsforhold foranlediget af uklarhed vedrørende kommandoforholdene. — Ansvar og myndighed hører i det militære system uløseligt sammen. Et forhold, som tiden og udviklingen ikke har ændret, men som tværtimod atomtidens krav om lårn højt beredskab har yderligere skærpet, og derfor et forhold, som perso-

neloven og dens tilsluttende administrative bestemmelser, tjenestereglement m. v. må inkorporere, om den skal opfylde sin misison.

Der må ikke kunne opstå tvivl om, hvem der i en given situation har kommandoen, sålidt som om hvilke ordrer den pågældende kan udstede.

C. W. S. Svineslagterier A/S

HERNING OG SKJERN

For ædel Nyx

**WEILES
WINE**

Vinhandlere siden 1822

P. WEILE & SØN . AALBORG

TAGE OLSEN A/S

Civilingeniør M. A. ING. F.

*Præcisions-måleinstrumenter fra førende
amerikanske og tyske fabrikker*

Vesterbrogade 6 D . Telefon Palæ 1343

RADIO

PARTS A/S

GL. KONGEVEJ 89
KBHVN. V.

TELEFON
VESTER • 6565-9090

RADIO - RADAR - TV

Elektrotekniske artikler en gros

Teknisk maskin- og olieforretning

Telefon 3 12 88 . Fjernskriver 9762 ab
Aalborg

Flyverkonstabel ordningen

På flyvevåbnets 10-års dag — den 1. oktober 1960 — trådte konstabelordningen i kraft.

Med denne ordning blev et nyt grundlag lagt for rekruttering af frivillige til forsvaret. Baggrunden for denne revision af bestemmelserne for antagelse af frivillige og for de frivilliges forhold i det hele taget er jo som bekendt den nye forsvarslov, der blev vedtaget i foråret 1960 og som igen var et resultat af det i januar 1960 opnåede politiske forlig mellem de fem demokratiske partier.

Set fra politisk side er baggrunden for konstabelordningen vel i første række, at der herigennem skal skaffes mulighed for at nedsætte tjenestetiden for de værnepligtige, først til 14 og derefter til 12 måneder. Men herudover må ordningen for alle parter også ses under den synsvinkel, at den tekniske udvikling, der i disse år finder sted i forsvaret, ikke gør det muligt — i hvert fald ikke for flyvevåbnet — i så vid udstrækning som tidligere at basere sig på værnepligtigt mandskab.

I flyvevåbnet er forholdet jo det, at uddannelsen i de tjenestefelter, hvor man hidtil har anvendt værnepligtige menige, varer fra 3½ til 6 måneder, hvorfor nyttetjenestetiden især med 12 måneders værnepligt bliver uforholdsmæssig kort. Også disse omstændigheder gør det klart, at flyvevåbnets personel må gå ind for denne ordning med al den kraft, det er muligt for herigennem at muliggøre en mere effektiv tjeneste på de områder, hvor man hidtil har måttet betjene sig af værnepligtige menige.

Det bør her nævnes, at flyvevåbnets fremtidige sergenter inden udnævnelsen vil have forrettet mindst 3 års tjeneste i flyvevåbnet,

hvilket vil give et mere rutineret befalingsmandskorps i forhold til de nuværende værnepligtige befalingsmænd med ringe praktisk erfaring inden udnævnelsen.

Det vil ikke være nødvendigt overfor flertallet af dette blads læsere at gennemgå bestemmelserne i den nye ordning, hvorfor her blot skal omtales to væsentlige forbedringer i forhold til den tidligere ordning om frivillige, nemlig

- bonusordningen og
- den civile uddannelse.

Om lønnen, der er fastsat som en procentdel af lønnen i 7. lønningsklasse, sammenlagt med bonus'en, der varierer fra 2100—3100 kr. årligt, er tilstrækkelig stor til at tage konkurrencen op, er nok et spørgsmål.

Forsvaret vil vel aldrig kunne konkurrere med det civile arbejdsmarked og navnlig ikke under de nuværende gode konjunkturer. Hvad angår tilgangen til de tjenestefelter, hvortil en håndværksmæssig uddannelse er en forudsætning, må flyvevåbnet allerede nu erkende, at man ikke kan tilbyde tilstrækkeligt til, at det fornødne antal melder sig. Man må jo nok overveje andre veje til at skaffe de fornødne håndværkere.

Bestemmelserne om at give de frivillige en civil uddannelse ved siden af tjenesten har fra starten været et centralt punkt i ordningen. Denne af forsvaret betalte civile uddannelse har et omfang af een måned pr. tjenestear, og vil vel nok i flyvevåbnet af praktiske grunde væsentligst blive lagt i den sidste del af kontraktperioden. Her bør dog nævnes, at flyvevåbnet har en del tjenestefelter, hvor man giver en uddannelse, der helt eller delvis kan ækvivalere med den omtalte civile uddannelse.

Hvad har konstabelordningen hidtil givet flyvevåbnet?

Ordningen har nu været gældende i knap 4 måneder og burde nok kunne give visse strømpile for, om ordningen for flyvevåbnet kan betragtes som en succes eller det modsatte.

I det første kvartal (oktober kvartal 1960) har flyvevåbnet modtaget ca. 7 gange så mange ansøgninger som i oktober kvartal 1959 til den dengang gældende frivillige ordning. Her bør det dog nævnes, at der under flyverkonstabelordningen er en del tjenestefelter, hvori der tidligere kun har været et meget beskedent antal frivillige. Disse tjenestefelter søges navnlig af ufaglærte uden eksamen, og der har netop hertil været et betydeligt antal ansøgere.

Ellers må det fastslås, at de tjenestefelter, hvor flyvevåbnet kan give en uddannelse, der helt eller delvis kan anvendes i det civile liv, har størst søgning.

I de første knap 4 måneder har man kunnet antage ca. en trediedel af det antal på ca. 1000, som man ved ordningens begyndelse stilede mod at kunne antage i løbet af det første år. Men det er nok for tidligt at bedømme, hvornår flyvevåbnet kan nå det egentlige mål, nemlig at erstatte de værnepligtige menige med konstabler, således at de værnepligtige kun omfatter personel til stationstjeneste o. l.. Man kan naturligvis heller ikke bedømme, om man derefter kan holde tilgangen til flyverkonstellinien ved lige i det nødvendige omfang.

Hvad kræver ordningen af flyvevåbnet?

Opgaverne i forbindelse med flyverkonstabelordningen rækker naturligvis langt videre end at skaffe de frivillige i det ønskede antal og til at give dem den første uddannelse.

Opgaverne for flyvevåbnet må være

- at udnytte de givne rammer til at forøge tjenestens effektivitet som helhed og
- at gøre flyverkonstabel-tjenesten tillokkende ved at skabe anseelse for flyverkonstabelgruppen såvel i som udenfor flyvevåbnet.

Det økonomiske grundlag for ordningen skulle give muligheder for at få ansøgere til flyvevåbnet i tale, at antage dem og at give dem den første uddannelse, men herefter må flyvevåbnets personel sørge for, at flyvevåbnet — ikke mindst udadtil — kan omtales som en god arbejdsplads.

Et godt grundlag for en god fremtid.

Dette slagord har været anvendt gennemgående i den løbende annonce- og hvervekampagne, som hidtil må siges at have givet et stort set tilfredsstillende resultat, men for at ordningen skal kunne blive den succes, som er nødvendig for flyvevåbnets fremtidige effektivitet må både interessen for og den rette forvaltning af ordningen fastholdes i år fremover.

Hver enkelt befalingsmand må til stadighed virke for, at flyvevåbnet også gennem flyverkonstabelordningen får skabt et godt grundlag for en god fremtid.

O. GRUE.

JYDSK ILT- & ACETYLENGASFABRIK A/S

Horsens . Telefon 2 47 11

Bemandingsposter i flyvevåbnet

»Organisationen for Specialgruppen i flyvevåbnet« (OSF) har i november nr. af sit medlemsblad »Vingen« fort en polemik, der ikke bør stå uimødsagt. Polemikken fremkommer med udgangspunkt i en i bladet offentliggjort brevveksling, som det sikker vil være af interesse også for OFO's medlemmer at få nærmere kendskab til, og som fandt sted mellem OFO og forsvarsministeren på et tidspunkt, hvor flyvevåbnets specialofficerer stadig stod som medlemmer af OFO.

OFO's brev til forsvarsministeren

Organisationen af flyvevåbnets officerer
Flyvestation Vedbæk.

Til forsvarsministeren.

1. Organisationen skal herved henlede hr. ministerens opmærksomhed på visse problemer vedrørende flyvevåbnets officerer af specialgruppen. Problemer der har givet denne gruppe af befalingsmænd en følelse af at være tilsidesat i forhold til de bestemmelser, der i sin tid dannede baggrund for gruppens oprettelse.

2. Organisationen skal i det efterfølgende fremføre hovedpunkterne for nævnte opfattelse, men vil indledningsvis og i kortfattet tilbageblik redegøre for specialgruppens betydning under flyvevåbnets opbygning.

3. Som det er ministeren bekendt oprettedes flyvevåbnet som et selvstændigt værn ved lov om forsvarsordning (centralstyrelsen den kommandomæssige organisation m. v.) af 27. maj 1950.

Denne lov medførte bl. a., at hærens flyvertropper respektive søværnets flyvevæsen ophævedes og indgik i det nyoprettede flyvevåben.

4. For at tilfredsstille personelbehovet, hvilket var et stort problem ved en hurtig opbygning af et nyt, tredje værn, var det allerede i loven bestemt, at personel af hærens flyvertropper direkte overførtes til flyvevåbnet, medens personel af søværnets flyvevæsen efter ansøgning kunne overføres. Endvidere kunne andet personel af de to gamle værn søge om at blive overført til flyvevåbnet.

5. Gennem disse bestemmelser opnåedes da også en efter forholdene rimelig tilgang af ældre befalingsmænd af specialgruppen (den gang befmd. af officiantgr. og ligest., resp. befmd. af materielmester- og kvartermestergr.).

6. Officererne af specialgruppens opfattelse er, at det på daværende tidspunkt ikke skortede på anerkendelse af dette personels kvalifikationer fra flyvevåbnets side, hvilket kom til udtryk ved besættelse af ledende poster af forskellig art, herunder tjeneste i stabe, teknisk ledelse af flyvestationer, eskadriller, ledelse af depoter, materielforvaltning, administration m. v., og at det næppe vil kunne bestrides, at flyvevåbnets personel af specialgruppen i genopbygningsperioden 1951—1956 i høj grad imødekom kravene til den øgede belastning og voksede med de store opgaver og ansvar, der her blev dem pålagt.

VANADIUM - EXTRA VÆRKTØJ

er det *rigtige* værktøj til vedligeholdelse og
reparation af moderne flyvemaskiner

Tage Schouboe

er *stedet*, hvor det findes på lager!

Aflæg os et besøg
og bese vort udvidede BELZER-lager —
eller rekvirer vort BELZER-værktøjskatalog

O. F. ASP A/S
FARVE- & LAKFABRIK

Alfred Raffel A/S

Vodroffsvej 46 Telefon Luna *2343

FLYVESTATION VÆRLØSE

åbent hver torsdag kl. 11,30-13
samt på lønudbetalingsdage kl. 10-15

Husk skatten går ned, - når De sparer op
Tal med os om en
»Spar-i-skat-konto«

7. Denne periode var derfor på sin vis en for officererne af specialgruppen god tid, med gode arbejdsforhold og følelse af at være med opbygningen af det nye flyvevåben.

8. Med de organisationsændringer, der, med FMN billigelse, gennemførtes i 1956, bl. a. ved basiskommandoernes nedlæggelse, flyvertaktisk kommandos og træningskommandoens oprettelse m. v. skete der, efter officererne af specialgruppens opfattelse, sådanne ændringer i disses tjenestevilkår, at det har givet anledning til væsentlige bekymringer.

9. Flyvevåbnet findes ikke i besiddelse af et egentligt tjenestereglement som klart fastsætter hvilke bemandingsposter, der er forbeholdt befalingsmænd af specialgruppen. Flyverkommandoen har udgivet en publikation kaldet »Personelklassifikation« (almindeligvis kaldet PUB—73) dateret 1956. I denne publikation, afsnit I pkt. 9 »FFK for officerer af specialgruppen« fremgår citeret:

(a) den 4-cifrede kode for officerer af specialgruppen opbygges i overensstemmelse med bestemmelserne for øvrige officerer (pkt. 8), idet der dog som kvalifikationsniveau i stedet for »1« og »4« anvendes henholdsvis »9« og »0«.

(b) klassifikationen på 9- og 10-niveau angiver de pågældendes snævrere afgrænsede speciale og deraf følgende mere begrænsede anvendelse i de fag eller funktioner indenfor et fag, hvortil der kræves føringsmæssige eller videnskabeligt prægede kvalifikationer.

(c) ved klassifikation af *bemandingsposterne* vil officerskoder på 10-niveauet blive anvendt ved klassifikation af stillinger, der udelukkende kan eller bør besættes af officerer af specialgruppen. I de tilfælde, hvor en bemandingspost vil kunne beklædes af såvel officerer på 4-niveau som 10-niveau, vil bemandingspostens klassifikation være anført med 4-niveau.

(d) hvor ingen særlig fagbeskrivelse er udarbejdet for 10-niveau, anvendes den for det tilsvarende 4-niveau gældende, idet man ser bort fra den del af de under »faget pligter og ansvar« anførte funktioner, hvortil der kræves føringsmæssige eller videnskabeligt prægede kvalifikationer, citat slut.

Det fremgår således, at i de tilfælde hvor en bemandingspost kan besættes af såvel officerer på 4-niveau som af officerer af specialgruppen, vil bemandingsposten være opført med 4-niveau (officerer af linien og reserven) (hvilket i sin hidtidige fortolkning og praksis har medført, at flyvevåbnets officerer af specialgruppen (93 mand) med stor bekymring ser fremtiden i møde.

10. Organisationen skal under henvisning til det foran anførte anmode hr. ministeren om, at en repræsentation for OFO bestående af enkelte medlemmer af bestyrelsen suppleret med et par officerer af specialgruppen, efter omstændighederne snarest belejligt, må få fortræde for ministeren for nærmere at redegøre for officererne af specialgruppens problemer.

Forsvarsministerens brev til OFO

Forsvarsministeren

København, den 23. juli 1960

Til
organisationen af flyvevåbnets officerer.

Ved skrivelse af 10. oktober 1959 har organisationen over for mig fremsat sine synspunkter for så vidt angår besættelsen af visse tjenestetillinger i flyvevåbnet. Det fremgår, at en del af foreningens medlemmer nærer bekymring med hensyn til besættelse af sådanne stillinger, der ifølge den af flyverkommandoen fastsatte klassifikation af bemandingsposter i flyvevåbnet kan besættes med både officerer

og officerer af specialgruppen, idet den anvendte fremgangsmåde ved denne klassifikation synes at indicere en tilsidesættelse af officerer af specialgruppen.

Organisationens skrivelse har været forelagt flyverkommandoen, der over for ministeriet har redegjort for sine principielle synspunkter vedrørende besættelsen af tjenestestillinger i flyvevåbnet således:

»1. I skrivelsen giver »Organisationen af flyvevåbnets officerer« på officererne af specialgruppens vegne udtryk for bekymring over den principielle anvendelse af officerer af specialgruppen, således som organisationen mener, den blandt andet er kommet til udtryk i de udgivne bestemmelser for klassifikation af bemandingsposter og personel.

Flyverkommandoen skal hertil bemærke, at personelklassifikationssystemet er opbygget med det formål at muliggøre ikke alene tal-mæssige, men også kvalitetsmæssige analyser af bemandingen. Denne mulighed skabes gennem en systematisk foretagen klassifikation af samtlige stillinger i flyvevåbnets organisation foretaget på basis af beskrivelser af de enkelte bemandingsposter samt en i relation hertil foretagen klassifikation af den til rådighed værende personelstyrke.

Det er således klart tilsigtet, at de særlige kvalifikationer, den enkelte i faglig henseende måtte have for bestridelse af de respektive bemandingsposter, vil komme til udtryk i den individuelle klassifikation.

2. Ser man på de af nærværende sag berørte personelgrupper, nemlig officerer på den ene side og officerer af specialgruppen på den anden, bør det erindres, at det af bemærkningerne til nugældende personellov fremgår, at officerer af specialgruppen repræsenterer en personelgruppe, hvis hovedanvendelse vil være i stillinger med tjenesteområde, der omfatter et mere afgrænset speciale og således ikke i stillinger, hvor føringsmæssige eller videnskabeligt prægede kvalifikationer er påkrævet.

3. Bemandingsposterne i flyvevåbnet kan stort set deles op i tre kategorier, nemlig

- (a) poster, hvor kravene til føringsmæssige eller videnskabeligt prægede kvalifikationer er afgørende,
- (b) poster, hvis tjenesteområde alene omfatter et mere afgrænset speciale, og
- (c) poster, som nærmest kan karakteriseres som en mellemting, idet tjenesteområdet, foruden det under (b) nævnte speciale også stiller krav om visse begrænsede føringsmæssige eller videnskabeligt prægede kvalifikationer.

For så vidt angår kategori (a) og (b) eksisterer der ikke problemer med hensyn til spørgsmålet om, hvilke personelkategorier der skal og kan bestride de forskellige poster, idet flyverkommandoen dog må anføre, at man i visse tilfælde vil kunne finde officerer bestridende poster i kategori (b), hvilket imidlertid i langt overvejende grad skyldes uddannelsesmæssige hensyn og derfor kun er midlertidige.

I kategori (c) findes i flyvevåbnet og ikke mindst inden for de tekniske tjenestefelter et ikke helt ringe antal poster. Ihvorvel det erkendes, at sådanne poster principielt alene burde besættes med officerer, har dette dels på grund af personelsituationen og dels på grund af utilstrækkelige uddannelses- og ansættelsesforhold (f. eks. civilingeniører) ikke kunnet gennemføres, ligesom det heller ikke vil være muligt i nogen tid fremover. For imidlertid alligevel at få posterne besat, har man gennem den i »PUB—73« givne udformning af bestemmelserne for klassifikation af officerer af specialgruppen skabt mulighed for at anvende disse i sådanne bemandingsposter, idet man der samtidig forudsætter de under »faget pligter og ansvar« anførte funktioner, der forlanger de forannævnte føringsmæssige eller videnskabeligt prægede kvalifikationer, henlagt til næste højere led, hvor sådanne kvalifikationer måtte være repræsenteret.

4. Det er da også en realitet, at officerer af specialgruppen i flyvevåbnet i dag faktisk i stor udstrækning anvendes i stillinger, som — såfremt mulighederne herfor fandtes — ville være besat med officerer, f. eks. personel- og signalofficerer på flyvestationerne og sagsbe-
handlende officerer i forskellige sektioner i flyverstabten.

Mens der således fra »Organisationen af flyvevåbnets officerer«s side antydes en be-
grænset anvendelse af officerer af special-
gruppen i flyvevåbnet, ønsker flyverkomman-
doen at fastslå, at man, som det iøvrigt vil
fremgå af ovenstående redegørelse, tværtimod
ved udformningen af bestemmelserne i »PUB
—73« og i praksis har været tvunget til at fo-
retage en betydelig udvidelse af mulighederne
for anvendelse af nævnte officerer.

5. Flyverkommandoen skal endelig — idet
indsatsen af officererne af specialgruppen un-
der flyvevåbnets vanskelige opbygningsår
fuldt ud anerkendes — bemærke, at man er
opmærksom på de mindre heldige virkninger,
det omhandlede forhold i enkelte tilfælde kan
medføre, omend de søges begrænset ved de
pågældende personelkategoriers fordeling til
tjeneste. Flyverkommandoen vil have dette i
erindring, når der i forbindelse med den fore-
stående nye personellovgivning for forsvaret
bliver anledning til at tage alle personelgrup-
pers tjenstlige forhold op til revision.«

På baggrund af det således af flyverkom-
mandoen anførte finder jeg det ikke for nær-
værende hensigtsmæssigt at foretage yderligere
i sagen, idet jeg påregner, at hele spørgsmålet
vil blive taget op i forbindelse med personel-
lovens forestående revision. Jeg har i overens-
stemmelse hermed anmodet flyverkommandoen
om ikke at foretage ændringer i de hidtil
trufne personelle dispositioner eller de hidtil
fulgte retningslinier på det her omhandlede
område, hvor noget sådant ikke er absolut
tjenstligt påkrævet.

Poul Hansen.

Ud fra den betragtning, at det måtte være
åbenbart, at der ikke kunne undgå at være
konfliktstof i det ovenfor citerede brev fra
OFO, må brevet formentlig fra alle sider kun-
ne erkendes som et smukt udtryk for det loyale
samarbejde, der inden for OFO rammer fandt
sted mellem de to officersgrupper.

På denne baggrund måtte det kunne for-
ventes, at OSF i det videre arbejde med disse
specielle problemer havde kunnet finde udtryk
for sin opfattelse på en sådan måde, at det
ikke nødvendigvis behøvede at forme sig som
et æselspark til en bestemt mindre gruppe af
OFO medlemmer. Det er skuffelse herover,
der har fremkaldt nærværende indlæg, og det
er ganske særligt nogle af KN (S) S. J. J.
Hjulgaard fremsatte kommentarer, som vor
interesse i så henseende samler sig om.

Hvor vi i det følgende kommenterer KN
Hjulgaards indlæg, er de pågældende afsnit el-
ler citater angivet i kursiv.

*Af pkt. 1 fremgår, at flyverkommandoen
klart bekræfter rigtigheden i vor opfattelse af
PUB-73. Flyverkommandoen har her et flexi-
belt »tjenestereglement«, som til enhver tid
kan føjes efter omstændighederne, thi ligegyldigt
hvilke spørgsmål man stiller til PUB-73
vil svaret være FLYVERKOMMANDOEN,
hvilket igen vil sige:*

At FLK alene angiver formålet,

*At FLK alene foretager kvalitetsmæssig ana-
lyse,*

*At FLK alene foretager systematisk klassifi-
kation,*

*At FLK alene foretager individuel klassifi-
kation af personellet,*

hvilket hidtil har medført

*at PUB-73 udviser en tiltagende forringelse
af ansvars- og funktionsområder, hvor
det drejer sig om bemandingsposter, der
besættes af specialgruppen.*

Som personelorganisation har OFO uden
videre samme interesse som OSF m. h. t. øn-
sket om faste retningslinier vedrørende f. eks.

Chr. Olsen & Meilgaard Mortensen

VODROFFS TVÆRGADE 6 . TELEFON HILDA *3778

- ✱ Centralvarmeanlæg
- ✱ Fabriksanlæg
- ✱ Højtryksledninger
- ✱ Strålevarmeanlæg
- ✱ Sprinkleranlæg

SPRINKLERAFDELING: BREDGADE 20 . CENTRAL 7720 . (TIDLIGERE C. M. HESS)

Hulkortmaskiner fortjener ...

PURUP
HULKORTFORMULARER
OG -KVERTER
i endeløse baner
til enhver opgave

Forlang besøg
på PA. 8323

N. PURUP KØBENHAVN A/S
ESPLANADEN 6-10 KØBENHAVN K.

KØBENHAVN

AARHUS

MANAGER'S SHERRY · MANAGER'S PORT

CARL JACOBSENS
VINHANDEL
ØSTBANEGADE 3 KØBENHAVN Ø

WATER FOR OXEN ·
WINE FOR KINGS

TRIA '4311

MANAGER'S SHERRY · MANAGER'S PORT · MANAGER'S MADEIRA

ansvarsfordeling. Dette er, som det kan ses andet steds, kommet klart til udtryk i OFO bemærkninger til personelloven.

Som enkeltstående officerer har vi måske visse naturlige forudsætninger for at se tingene også med den ansvarlige chefs øjne. — Og så må vi erkende, at efter vor mening må værnets tjenestereglement — der skal kunne fungere effektivt i alle led og under alle forhold — være fleksibelt.

De ansvarlige chefer må for at kunne honorere nutidens hurtigt skiftende krav både i retning og tyngde have den størst mulige handlefrihed i valg af midler og metoder, og dette må også gælde det personelmæssige område.

Det bør her indskydes, at der her og i det følgende ved »tjenestereglement« forstås et regulært reglement, således som forsvarsministeren har stillet det i udsigt i forbindelse med behandlingen af personellovsforslaget.

I pkt. 2 anvender FLK udtrykket: »Officerer på den ene side og officerer af specialgruppen på den anden side«, hvorledes skal dette forstås?

Dette kædes senere sammen med de forgæves efterlysninger af hvilke (minimum) forudsætninger, der egentlig imødekommer krav til foringsmæssige og/eller videnskabeligt prægede kvalifikationer — og senere hedder det med henvisning til FLK (af forsvarsministeren citerede) skrivelse, pkt. 3 a, b og c. Flyverkommandoen anvender her udtrykket »alene burde besættes med officerer«, men hvad er det for officerer, der her er tale om?

Med hensyn til det sidste, er det først nødvendigt med en mindre korrektion. KN Hjulgaard henfører generaliserende udtrykket til både 3 a, b og c, medens FLK bemærkning, som det vil ses, alene går på pkt. 3 c.

Der kan iøvrigt ikke være tvivl om, at FLK taler om »linieofficerer«. Det ved KN Hjulgaard også udmærket, lige så vel som han ved,

hvorledes hans første spørgsmål skal besvares. Den eksisterende forsvarslov etablerede jo »officerer af specialgruppen« med et arbejds- og ansvarsområde forskelligt fra »linieofficererne«. Det kan derfor ikke være noget galt i selve det, at FLK skelner imellem de to grupper. Det er på spørgsmålet om, hvor »skellet« skal gå, uenigheden opstår. Her må man foreløbig henholde sig til, at forsvarsministeren ikke har ment at burde pålægge FLK at ændre sin hidtidige politik, og det må jo nok betyde, at den ikke har været så ulovmedholdig endda.

Iøvrigt kan det vel ikke være FLK mening, at en »officer« med en begrænset teoretisk uddannelse fra kursus i udlandet anses for egnet til at indtage en teknisk betonet ledende stilling, blot fordi han er »officer«.

Desværre synes dette at være tilfældet, ellers kan der jo ikke være mening i at sende unge piloter eller navigatører, der har gennemgået officersskolen, til udlandet for en teoretisk teknisk uddannelse, eller besætte stillingen som teknisk leder i FTK med en ikke teknisk uddannet officer.

Vi ved lige så lidt som OSF, hvad FLK mening med denne — efter vor opfattelse hårdt tiltrængte og gennem mange år forsømt opgave: Uddannelsen af tekniske officerer med såvel taktisk uddannelse som en regulær officersskoleuddannelse som baggrund —, har været.

Eftersom det pågældende personel ikke selv — trods derom direkte rettet forespørgsel — har kunnet få noget at vide om formålet og hensigten med deres uddannelse, er der noget, der tyder på, at FLK ingen mening har om spørgsmålet.

Til oplysning for KN Hjulgaard skal vi iøvrigt meddele, at vi er vidende om, at såvel det engelske som navnlig det hollandske og norske flyvevåben dækker den langt overvejende del af sit behov for overordnet teknisk og ingeniørmæssigt lederpersonel gen-

nem kurser af den her omhandlede art (sammenlagt op til 2—3 års varighed eller måske endnu mere i enkelte tilfælde), således at akademisk uddannede ingeniører (svarende til vore civilingeniører) kun udgør et forsvindende fåtal.

For de få, der interesserer sig for logistik (i bred almindelighed) har det imidlertid længe stået klart, at man i opbygningen af den højere logistiktjeneste ikke kan undvære et islæt af officerer, som forbinder højere teknisk viden med dybtgående militær opdragelse og betydelig taktisk indsigt, og den kan man næppe få gennem nogen anden form for rekruttering end den her omtalte.

Med udtrykket *blot fordi han er »officer«* er KN Hjulgaard ganske enkelt nede under lavmålet. Det skal derfor ikke nærmere diskuteres; men det var måske på sin plads at minde om, at *r i g t i g e* (undskyld udtrykket, men det er provokeret frem) officerer til alle tider er opdraget og uddannet n e t o p til at føre og lede.

Bemærkningen om den *tekniske leder ved FKT*, går vi ud fra sigter til stillingen som chef for M-sektionen i FTK stab.

I så fald er der tale om et misbrug af det danske sprog, som kun kan være tilstræbt. Enhver vil ved en »teknisk leder« forstå noget håndværksmæssigt, een, der leder det praktiske tekniske arbejde ved en eskadrille for eks., og dermed er vejen åben for den ønskede association om overgreb. I virkeligheden drejer det sig om en *r e n s t a b s s t i l l i n g*, som principielt burde være besat med en linieofficer med udstrakt logistisk erfaring, i det mindste suppleret med stabskursus.

OFO har i sin skrivelse tilkendegivet, at der finder en begrænset anvendelse sted af officerer af specialgruppen, hvorimod FLK i pkt. 4 oplyser, at den i praksis har været tvunget til at foretage en betydelig udvidelse af mulighederne for anvendelse af dette personel. Dette viser jo til overflod, hvilken afstand der er imellem flyverkommandoens og vor fortolkning af den nugældende forsvarslov.

I pkt. 5 anerkender FLK indsatsen af personel af specialgruppen under flyvevåbnets vanskelige opbygningsår, men under disse omstændigheder rinder desværre det gamle udtryk i hu: »Mor'en har gjort sin pligt — mor'en kan gå«.

At der er en »overflod af afstand« mellem OSF og FLK synspunkter er vel ikke i sig selv bevis for, at sidstnævntes fortolkning af personellovens bestemmelser nødvendigvis er forkert. Det sete afhænger jo som bekendt af øjnene.

Som sagt indledningsvis fremkommer nærværende indlæg i protest mod det æselspark KN Hjulgaard — efter vor mening unødvendigt — giver nogle af vore medlemmer.

Vi føler os da heller ikke overbevist om, at det store flertal indenfor OSF er enig med KN Hjulgaard i den måde, han udtrykker sig på.

Vi føler os heller ikke overbevist om, at KN Hjulgaard selv virkelig mener at »krybben er så tom«, at det skulle være nødvendigt at bi-des.

Det forekommer os derfor, at der stadig er langt mere (langt vigtigere problemkomplekser) der samler end skiller.

Uden at have mandat fra OFO kunne vi tænke os at foreslå til begge parter overvejelse, at man benytter personellovens udsættelse til at skabe enighed om et krav om indførelse af bedømmelsesråd (el. anden tilsvarende kontrolforanstaltning).

Det samlede personels rimelige og retfærdige bedømmelse til forfremmelse er efter vor opfattelse en sag af langt større vigtighed end noget andet.

Begge parter har smertelige erfaringer på området.

Begge parter vil formentlig være enige om, at de mærkværdigheder man har set ske fyldest, ville have været undgået, såfremt man i det forbigangne havde haft bedømmelsesråd.

Hvad afholder da begge parter fra at rejse mand af hus på dette spørgsmål?

LÆSERBREVE

Som et led i diskussionen om »FLYVEVÅBNET« og dets forhold er siden sidst modtaget nedenstående indlæg.

KL Chr. Larsen, FLK O-afdeling, diskuterer problemets principspørgsmål og mener, at detaljer som navn, udformning, annoncer m.v. kan vente, til man har afgjort hovedspørgsmålet: skal OFO overhovedet udgive et blad? Til dette spørgsmål svarer KL Larsen selv ja! — Red. er ikke uenig med ham heri.

KN E. Rechnitzer, chef for flyverstabens A-sektion, rejser et berettiget spørgsmål til OL Stilling.

OL Stilling har ment at måtte komme med et gensvar, og red. gør i den anledning opmærksom på, at hverken den korte kommentar til OL Stillings læserbrev i sidste nr. eller den endnu kortere i dette nr. må betragtes som udtømmende.

Vort tidsskrifts fremtid

Som bekendt kan ethvert problem søges løst på flere forskellige måder. Man kan f. eks. dele det op i småstykker og behandle disse hver for sig, for der igennem at søge frem til en løsning på problemet som helhed, eller man kan tage fat på det principielle i sagen og derved skabe det fornødne grundlag for en sund løsning af detailproblemerne.

Problemet om OFO's fortsatte udgivelse af bladet »FLYVEVÅBNET« adskiller sig i denne henseende ikke fra andre problemer; man kan, som det har været gjort i den hidtidige diskussion, drøfte bladets navn, annoncer, udstyr o. s. v. og derved nå frem til en konklusion med hensyn til bladets fremtidige skæbne — selv om konklusionen ved denne fremgangsmåde ikke nødvendigvis behøver at have meget med argumentationen at gøre.

Man kan også søge problemet løst på anden måde, nemlig ganske enkelt ved at foretage en vurdering af det ønskelige i, at OFO i det hele taget udgiver et sådant blad. Er et sådant ønske eller behov fastslået, kan man altid disku-

tere udformning, omfang, redaktion o. s. v., men det må være en afgjort forudsætning, at der er taget klart standpunkt med hensyn til det ønskelige i at udgive et blad i det hele taget.

En sådan principiel beslutning blev taget i 1959, da OFO overtog bladet »FLYVEVÅBNET«, hvilket som bekendt er tiltrådt af OFO's højeste myndighed, repræsentantskabet. Med en diskussion af bladets udformning, udstyr o. s. v. drages nu rigtigheden af denne beslutning i tvivl. Nuvel — lad os da diskutere det principielle i sagen:

— skal OFO overhovedet udgive et blad? og lad så detaljerne ligge, til dette problem er løst.

Ser man på OFO's formål, er dette bl. a. at varetage medlemmernes interesser i økonomisk, social, retslig og kollegial henseende. Denne opgave kan naturligvis løses på mange måder. At udgive et blad er blot en enkelt — og åbenbart en særdeles diskutabel måde.

Den hidtil væsentligste indsats har været gjort gennem forhandlinger med de øvrige personelorganisationer, flyverkommandoen og

forsvarsministeriet, og hvor langt denne vej har ført os i retning af en opfyldelse af vore ønsker, kan vel diskuteres, men efter min opfattelse ikke synderlig langt.

Jeg er af den formening, at den væsentligste årsag til, at OFO ikke er nået længere er, at der i befolkningen, i de øvrige personelorganisationer, i de politiske partier og følgelig også i folketinget og i nogen udstrækning også i forsvarsministeriet ikke er den fornødne forståelse af vore problemer. Fra visse sider er der måske forståelse, men ikke vilje, hvad der nu får stå hen.

Givet er det, at der ikke vil blive taget fornødent hensyn til vore synspunkter, og følgelig vil vore personelproblemer ikke blive løst, medmindre de, der skal træffe beslutningerne, d. v. s. folketing og forsvarsministerium, forstår dem til bunds.

Og, når alt kommer til alt, er personelproblemerne — og det gælder ikke blot OFO's medlemmer, men hele flyvevåbnets personel — da ikke uløseligt forbundet med flyvevåbnets hele opgave, organisation og arbejdsvilkår?

Derfor mener jeg, at skal der banes vej for en udbredt forståelse af problemerne for flyvevåbnets personel, må der først og fremmest sættes ind på at bibringe befolkning, politikere og embedsmænd forståelse af flyvevåbnets betydning og arbejdsvilkår. Og her ligger en opgave, der i det store og hele lige siden flyvevåbnets oprettelse har ligget uløst hen.

Snarere end at begå et bladmæssigt selvmord burde OFO tage fat på følgende opgave: At virke for en bedre forståelse af flyvevåbnets betydning og arbejdsvilkår.

Løsningen af denne opgave er efter min opfattelse en forudsætning for, at OFO's formålsparagraf er mere end sort tryk på glittet papir.

Derfor bør OFO (eventuelt i samarbejde med flyvevåbnets øvrige personelorganisationer) udgive et blad — ikke fyldt med sprænglærde tekniske artikler, som kun de fagligt interesserede læser, men tilpasset det netop

nævnte formål: At få folk i almindelighed og politiske repræsentanter i særdeleshed til at forstå, at problemerne for flyvevåbnets personel rækker langt ud over en personellovs eller andre tilsvarende loves grænser — de er af afgørende betydning for værnets effektivitet.

Dette er således det egentlige problem, der skal tages stilling til: Skal OFO gennem udgivelse af et blad skabe den fornødne forudsætning for, at organisationens formål kan opfyldes?

Jeg mener ja!

Chr. Jensen

Et spørgsmål?

I »Flyvevåbnet« nr. 9—1960 har oberstløjtnant Stilling skrevet et indlæg om tidskriftets forhold. I dette indlæg står der bl. a.: »....., medens annonceekspeditionen varetages af en flyverløjtnant af reserven, — ganske tankevækkende konstellation — ikke?«.

Indlæggets forfatter bedes forklare, hvad den *dybere mening* er med denne *tankevækker*.

Venlig hilsen

E. Rechnitzer.

Tak for sidst!

Tak for optagelsen i november-december nummeret, der udkom i januar, af mit indlæg, som jeg fremsendte i oktober. Med revsende kommentarer både for og bag skulle man vel ikke kunne forlange mere.

Dog synes jeg, at når OFO selv appellerer til *medlemmerne* om at tilkendegive deres syn på bestyrelsens dispositioner, bør det kunne forventes, at indlæggene bringes uden angivelse af indsenderens tjenestestilling og tjenestested. For ikke at afskrække medlemmer fra at fremsætte kritik, bør det endvidere pålægges redaktionen at bringe indlæg uden unødigt forsinkelse, at være saglig i eventuelle kommentarer og at afholde sig fra at rejse tvivl

om indsenderens åndsevner og kendskab til brug af fremmedord. Dette sidste virker i øvrigt helt absurd, når red. selv, som i mit tilfælde, i den korte kommentar bruger konstruktionen: »vedk. relevante«.

Jeg er ked af, at red. fejlagtigt har opfattet min betegnelse *amatører* som nedsættende. Det er en agtet betegnelse for folk, der uden økonomisk sigte i fritiden af interesse dyrker felter, der ligger uden for deres profession.

— — —

For at komme tilbage til min kritik af forholdene omkring »Flyvevåbnet« vil jeg efter red.s rystende oplysninger om den parlamentariske tone, der hersker på repræsentantskabsmøder, når bladet kommer på tale, foreslå, at der nedsættes et hurtigt arbejdende udvalg til betragtning af status, nu hvor OFO har et års erfaring at arbejde med.

Visse mindre forhold kunne dog ved red.s egen handlekraft rettes op:

Værnsmærket kunne allerede fra næste nummers udsendelse fjernes fra korsbåndet, hvor man så lod trykke: Tidsskriftet FLYVEVÅBNET i stedet, og

gradsforkortelserne kunne sikkert i løbet af nogen tid på postvæsenets adressografplader ændres til den fulde grad, — noget der ville tilfredsstille mange medlemmer. (En kaptajn har efter læserbrevets fremkomst skrevet til mig og meddelt, at hans postbud oversatte forkortelsen KN til KNÆGT — det er jo den fra spillekortene kendte betydning af bøgsterne!)

Som nævnt i mit første indlæg har jeg mere på hjerte i denne sag. Efter nu at have erfaret, at tidsskriftet har en større læserkreds uden for medlemmernes tal, noget man ikke kan læse sig til i bladets faste identitetsspalte, har jeg fundet det mere hensigtsmæssigt at rette direkte henvendelse til OFO's bestyrelse om disse forhold.

P. Stilling.

En endnu kortere kommentar

Da OL Stillings første læserbrev tilgik, var redaktionen af oktobernummeret sluttet. Der var derfor ingen anden udvej end at vente til næste nummer, og ingen beklager den forsinkede udsendelse af dette nr., såvel som andre lejlighedsvis forsinkelser mere end red.

Der er for længst af bestyrelsen nedsat et udvalg, som skal give forslag til, hvad man kunne kalde »Bestemmelser for tidsskriftet FLYVEVÅBNET«. Forslaget kan forventes fremlagt til behandling på det kommende ordinære repræsentantskabsmøde.

Under henvisning hertil findes det ikke rimeligt at foretage ændringer af nogen art på nuværende tidspunkt.

JENS JENSENS EFTF.

VINHANDEL

Grundlagt 1813

ST. SCT. HANSGADE 1 . VIBORG

S. Burchardt

SLAGTERMESTER

STATIONSVEJ 22

BALLERUP

VIRGINIA ROSE

- en herlig
shagtabak

Poul Petersen . Tobaksfabriker
HORSENS

OFO- ORIENTERING ✧ ✧ ✧

Bestyrelsesmøder har været afholdt 9. januar og 6. februar 1961 samt ekstraordinært repræsentantskabsmøde den 9. januar 1961.

1. Følgende løbende sager var på dagsordenen for bestyrelsesmøderne:

(a) Lovændring.

På det ordinære repræsentantskabsmøde den 25. april 1960 blev det af det nedsatte lovudvalg udarbejdede udkast til ændring af OFO love eenstemmigt vedtaget.

De foreslåede ændringer er blevet godkendt på det ekstraordinære repræsentantskabsmøde den 9. januar 1961, således at nyvalgene i foråret 1961 til repræsentantskabet foregår efter de nye love.

(b) Personelloven.

Forsvarsministeriets 7. udkast til forslag til lov om forsvarets personel blev behandlet på det ekstraordinære repræsentantskabsmøde den 9. januar 1961. OFO fremsatte sine bemærkninger til udkastet på et møde i ministeriet den 20. januar 1961, i hovedsagen gående ud på følgende:

(I) At man fandt det nødvendigt, at der med den kommende personellov skabtes grundlag for at gøre uddannelsen til linieofficerer i værnene mere attraktiv, end tilfældet er og har været gennem adskillige år.

(II) At organisationen fortsat fandt det meget ønskeligt, at der forud for vedtagelsen af en ny personellov blev foretaget en undersøgelse af spørgsmålet om en rationalisering af den gældende personellovs forskellige befalingsmandsgrupper og en dermed forbundet nøjere fastlæggelse af arbejds- og ansvarsområder for personellet.

(III) At den omstændighed, at der ikke i selve udkastet eller samtidig med dette forelå en klar stillingtagen fra ministeriets side til spørgsmål om eventuel indrangering i linien

af officerer til fuld vedvarende tjeneste samt om eventuel oprettelse af en civil-militær personelgruppe, måtte betegnes som en væsentlig mangel ved eventuel fremsættelse af lovforslag.

(IV) At man var af den faste overbevisning, at en afslutning af ovenfor omtalte undersøgelser burde gå forud for fremsættelse af lovforslag vedrørende forsvarets personel, og at man fra organisationens side intet så til hinder for at lade den nuværende ordning fortsætte, indtil det nødvendige grundlag for fremsættelse af nyt forslag var tilvejebragt.

(V) At det i udkastet indeholdte forslag om overførelse af graderne fenrik og overfenrik til flyverløjtnanter af 2. grad af specialgruppen ikke var sagligt motiveret, hvorfor organisationen klart måtte tage afstand herfra,

(VI) At personelloven, som tidligere af organisationen over for ministeriet fremført, burde indeholde bestemmelser, der modvirkede at een og samme tjenestestilling kunne bestrides af personel af vidt forskellige grader.

(VII) Organisationens foreslog i tilknytning hertil, at det af personelloven kom til at fremgå, i hvilken lønningsklasse de forskellige tjenestestillinger skulle være normerede. I denne forbindelse fremførtes som eksempel, at stillingen som chef for flyvevåbnets officersskole er besat med en tjenestemand i 25. lønningsklasse, hvilket er lavere end en rektors ved et gymnasium og meget lavere, end hvad der er gældende for til »officersskole-plan« svarende civile læreanstalters »chefer«.

(VIII) Der argumenteredes påny for indførelsen af majorgraden for at

— befæste underafdelingschefens position ved at give denne en ny benævnelse, nemlig graden major,

— a'jourføre danske gradsbetegnelser i forhold til de indenfor NATO almindeligt anvendte og

— stadfæste den praksis, der allerede anvendes ved dansk personels tjeneste i udlandet på kurser, i stabe eller lignende.

(c) Infanteriofficerssagen.

Organisationen har haft foretræde for forsvarsministeriet, som efter en redegørelse fra OFO henviste sagen til forhandling mellem organisationen og flyverkommandoen.

Fra flyverkommandoen har organisationen modtaget forslag til ordning af infanterispørgsmålet og OFO har på møder, hvori deltog repræsentanter fra infanteriliniens haft lejlighed til at fremsætte sine synspunkter herom.

Det er som hidtil OFO's synspunkt, at der nu skabes sikkerhed for, at infanteriliniens personel får rimelige arbejds- og advancementsforhold, hvad enten personellet fortsætter tjeneste ved flyvevåbnet eller overføres til andet værn.

Flyverkommandoen har givet udtryk for, at den fremover har brug for infanteriliniens amlede personel, og det er på dette grundlag, at der hidtil er blevet forhandlet.

Under drøftelserne har OFO fremsat krav om forbedring af advancementsforholdene for linieofficererne, således at denne gruppe i så henseende stilles lige med hærens infanteri.

(d) Særlige ydelser.

Med deltagelse af repræsentanter for forsvarsministeriet og finansministeriet samt de militære tjenestemandsgesellschaften er der nedsat et udvalg til behandling af spørgsmålet om særlige ydelser til militært personel.

Forhandlingerne vil blive påbegyndt i løbet af kort tid.

(e) Lønmæssig placering.

Et medlem har rettet henvendelse til organisationen om sin lønmæssige placering efter udnævnelse til kaptajnløjtnant sammenlignet med en tilsvarende kaptajnløjtnant af reserven. Sagen behandles af økonomiudvalget. Det kan dog allerede siges, at den pågældende er blevet fuldt korrekt behandlet; men at det er lønlovens virkninger, der er uheldige på den pågældende område.

BENT VESTERGÅRD
Thorupgård allé 8
TLF. 71 45 95

Deres nærmeste konsulent i:

OPEL REKORD
KAPTAJN
OPEL VAREVOGN
VAUXHALL

BÜLOW

ESPLANADEN 6. M. 4525

- VI HAR OGSÅ FINE BRUGTE OK-VOGNE

VERDEN RUNDT

MIAMI, Florida. Riddle Airlines — USA's største fragtluftfartsselskab — har af Hawker Siddeley Aviation købt syv Armstrong Whitworth Argosy 650 fragtmaskiner. Kontrakten er på ca. 12 mill. dollars for maskiner plus reservedele, og Riddle har samtidig sikret sig option på levering af yderligere otte maskiner af samme type.

Argosy er den første specialbyggede propjet fragtmaskine, der kan lastes både for og agter, og hvor man foretager indladningen direkte fra lastvogn. Maskinerne skal indsættes i en treårig charter-kontrakt, Riddle Airlines har med den amerikanske militære transportkommando, der på forhånd har godkendt maskinerne. Chartringen, der er en kontrakt på 25 millioner dollars, omfatter transport af militært materiel bl. a. missiler mellem 80 flyvebaser i selve USA.

Alle syv Argosy vil blive leveret inden udgangen af april måned, og de vil straks blive indsat i tjeneste, idet de amerikanske luftfartsmyndigheder allerede nu har folk hos Hawker Siddeley af hensyn til det amerikanske luftdygtighedscertifikat.

Med denne ordre er der ialt solgt 63 Argosy. Maskinen har fire propjet motorer af typen Rolls Royce Dart, der giver den en gennemsnitsfart på 465 km i timen og yder 8.400 hk. ved start. Maksimal aktionsradius er 3.200 km, og den største last er $12\frac{1}{4}$ tons.

Der har været ført usædvanlig lange forhandlinger om denne kontrakt, idet Riddle Airlines først ville købe tre, senere fem og til sidst syv Argosy med option på yderligere otte maskiner af samme type.

SUNNYVALE, Californien. Den amerikanske regering har med en ny kontrakt undertegnet med Lockheed Aircraft på 181 mill. dollars investeret ialt over 1 milliard dollars i udviklingen af Polaris missiler samt produktion af dette våben til afskydning fra u-både. Den sidste kontrakt omfatter arbejdet på at producere et missil af samme type, men med en endnu længere rækkevidde end de 2200 km, man kan nå med den nuværende Polaris.

NEW YORK: US Air Force har nu givet ordre til bygning af de første seks underjordiske baser med afskydningsramper for de interkontinentale Atlas missiler. I amerikansk militær-sprog kaldes de for »hårde baser«, idet de er konstrueret, så de kan modstå alle angreb med undtagelse af en fuldtrefter med en atom-bombe.

De underjordiske baser vil blive fuldstændigt uafhængige af den almindelige elektricitetsforsyning, idet de får kraft fra General Electric generatorer drevet af dieselmotorer. Generatorerne skal levere strømmen til de komplicerede kontrol- og afskydningssystemer samt til de kæmpemæssige elevatorer, der bringer missilerne op til jordoverfladen før afskydningen. Alene elevatorerne vil kræve en trediedel af hele strømforsyningen til baserne idet hvert Atlas missil vejer godt 118 tons.

Atlas missilerne står klar i den position hvori de skal afskydes, i 59 meter dybe og $24\frac{1}{2}$ meter brede kassebatter omgivet af 14 etages stålstativ.

NEW YORK: »Fremdriftssystemer med atomkraft vil være det næste, man må gennemføre i det amerikanske rumprogram«, udtaler en af General Electric's atomeksperter, Thomas Szekely. »Alligevel har man ikke gjort nogen indsats i denne retning, der står i rimeligt forhold til de løfter, dette kraftsystem giver«.

General Electric er imidlertid ved at udvikle en atomkraft-motor for flyvemaskiner, der faktisk vil give dem en næsten ubegrænset aktionsradius. Et sådant fremdriftssystem vil være fremragende egnet til strategiske bombemaskiner, afskydning af missiler og mange andre formål.

»Ejendommeligt nok,« fortsætter Szekely, »så er det nogle af de programmer for raketmotorer, der stærkest har forhalet planerne om atomkraftens anvendelse inden for dette område. Der har nemlig været gennemført prioritet på de militære budgetter for arbejdet med motorer med kemiske brændstoffer.«

»Imidlertid viser hver eneste affyring af en kemisk raket, at behovet for enorme mængder af kraft bliver mere og mere uomtvisteligt. Atomkraften er den mest overlegne til at levere sådanne kraftmængder for øjeblikket«.

Szekely udtaler, at en af de store fordele ved atomkraften fremfor mere konventionelle fremdriftssystemer er, at man kan fremstille 50.000 gange så meget energi pr. gram brændstof som med en motor ved forbrænding af ilt og brint. Han understreger imidlertid, at afskærmningen af atomreaktoren kan reducere denne fordel, men gør på den anden side opmærksom på, at en afskærmning i alle tilfælde er nødvendig, hvor et rumfartøj skal passere van Allen zonen i rummet. Skal man derfor alligevel anvende svære afskærmninger af hensyn til mandskabet, vil det alene veje til gunst for atomkraften.

NEW YORK: Delta Airlines har afgivet ordre på yderligere tre 880 Convair passagermaskiner. Maskinerne, der skal leveres i august 1961, vil med fire General Electric CJ-805 jetmotorer blive verdens hurtigste passagerma-

skiner med en fart af 990 km i timen. General Electric har iøvrigt netop fået CAA typecertifikat på CJ-805 motorerne, der hver kan levere en kraft på op til 7.300 kg.

LONDON: Det engelske luftfartsministerium har placeret en yderligere ordre på 16 Argosy 660 militærtransportmaskiner til det engelske luftvåben. Ministeriet har allerede tidligere indkøbt 40 af denne maskintype hos Hawker Siddeley Aviation.

Samtidig føres der forhandlinger om salg af de resterende maskiner af de ialt ti, der foreløbig er fremstillet i den civile verden. Alle prøver til opnåelse af luftdygtighedscertifikat er nu afsluttet, og det kan snart ventes udstedt. Argosy er forsynet med fire Rolls-Royce Dartprop-jet motorer og kan medføre 13 tons fragt eller 83 passagerer.

LONDON: B.K.S. Air Transport Limited har udnyttet sin option på levering af yderligere Avro 748 passagermaskiner, der specielt er konstrueret til mellemdistancerne. I fjor indkøbte selskabet i Farnborough to maskiner af denne type, der nu er solgt i ialt 15 eksemplarer.

KØBENHAVN: Sabena har lige indført en lufttaxa-tjeneste, der vil være til stor nytte, ikke blot for forretningsmænd, men også for turister.

Dens ruter vil blive befløjet med to-motored Cessna 310, med en normal hastighed på ca. 312 km i timen. De kan for eksempel forbinde Bruxelles med Haag på mindre end en halv time.

Besætningen på denne maskine, hvis aktionsradius er på 1.355 km, vil bestå af en pilot og en telegrafist.

Tariffen er baseret på en fast kilometerpris og er den samme hvad enten der er een, to eller tre passagerer.

Denne ny lufttaxa service vil blandt andet have til følge at man, når som helst, og ad

luftvejen, kan komme til byer, der ikke er tilsluttet det regulære net af flyveforbindelser, samt at man selv kan bestemme tidspunktet for sin rejse.

NEW YORK. På mindre end tre dage har to af de amerikanske luftstyrkers B-58 Hustler bombemaskiner sat seks nye verdensrekorder.

Den første B-58, der er udstyret med fire General Electric J-79 jetmotorer på over 28.100 kg trykkraft satte en ny verdensrekord over en 2000 km lukket bane med en fart af 1707,5 km i timen. Det er en forbedring på ca. 700 km i timen over russiske rekorder for både 2000 kg, 1000 kg og ingen nyttelast.

Den deltvingede B-58 fløj to runder over en 1000 km bane. På den første tur opnåedes en fart på 1932,5 km i timen, hvorved de første tre rekorder blev slået med op til 904 km i timen. 1000 og 2000 kg nyttelast-rekorderne blev sat af Rusland i 1959 med en fart på 1028,4 km i timen. Tophastigheden for denne B-58 Convair bomber var 2286,8 km i timen, hvilket er mere end to gange lydens hastighed.

To dage senere satte en anden B-58'er ny rekord for 1000 km banen med en gennemsnitsfart på 2067,5 km i timen.

Rekord-forsøgene blev gennemført over Mojave ørkenen i Californien under kontrol af National Aeronautics Association. Alle data for disse rekorder bliver nu sendt til den internationale aeronautiske sammenslutning i Paris for at opnå certifikat som verdenshastighedsrekorder.

NEW YORK. Convair 990 Coronado har været på sin første prøveflyvning over Californien — turen varede 2 timer og 31½ minut. Piloten, Don Germeraad, udtalte, at det var den bedste prøveflyvning, han havde haft. De fire General Electric CJ-805-23 motorer muliggjorde start på 1067 meter og landing på

1372 meter, idet de er forsynet med reverse-ringsanordning. Flyvehøjden var 7.600 meter.

Vingerne på Coronado er pilformede og så tynde som på ingen anden transportmaskine. De muliggør flyvning på de højeste subsoniske hastigheder — marchhastigheden bliver 1030 km i timen.

Prøveflyvningerne bliver nu foretaget med ialt fire maskiner, hvoraf en nu gennemgår statiske prøver hos Convair. Man regner med at certifikat vil kunne opnås senere på

Convair 880

året, hvorefter maskinerne indsættes på ruterne. American Airlines, Swissair og SAS bliver de første, der får disse verdens hurtigste passagermaskiner til rådighed. Coronado'en findes både i en kortdistance og en interkontinental version.

Data for Coronado:

Maksimal startvægt: 110.800 kg.

Maksimal landingsvægt: 81.000 kg.

Længde: 42,4 meter.

Højde: 12 meter.

Vingespand: 36,6 meter.

Vingeareal: 209 kvadratmeter.

Brændstofbeholdning: maksimalt 59.350 liter.

NEW YORK. Efter længere tids forhandlinger har det amerikanske luftfartsselskab Northeast Airlines afsluttet kontrakt om at leje seks Convair 880 jet-passagermaskiner med de nødvendige reservedele fra General Dynamic for en syvårig periode.

Samtidig er en lignende kontrakt afsluttet med General Electric om leverance af det fornødne antal jetmotorer af typen CJ-805-3 til disse maskiner. Betingelserne for dette langfristede lejemål er ikke offentliggjort.

De seks Convair 880 bliver allerede afleveret i de nærmeste dage, idet Hughes Tool Company, der har købt 30 maskiner af denne type, har afstået nogle af sine tidlige leveringspositioner til Northeast Airlines.

Maskinerne indrettes til 97 passagerer forfelt på 1.- og turistklasse.

NEW YORK. General Electric Company køber for nogen tid siden en Caravelle VII af det franske Sud Aviation og har nu installeret motorer af sin nyeste produktionstype CJ-805-23C i den. Det er ellers den samme motor-type, som Scandinavian Airlines System får i sine nye Convair Coronado maskiner.

Prøveflyvningerne med Caravelle VII vil begynde en af de første dage til opnåelse af luftdygtighedscertifikat fra det amerikanske Federal Aviation Agency. Samtlige Caraveller solgt til USA vil blive udstyret med General Electric motorer.

De to CJ-805-23 motorer yder hver en trykkraft på godt 7.300 kg. De skal indbygges i de Caravelle VII maskiner, der skal leveres til de amerikanske luftfartsselskaber. Prøveprogrammet vil blive fortsat i fire måneder, hvorefter man forventer at kunne opnå luftdygtigheds certifikat fra de amerikanske myndigheder i juni måned.

Caravelle VII bliver lidt længere end de europæiske modeller, ligesom den får større hastighed — 869 km i timen — og et bedre luftkonditioneringsanlæg. Aktionsradius forøges med 40 pct. til 3.780 km.

NEW YORK. Det amerikanske luftvåben har sluttet kontrakt med General Electric om bygning af J-79 jetmotorer til de nye supersoniske »Hustler« bombemaskiner. Kontrakten, der er på godt 22 mill. dollars, vil dække behovet af jetmotorer til de første to eskadriller B-58 »Hustler«, som skal gøre en hastighed to

Caravelle

NEW YORK. General Electric har nu prøveløjet sin Caravelle for første gang. Selskabets cheftestpilot, Dick Scoles, udtaler, at de to General Electric CJ-805-23 motorer, der giver 10 pct. mere kraft, reducerede starten betydeligt og forbedrede akcelerationen.

gange lydens. Motorerne leveres i løbet af næste år.

NEW YORK. I en såkaldt chocktunnel efterligner man nu i dag på General Electric's forskningslaboratorier de forhold, fremtidens

astronauter vil møde på Mars og Venus, for at finde ud af, hvilket slags rumskib man bedst kan benytte. Dr. Guy Suits, der leder forskningsarbejdet, fortæller, at man har to prøvekamre, hvor man kan producere identiske hastigheder på op til 35 gange lydens.

I chocktunneler antænder man en blanding af brint, ilt og helium, hvorved man fremkalder en kontrolleret eksplosion. Ved eksplosionen brister et skillerum af rustfrit stål til tunnelen, og luften her opnår den ønskede hastighed, så en afprøvning af modellerne kan gennemføres.

Der er allerede gennemført en række forsøg med 25 gange lydens hastighed, men man vil op på 35 gange, idet denne hastighed er nødvendig for at få et rumskib ud af jordens tyngdefelt. Man venter senere at kunne nå op på 50 gange lydens hastighed.

I chocktunnelen er det muligt at efterligne de atmosfæriske forhold på andre planeter, og man vil også være i stand til at finde ud af, hvor stor en varmepåvirkning et rumskib vil komme ud for ved dets tilbagevenden til jordens atmosfære, samt hvordan den fordeler sig over det.

BOSTON. En Convair 880 tilhørende Northeast Airlines har sat ny rekord på sin afleveringsflyvning fra San Diego i Californien til Boston med en flyvetid på 4 timer, 17 minutter og 25 sekunder. De fire General Electric CJ-805-3 jetmotorer gav maskinen en gennemsnitsfart på 1011,7 km og en højeste hastighed på 1113,7 km i timen.

TORONTO. Det canadiske flyvevåben har i samarbejde med det canadiske forsvarsministeriums forskningsråd udført forsøg med nyt elektronisk udstyr, der er i stand til at opdage ballistiske missiler, der nærmer sig. I de sidste otte måneder har et hold på tredive mand opholdt sig på Acsension øen og afprøvet udstyret på de amerikanske missilaffyringer fra Cap Carneveral. Udstyret, der baserer sig på den infrarøde udstråling fra missilerne, har under

forsøgene været monteret i specielle »pods« på vingetipperne af CF-100 jagerfly, og er konstrueret til at opdage og følge næsesektionerne fra ICBM, når disse kommer ned i atmosfæren. Målet er at udvikle et så effektivt og kompakt apparat som muligt, således at det kan installeres i små jetfly. Flyene, udstyret installeres i, skal være i stand til at operere i 40.000—50.000 fod for at komme over alle skytag, som den infrarøde stråling ikke kan gennemtrænge. Efter de første forsøg, der var vellykkede, håber man, at USA vil medvirke i den videre udvikling.

DELHI. Leveringen af det nye russiske transportfly, Antonov AN-12, til Indien forventes påbegyndt i januar i år. Sovjetunionen skal levere et mindre antal til en pris af ca. 10 millioner gamle rubler (2 mill. dollars) pr. stk. Den indiske regering insisterer på, at flyene kun vil blive anvendt i forbindelse med vejbygninger i de nordlige områder af Indien, idet de skal udføre transportflyvninger med udstyr og arbejdere. Flyene skal imidlertid flyves og vedligeholdes af personel fra det indiske flyvevåben.

OGDEN, Utah. Et stort fremskridt indenfor ammunitionskonstruktionen er blevet udført ved fremstillingen af et brændbart patronhylster, der brænder fuldstændigt, når patronen affyres. Det nye materiale, der er fremstillet i USA, gør behovet for kostbare messinghylstre overflødig samtidig med at ammunitionen bliver lettere, hvilket er af stor betydning for flyammunition. De nye patroner efterlader intet spor i kammeret efter affyringen.

SUNNYVALE, Californien. Lockheed Aircraft er ved at bygge en »rum simulator«, hvor man kan reproducere de forhold, der hersker ude i rummet 320 km fra jordens overflade. Her vil man kunne finde ud af, hvad der sker med satellitter og rumfartøjer ved længere ophold i rummet. Det er muligt at udsætte der

en varmepåvirkning som solens og kulde-der nær det absolutte nulpunkt i jordens ygge.

Det nye rumkammer, som repræsenterer en l af nye forskningslaboratorier til 8 mill. llars, vil kunne tages i brug i august måned ste år.

Arbejdet med rumforskning og satellitter vides mere og mere hos Lockheed Aircraft, g alene med disse opgaver er ikke færre end 9.900 mennesker beskæftiget i dag.

EW YORK. Den amerikanske flåde har med eneral Electric afsluttet kontrakt om leve- nce af jetmotorer af typen J-79-8 til en vær- af over 58 mill. dollars. De nye motorer al anvendes til to af flådens nye jagere, F4H hantom II og A3J Vigilante, der begge skal yve med en hastighed to gange lydens.

EW YORK. På sin første flyvning fra louston, Texas, til Baltimore har en Convair 80 sat ny rekord med en gennemsnitshastig- ed på 1042 km i timen. De fire General lectric motorer var på en del af strækningen i tand til at presse farten op på 1174.8 km i imen.

EW YORK. Den første Convair 990 Coro- nado har nu forladt samlebåndet. Den bliver verdens hurtigste passagermaskine med en maksimal marchhastighed på 1.030 km i ti- men og overtager således rekorden fra Convair 880, der »kun« kan gøre knap 990 km i timen.

Den glinsende hvide Coronado vil være let at kende, når den begynder at vise sig i luf- havnene i begyndelsen af næste år, med sine supersoniske vinger og fire store motornacel- ler. De er ikke mindre end 2 m i diameter, idet de skal rumme de meget kraftige General Elec- tric CJ-805-23 „aft fan“ jetmotorer, der hver leverer en kraft på over 7.300 kg. „Aft fan“ motorerne giver større kraft, bedre brændstof- økonomi end almindelige jetmotorer og virker samtidig som støjdæmper.

Coronado'en vil komme til at operere med hastigheder, der næsten når lydens. Derfor er vingerne konstrueret, så de kan tage denne fortsatte supersoniske luftstrøm over den let kurvede øverste overflade og samtidig undgå de ret kraftige såkaldte »chock-bølger«, der har vist sig ved nogle af de tidligere jetmaski- ner.

Convairs teknikere udtaler, at kabinen i Co- ronado bliver mere støjfri end i nogen anden jet, og på trods af sin store vægt og størrelse vil den være i stand til at starte og lande på relativt korte distancer — ca. 1524 m ved en tur på 1.600 km.

Indtil nu er der afgivet ordre på syv Coro- nado til Swissair, to til SAS, tre til Real Aero- vias de Brazil og 25 til American Airlines.

BURBANK, Californien. Ved sydpolen har en Lockheed Hercules transportmaskine med ski fløjet 89,3 timer i otte dage og i denne tid transporteret en last på ialt 112.000 kg fra for- syningsbaserne til Sydpolen og Admiral Byrd stationen. Det betyder, at maskinen i gennem- snit har været 11,1 timer i luften hver dag, hvilket er ganske usædvanligt selv for luft- fartsselskabernes udnyttelse af deres materiel i varmere klima.

BURBANK, Californien. Transporten af de mange tons missiler og raketter er begyndt at give den amerikanske forsvarsstyrelse vanske- ligheder. Både missiler og raketter er for lange til at blive transporteret ad landevejen, og med lægter foregår transporten alt for langsomt. Lockheed Aircraft har derfor foreslået forsva- ret, at man i fremtiden skal benytte glidepla- ner, og der er indsendt konstruktionstegninger af et plan med et vingspand på 64½ m og en

Ballerup
Blomsterforretning
Telf. 97 00 68 . Stationsvej 26

største bruttovægt på godt 63 tons. Teknikerne mener, at det vil blive sikrere og billigere at foretage transporten på denne måde, idet man kan anvende Lockheed Hercules maskiner til at slæbe glideplanerne.

BURBANK, Californien. Vesttyskland har bestilt yderligere 30 ensædede F-104G Starfighter direkte hos Lockheed Aircraft. De skal allerede leveres i begyndelsen af næste år, oplyser flyvemaskinefabriken i dag, og skal danne grundstammen for Vesttysklands første Starfighter eskadriller.

Tidligere har Vesttyskland afgivet ordre på 66 ensædede og 30 to-sædede Starfighter jagere. De fleste af de to-sædede er allerede leveret og bruges nu til træning i Tyskland.

Den første af de 66 ensædede bliver afleveret i midten af marts måned. Den skal stationeres på flyvepladsen Keufbeuren, hvor den skal benyttes til træning.

Der er gennemført en del mindre modifikationer, og Lockheed testpilot, Charles A. Kitchen, udtaler, at disse ændringer gør maskinen endnu lettere at flyve. Samtidig er der indført en ny forbedret General Electric J-79-11 jetmotor, der giver maskinen endnu større akceleration.

Flyvemaskinefabrikker i Vesttyskland, Holland og Belgien skal bygge ialt yderligere 800 Super Starfighters til de respektive luftstyrker. Italien har ytret ønske om at deltage i dette samarbejde, og der er sandsynlighed for, at den samme jagermaskine skal leveres til det norske flyvevåben.

Dette byggeprogram er allerede under udvikling, og de første maskiner vil blive leveret næste sommer.

Samtidig bygger Canada et par hundrede F-104G til de styrker, der er stationeret i Europa under NATO. Et lignende antal skal bygges af Japan.

SANTA MONICA, Californien. Thor raketten var det store lod i vægtskålen på De Forenede Staters rumforsknings-program i 1960 idet den bragte 14 af nationens 16 vellykkede satellit-udskydninger i bane omkring jorden.

Ligesom tilfældet var i 1959, hvor Thor-raketten scorede 7 af 11 vellykkede affyringer, bidrog denne pålidelige Douglas-byggede raket atter væsentligt til at øge USA's forspring i rumforskningen, idet den bragte over to tons videnskabelige instrumenter i bane omkring jorden.

I 1960 blev syv satellitter sendt afsted ved hjælp af Thor-raketter, affyret fra Cap Canaveral.

Fra Vandenberg flyvestation sendte Thor-raketter syv satellitter ud i rummet. Af seks forsøg, som flyvevåbnet forrige år foretog for at få fat på disse satellitter igen, når de vendte tilbage fra rummet, var de fire vellykkede.

De to andre satellit-triumfer, som USA kunne notere i 1960, var Midas II, som blev startet af en Atlas-Agene, og Explorer VIII, startet af en Juno II raket.

De 21 satellitter, som blev bragt i bane i 1959—60 af Thor-raketter, har tilbagelagt en strækning ude i rummet på ca. 2.060.800.000 km. Udtrykt i vægt og afstand har disse satellitter ialt præsteret en ydelse på 187.200.000 ton-kilometer.

Der blev ialt opsendt 26 Thor-raketter i løbet af 1960, inklusive fire øvelses-affyringer foretaget fra Vandenberg flyvestation af flyvevåbnets personale.

Enogtyve af de 26 affyringer forløb tilfredsstillende, d. v. s. 80 pct. sikkerhed. I de 21 var medregnet to satellit-udskydninger, som mislykkedes, fordi raketens øverste trin svigtede.

Siden Thor blev taget i anvendelse af det amerikanske flyvevåben som en mellemdistanceballistisk raket har den været i luften i 108 til-

elde, omfattende 49 forsøgs- og forsknings-fyringer, 43 rumudskydninger og 16 øvelsskud.

Alt i alt har Thor fungeret upåklageligt under 34 af dens 43 rumfarter, inklusive 27

videnskabelige rum-projekter og syv affyringer med det formål for øje at undersøge påvirkningerne på den forreste del under tilbagefarten gennem atmosfæren.

Thor er i produktion på Douglas fabrikkerne i Santa Monica.

BOG KRONIK

Generalmajor G. I. Pokrowsky:

Science and technology in contemporary war«
Udgivet af Stevens and Sons Ltd., London.

Siden 1955 har de sovjetrussiske militære ledere ivrigt opmuntret alle officerer til at bekæmpe sig med skabende tænkning. Kampagnen har givet små resultater vel til dels på baggrund af den alvorlige kritik, der ville komme til udtryk overfor ethvert selvstændigt initiativ, der ikke faldt i tråd med den officielle mening.

Den her omtalte bog, der er en af de første af sin art, som er udkommet på et vestligt sprog, er nok det mest vellykkede resultat af kampagnen og giver os en sovjetrussisk generals synspunkter om den rolle, videnskab og teknik vil spille i en eventuel nutidig og fremtidig krig.

Næppe nogen anden sovjetrussisk militærkribent kan tale om dette emne med større autoritet end general Pokrowsky, der foruden at være officer tillige er kernefysiker, professor og medlem af den interplanetariske kommission, der forberedte opsendelsen af de sovjetrussiske sputniks. Det kan nævnes, at han i 1944 offentliggjorde den første artikel i Sovjetunionen om langtrækkende missiler. Siden har han udsendt talrige artikler om sovjetrussiske våben og sovjetrussisk strategi.

I det foreliggende værk præsenteres vi for essensen af general Pokrowskys arbejde. I den første del analyserer han de nye våbens indflydelse på krigen og tager alt i betragtning, SPUTNIKS, VTOL-fly, ICBM og kernevåben, og påstår, at Sovjetunionen er overlegen på disse felter. I anden del behandler general Pokrowsky de specielle anvendelsesmuligheder af matematikken, fysikken, kemien, biologien og mekanikken indenfor våbentechnikken og andre militære felter.

Bogens sidste afsnit er en artikel, som offentliggjordes kort efter Sovjetunionen havde affyret den første ICBM. Her diskuteres ikke alene langdistance missiler med deres fordele og begrænsninger, men også de muligheder som anvendelsen af strategiske våbensystemer, som kunstige drabanter, balloner og langtrækkende bombefly frembyder. En af dette afsnits bemærkelsesværdigste punkter er, at general Pokrowsky her er uenig i det synspunkt, som de sovjetrussiske politiske ledere ofte har fremført, at de interkontinentale ballistiske missiler (ICBM) skulle være det »endelige« våben.

Bogen er, hvad det rent tekniske angår, holdt i saglige vendinger, her og der dog krydret med propagandaudfald mod de vestlige lande. Hvis man derimod vender blikket mod

general Pokrowskys tanker om grundlaget og målet for krigsvidenskaben, giver bogen et slående indtryk af den måde, de sovjetrussiske militære ledere tænker på og den ideologi (eller filosofi) på hvilken, de bygger deres arbejde. Klarest kommer dette til udtryk i følgende:

»Under de nuværende betingelser for økonomisk produktivitet, kan ingen gren af samfundet udvikles i heldig retning, uden at være baseret på videnskabelige analyser og planer. Indenfor krigsvidenskaben medfører en sådan analyse og planlægning specielle vanskeligheder.

I dag foregår udviklingen indenfor krigsvidenskaben med en stadig voksende hastighed, mest på grund af den intensive vækst i både den kvalitative og kvantitative militærteknologi, der igen forårsages af den hurtige udvikling af nye våben.

Under sådanne betingelser er det nødvendigt at besidde evnen til — på grundlag af tidligere kriges erfaringer — at analysere udviklingen indenfor militærteknologien og dermed forbundne faktorer for at erkende en nutidig krigs vilkår og for at forstå den indflydelse, disse vilkår får på militærteknologiens fremskridten.

Forårsaget af de hastige fremskridt indenfor videnskab og teknologi er det yderst nødvendigt, at der gives klare og velfunderede teoretiske løsninger på problemet:

Hvilke af erfaringerne fra tidligere krige kan godtages i dag, hvilke har stadigvæk gyldighed og hvilke skal ændres eller helt bortkastes? Kun en veludviklet, materialistisk videnskab — der er et system af erkendelse af naturens og samfundets objektive love samt disses praktiske anvendelighed — gør det muligt at forudsige kommende begivenheder med den fornødne nøjagtighed og fuldstændighed.

Krigsvidenskaben kan kun frembringe heldige resultater, når resultaterne fra alle øvrige videnskabelige områder udnyttes maximalt,

hvorfor en integration mellem alle disse og krigsvidenskaben er nødvendig. Men en sådan integration er kun gennemførlig, hvis den baseres på den dialektiske materialisme (marxismen red).«

Det giver jo lidt at tænke over. Måske forstås man — på dette grundlag — bedre den grundighed og metodik, der synes at komme frem, hvis man studerer de russiske væbnede styrker nærmere.

Om målet for den sovjetrussiske krigsvidenskab (og for den vestlige) siger generalen:

»Den sovjetrussiske krigsvidenskab kan klart præcisere de mål, de sovjetrussiske militære styrker skal kæmpe for: Den ædle opgave at forsvare deres socialistiske moderland. Det er en opgave, der inspirerer vort folk til at udføre heltegerninger.

Krigsvidenskaben i de kapitalistiske lande derimod skal forsvare udbyrternes interesser og kan derfor ikke tale åbent og sandt om deres kriges imperialistiske formål — krige, der forberedes og startes fra deres side mod den arbejdende befolknings interesser, ikke blot i deres egne lande, men i hele verden.«

Senere i samme afsnit hedder det:

»Krigsvidenskaben i Sovjetunionen tjener massernes og den socialistiske stats interesser. Den socialistiske stat kan — i medfør af verdens natur — kun føre retfærdige krige. (Den sovjetrussiske invasion i Finland i 1939 regnes af Sovjetunionen for at være en retfærdig krig, medens det finske forsvar mod samme invasion regnes for at være uretfærdig, red.) En sådan stat styres af marxismens og leninismens fremskredne videnskabelige teorier.«

Alt i alt giver bogen et værdifuldt bidrag til forståelsen af og kendskabet til en af verdens største militærmagter og det kan anbefales alle, der ønsker at lære sovjetrussisk krigsvidenskab at kende, at læse den.

J. Sk.

A/s JERNKONTORET

KØBENHAVN - AARHUS

ODENSE

En militær melding må aldrig gå tabt ...

Signaltjenesten skal fungere usvigelig sikkert! Derfor må felttelefoner, radiostationer etc. holdes i live af en sikker strømkilde, uanset hvor barske forholdene er. HELLESENS tørbatterier er verdens mest pålidelige!

HELLESENS
er med i
DANMARKS FORSVAR

- mærket,
der
hæves
til
skyerne

Trykvevåbnet

Nr. 2

1961

- mærket,
der
hæves
til
skyerne

FLYVEVÅBNET

7. ÅRGANG

Nr. 2

1961

DER ER INGEN GRÆNSE

En næsten usynlig jetjager trækker en tynd kondensationsstribe højt oppe i luften, og en passagermaskine tager gas fra for at lande efter tusinder af kilometres begivenhedsløs flyvning. Det er eksempler på, hvad der sker idag. Eksempler, som i høj grad kan tilskrives en indsats fra Hawker Siddeley Aviation. En enkelt virksomhed, svejset sammen af syv af verdens mest berømte flyvemaskinefabrikker - hvis historie er selve flyvningens historie - Hawker Siddeley Aviation har muligheder til rådighed for forskning, konstruktion og produktion, der ikke overgås af noget andet firma i verden.

AVRO	A.W.A.	BLACKBURN	DE HAVILLAND	FOLLAND	GLOSTER	HAWKER
						

Førende i verden med hensyn til forskning - konstruktion og produktion.

HAWKER SIDDELEY AVIATION

32, Duke Street, St. James's, London, S. W. 1

Repræsentant: Mogens Harttung, Jens Kofodsgade 1, København K

FLYVEVÅBNET

NR. 2

1961

Udgivet af
ORGANISATIONEN AF
FLYVEVÅBNETS OFFICERER

INDHOLDSFORTEGNELSE

- Ingen hjemme
- Det Danske Rigsvåben
- Conseil International du Sport Militaire
- Standardisering af flymateriel i forsvaret
- Betragtninger
- OFO-orientering
- Verden rundt

De synspunkter, der fremsættes i tidsskriftet, repræsenterer ikke nødvendigvis redaktionen — end-sige flyvevåbnets — anskuelser og meninger, men står for forfatterens egen regning.

Gengivelse af tidsskriftets indhold må ikke finde sted uden kildeangivelse.

Tidsskriftets redaktion:
Sølyst Allé 11, Brøndby Str.
Tlf. 73 04 01, postgiro 98025

Ansvarshavende redaktør:
Kaptajn H. G. P. Jensen

Annonceekspedition:
Flyverløjtnant M. C. Bügel
Kathrinevej 17, Hellerup
Tlf. Helrup 6151

For at skabe størst mulig ro om fordelingen, bedes privatadresser så vidt muligt benyttet.

Adresseforandringer o. l. samt reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende tilsendelsen anmeldes til tidsskriftets kontor.

Trykt i
Herlev Bogtrykkeri
(S. Valbjørn)

Ingen hjemme!

Det primære i situationen omkring tjenestemændenes lønforhandlinger med finansministeren og som tjenestemændene må fastholde er, at det statistiske materiale, hvorpå man begrundede sine krav ikke under forhandlingerne er blevet antastet af ministeren.

Dette var formentlig heller ikke at vente, idet man vel kan gå ud fra, at samme materiale har stået til rådighed for de tjenestemænd i finansministeriet, som har foretaget de beregninger, hvorpå finansministerens skøn hvilede.

Så meget mere måtte tjenestemændene derfor også have grund til at vente, at de — i overensstemmelse med tidligere sædvane — kunne regne med at få lejlighed til at forelægge deres synspunkter for vedkommende folketingsudvalg. Men man gjorde regning uden vært. Der blev ikke „taget imod“.

Hele den smigrende opmærksomhed, som tjenestemændene og funktionærgrupperne var genstand for fra samtlige politiske partiers side under efterårets valgkamp, var som bortvejret. D'hr. politikere var ganske enkelt ikke hjemme. — Selv den højtærede statsminister — som i valgkampens hede ved sit velkendte brev så frejdigt bød sig selv „hjemme“ hos hver enkelt af os, og som iøvrigt under forårets andre lønforhandlinger viste evne og styrke til at gribe regulerende ind, når en fagminister stod i fare for at køre forhandlingerne i stykker — var ikke hjemme.

Men tjenestemændene har jo heller ikke en produktion på et par milliarders værdi, som de kunne slå i stykker — og ingen mælk at hælde i kloaken. De har kun tjenestemandsgoderne?

„Tjenestemænd kan ikke strejke, de må tage deres afsked, hvis de er utilfredse“, udtalte finansministeren — efter avisreferat — under en debat i folketinget.

Begivenhederne viser klart, at tjenestemændenes såkaldte forhandlingsret er en illusion, og det er åbenbart, at det skete må give organisationerne og den enkelte anledning til alvorlig eftertanke og overvejelse.

Vi er helt enige med finansministeren i, at tjenestemandsbegrebet er uforeneligt med strejkeret. På den

anden side kan det ikke være rimeligt, at tjenestemændene — modsat andre grupper — alene skal være værgeløse mod et magtbud, og det er jo helt åbenbart, at hverken forhandlingsresultat eller forhandlingsform kan være tilfredsstillende.

Det har været antydnet, at efterspillet efter forhandlingernes sammenbrud (finansudvalgets bevilling af de 40 portioner) må ses i lyset af postbudenes arbejdsnedlæggelse.

Denne forklaring kan ikke akcepteres alene af den grund, at der herved ville blive tale om anvendelse af kollektive straffemetoder, hvilken i hvert fald inden for forsvarsetaten er direkte forbudt. Tjenestemændene må også i denne detaille af sagen henholde sig ordlyden af fællesudvalgets henvendelse til finansudvalget: „Fællesudvalget går ud fra, at de ulovlige arbejdsnedlæggelser, som — i meget begrænset omfang — har fundet sted, og som fællesudvalget ubetinget tager afstand fra, ikke vil påvirke en nøgtern og saglig behandling fra folketingets side af ovennævnte krav“.

Den trufne afgørelse må derfor opfattes som et rent magtbud fra finansministerens side, og tjenestemændene må tage deres fremtidige bestik ud fra denne opfattelse.

Overvejelserne må koncentreres om at sikre en mere fast forankret forhandlingsret. I værste fald må andre former for ansættelse tages med i betragtningerne. Man kan vel gå ud fra, at finansministeren ikke med sin bemærkning om afsked har villet anvise den udvej, at man for at få sine rimelige krav opfyldt skulle lade sine forhandlere medbringe personellens samlede kollektive opsigelser til forhandlingerne.

I politisk henseende er det vel uundgåeligt, at det skete vil bringe nyt liv i den standende diskussion om ønskeligheden af at få oprettet et særligt „tjenestemandsparti“. Alt taget i betragtning ville det dog nok være heldigere, om problemet kunne klares ved, at man hver for sig går iredte med „sine egne“ vedrørende deres holdning til den nedslående begivenhed.

Men der må skabes sikkerhed for, at man ikke en anden gang igen kommer til at stå over for en lukket dør med påskriften: Ingen hjemme.

Uanset hvilket resultat overvejelserne her og der fører til, står een ting fast: Tjenestemændene kan ikke stiliende affinde sig med situationen.

KN St. Brynel

DET DANSKE RIGSVÅBEN

Hånden på hjertet, ved De, hvordan Rigs-våbenet — eller rettere Kongevåbenet — ser ud i detaljer? Kender De betydningen af de forskellige våben, som Kongevåbenet er sammensat af og årsagerne til netop denne sammensætning?

En stor del af de ærede læsere vil formentlig svare: nej, og i samme åndedrag erkende, at som tjenstgørende i forsvaret bør man kende det riges våben, som det er forsvarets opgave at vogte og værne.

Skikken med at have „våben“ opstod blandt adelen omkr. 1150, formentlig som følge af, at den svære rustning og hjelm helt „slørede“ bæreren. Ved at male simple figurer eller mærker på rustning og skjold, kunne bærerens identitet fastslås. På en tid da kun de færreste kunne skrive, havde sådanne mærker, knyttet til slægten, endvidere den fordel, at de kunne benyttes som ejermærke m. m. Våbnene gik i arv i familien og bredte sig efterhånden til gejstlige og borgerlige, lande, byer og korporationer. I renæssancen og senere fik våbnene kun dekorativ og symbolsk betydning og de blev samtidig mere og mere udviklede, således at de fra oprindeligt at bestå af et mærke nu gik over til at bestå af flere våbener.

Rigsvåbenet har i tidens løb været sammensat på mange forskellige måder. Dets nuværende udseende er fastsat ved kgl. resolution af 6. juli 1848. Våbenet består af et skjold, som siden 1449 holdes af 2 vildmænd med grønne krans om hoved og lænd og støttende sig til nedadvendte køller. Tidligere har løver, elefanter og harniskklædte riddere støttet skjoldet. Elefant- og Dannebrogordenens kæder omgiver skjoldet, der som baggrund, „vå-

bentelt“, har den purpurrøde, hermelinforede kongekåbe med guldkvaster og bræmmer. Øverst på våbenteltet bæres den kgl. krone.

Det førnævnte skjold består egentlig af 3 på hverandre lagte skjolde: et „hovedskjold“, inde i dette et „midterskjold“ og inderst et „herteskjold“.

Hovedskjoldet

er firdelt af et indadbøjet, rødrandet sølvkors, Dannebrogskorset, som allerede kendes fra omkring år 1300 og blev benyttet af kong Erik af Pommern (1412—39). Byen REVAL (TALLIN), ESTLAND, fører Dannebrog i sit våben, og sagnet fortæller, at vi fik vort flag ved et slag ved denne by i 1219, idet Dannebrog kom dalende ned fra himlen midt under slaget. (I virkeligheden fandt slaget sted ved Lyndanisse og sagnet er først nedskrevet omkring 1500. Dets oprindelse er lidt dunkel, idet den ældste beretning meddeler, at flaget faldt ned under et ukendt slag ved Fellin (Estland) i 1208).

Dannebrogskorset er i nutiden bl. a. kendt som mærke for danske styrker i udlandet.

1. *felt*, øverste heraldiske højre (det man ser til venstre), viser 3 blå, kronede, gående og af 9 hjerter omgivne løver i guld. Dette felt er det mest kendte, idet det med krone anvendes som „Det lille Rigsvåben“. Omgivet af 2 vinger kender vi det som vort eget værnsvåben og omgivet af en laurbærkrans kendes det som hærmærke. De 3 løver er Valdemarernes skjoldmærke og Rigsvåbenet bestod oprindeligt kun af dette våben, om hvis udseende, der hersker en del tvivl: bestod det oprindeligt af løver (i profil) eller af leoparder (hovedet set

forfra)? Dets alder har ej heller kunnet bestemmes helt nøjagtigt. De tre leoparder kendes fra Knud den VI's utydelige segl fra 1190, men der er grund til at tro, at våbenet er ældre og har været brugt af dennes fader, Valdemar den Store (1157—82), d. v. s. ca. 800 år gammelt. Leoparderne blev senere omgivet af hjerteformede søblade (vandplante med dybt indskårne, hjerteformede blade), uregelmæssigt strøet på skjoldet. Senere erstattedes leoparderne af løver, som blev officielt fastsat af kong Frederik VI (1808—49), og søbladene blev senere igen erstattet af 9 hjerter, som nu blev regelmæssigt anbragt: et hjerte foran, over og bag hver løve. Dette oprindelige, ældgamle Rigsvåben bæres til daglig af størsteparten af alt uniformeret personel i forsvaret gennem dets tilstedeværelse i de to værnsmærker og på knapper.

De 3 leoparder findes forøvrigt i følgende af hærens regimentsmærker: 4 regiment (Sjællandske Livregiment, 1614) og 2. feltartilleriregiment (Sjællandske Artilleriregiment), idet 3 leoparder senere opfattedes som et særligt sjællandsk mærke.

2. *felt* indeholder 2 gående, blå løver i guld og er hertugdømmet Slesvigs våben. Det benyttedes første gang i 1245 af hertug Abel, Valdemar II Sejrs søn, som fik Slesvig foræret som hertugdømme. Han medførte Valdemarernes våben, løverne, idet han dog som hertug nøjedes med 2 mod kongens 3. De to løver vedblev, til trods for at hertugdømmet siden kom under andre grever, at være Slesvigs våben og optoges 1460 i det danske kongevåben.

Slesvigs 2 løver genfinder vi i 2. regiments (Slesvigske Fodregiment, 1778) og 4. feltartilleriregiments (Sønderjydske Artilleriregiment) mærke.

3. *felt* er delt i 2 dele. I øverste halvdel ses 3 guldkroner i blått. Det er Sveriges våben (fra 1364) og indførtes 1398 i det danske kongevåben af dronning Margrethe til minde om Kalmarunionen (1397—1523). Ved unionens

opløsning fjernedes de, men omkring 1550 genindsætter Christian III de 3 kroner i sit våben, hvilket affødte kraftig protest fra den svenske konge Gustav Vasa, og striden om retten til at benytte dette våben hævdes at være medvirkende til den nordiske syvårskrig 1563-70. Som en slags hævnakt mod kong Christians brug af de 3 kroner indførte den svenske kong Erik 14. både Norges og Danmarks våbener i sit våben. Den danske konge protesterede og efter kong Eriks afsættelse blev det ikke mere brugt. Først ved Kalmarkrigens slutning (1611—13) anerkendte svenskerne de danske kongers ret til at føre de svenske kroner i deres våben. Nederste halvdel af 3. felt er igen delt i 2 mindre felter: til højre (heraldisk) Færøernes vædder (fra det 14. århundrede) og til venstre Grønlands bjørn (indført af Frederik III 1666), begge sølvdyr på blå grund. Indtil 1948 havde den islandske falk også sin plads i dette felt.

4. *felt* er ligeledes delt i to dele. Øverste felt viser igen en variant af Valdemarernes våben: en gående løve over 9 røde hjerter på guldbaggrund. Dette våben er oprindeligt de hollandske (Sydsverige) hertugers våben og indførtes i 1449 af Christian I som tegn på titlen: „de Gothers konge“, som blev antaget af kong Valdemar Atterdag efter Gothlands erobring 1361. Senere opfattedes dette våben som et specielt jydsk mærke, og det findes da også i to gamle jyske regimentsmærker: Jydske Dragonregiment og 3. Feltartilleriregiment (Nørrejydske Artilleriregiment).

I nederste halvdel findes en kronet guld-lindorm i rødt. Den hentyder til „... de Venders konge ...“ og indførtes af Kristoffer af Bayern i 1440. Lindormen kendes senere fra egnene om den vestlige del af Østersøen, bl. a. som fynsk våben og findes nu i Fynske Livregiments mærke (6. regiment, oprettet 1614).

Midterskjoldet

er simpelt firdelt og alle felter er røde.

1. *felt* indeholder det holstenske „nældeblad“, hvilket dog rettere er en forvanskning

af en oprindelig takket skjoldbort, først forekommende i 1229 og indført i kongevåbenet i 1460, da Holsten kom under Christian I.

2. *felt* viser en gående svane med guldkrone om halsen og hentyder til hertugdømmet Stormarn, som blev indlemmet i Holsten i 1774 under Christian I (1448—81). Svanen blev indført i kongevåbenet 1496 under kong Hans (1481—1513). Dette våben er et såkaldt talende våben, idet svanen ansås for at være en krigerisk fugl, og den er da også her gengivet som angribende.

Ditmarskens rytter i guldharnisk, bærende et lille blåt skjold med et guld kors og siddende på en sølvhest vises i 3. *felt* og er optaget 1570 af Frederik II (1559—88) som mærke for denne landsdel efter erobringen (1559).

Endelig er i 4. *felt* gengivet et guldheshoved, som i 1819 blev bestemt som hertugdømmet Lauenborgs mærke. Dette hertugdømme fik Danmark som erstatning for Norge, som vi måtte afstå efter Napoleonskrigenes afslutning i 1814 og Frederik VI forpligtede

sig til ikke mere at føre det norske våben, løven med hellebarden, i det danske våben. Den norske løve havde hidtil haft plads i hovedskjoldets 2. felt og de slesvigske 2 løver fandtes da i midterskjoldets 1. felt.

Hjerteskjoldet (det inderste)

er todelt. I højre halvdel findes Oldenborgernes slægtsvåben siden 1190: 2 røde bjælker i guld. I venstre halvdel ses et svævende guld kors i blåt. Dette mærke stammer fra egnen og byen Delmenthorst i storhertugdømmet Oldenburg. Det er måske her overflødigt at bemærke, at vor nuværende konge er af sidelinie til dette hus.

Af Rigsvåbenet kan vi læse en meget stor del af vort lands historie siden 1200 og det giver os samtidig forståelsen af vor øverste krigsherres „titel”: Vi Frederik den Niende, af Guds nåde konge til Danmark, de Venders og Goters, hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Lauenborg og Oldenburg.

St. Brynel.

Conseil International du Sport Militaire

CJSM

Af KL K. Abildskov

16 gang i 1961 samles militære idrætsmænd til kurser arrangeret i CISM — årets første kursus blev holdt i NORGE fra den 25. januar til den 6. februar som et ski- og overlevelseskursus. Da Danmark igen har meldt sig ind i dette omfattende militære idrætssamarbejde, blev Dansk Militær Idrætsforbund opfordret til at deltage, og i den anledning var oberstløjtnant Holst Sørensen og undertegnede med.

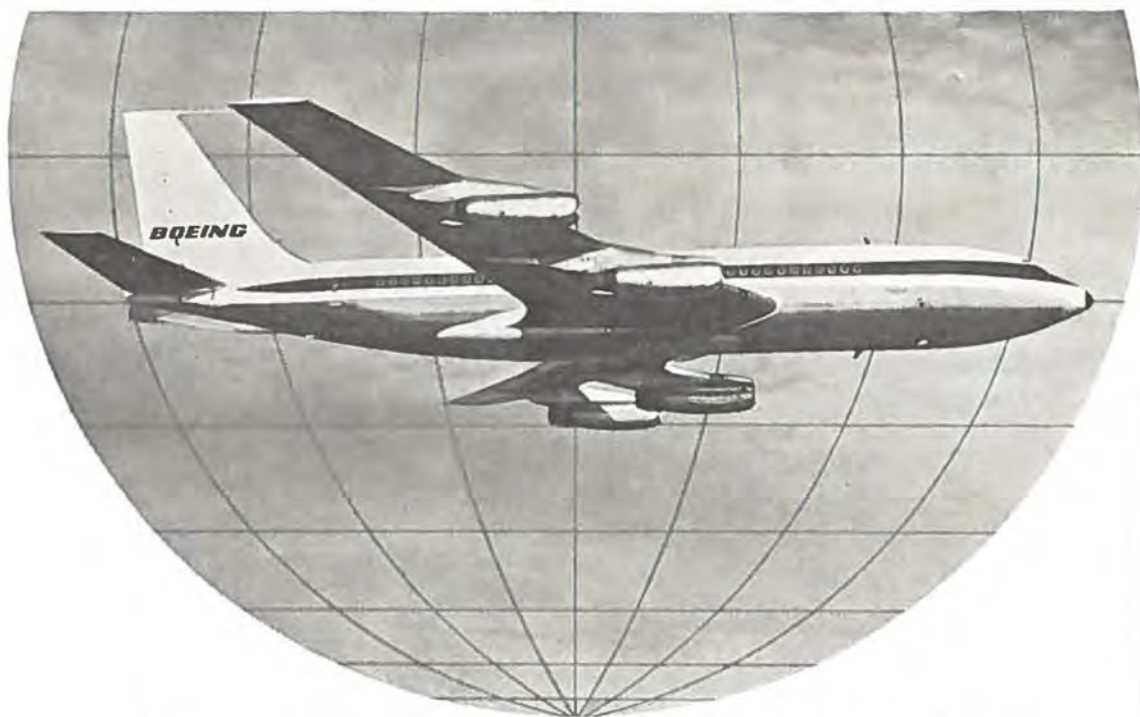
CISM blev stiftet i 1948 af nogle få officerer fra Belgien, Luxembourg, Norge, Holland og Frankrig. De var alle veteraner fra krigen og mente, at det under krigen herskende idrætssamarbejde i form af konkurrencer blandt de allierede burde bestå.

Al begyndelse er svær og kun langsomt øgedes medlemslandenes antal. I dag omfatter samarbejdet følgende 22 lande: Argentina, Belgien, Danmark, Frankrig, Finland, Grækenland, Holland, Irak, Italien, Libanon, Luxembourg, Norge, Pakistan, Portugal, Sverige, Spanien, Syrien, Tyrkiet, USA og Ægypten. CISM er organiseret med en præsident, som er Oberst H. Debrus, Frankrig og en generalsekretær Major R. Mollet, Belgien. CISM hovedkontor og sekretariat er i Bruxelles. Herudover består organisationen af et repræsentantskab, der mødes 1 a 2 gange årligt samt udvalg, der tager sig af de forskellige idrætsgrene.

CISM råder tillige over et Akademi, der til stadighed studerer idrættens betydning for

By - til - lufthavn... eller 8700 km nonstop

...der er altid en Boeing, der kan klare jobbet!

Nu kan luftfartsselskaberne fra en enkelt kilde sikre sig turbinedrevne luftfartøjer, der kan betjene enhver rute fra 5 til 8700 km.

Denne Boeing jet »familie« rækker fra Vertol 107 helikopter til den nyligt annoncerede turbofan 707-320B Intercontinental, der fuldt lastet har en aktionsradius på 8700 km. Mellem dem ligger nonstop transkontinentale 707 jetlinere ... den slanke 720 til ruter op til 5300 km ... og den ny-introducerede Boeing 727 til ruter fra 250 til 2800 km. Til rådighed står også »B« modellerne af 707

og 720, udstyrede med nye, mere effektive turbofan motorer.

Det byder på mange fordele at kunne anskaffe alt sit materiel fra samme kilde, bl. a. større reservedels-økonomi og lavere uddannelses- og vedligeholdelsesomkostninger. Hvad der er lige så vigtigt er, at Boeing jet har demonstreret enestående indtjeningssevne, passagertække og driftssikkerhed ... nogle af grundene til, at flere luftfartsselskaber har bestilt - genbestilt - flere jetlinere fra Boeing end fra nogen anden fabrik.

BOEING

Disse 25 luftfartsselskaber (plus MATS) har bestilt 402 Boeing jetmaskiner: AIR FRANCE . AIR-INDIA . AMERICAN . AVIANCA . B.O.A.C. . BRANIFF . CONTINENTAL . CUNARD EAGLE . EASTERN . EL AL . ETHIOPIAN . GHANA . IRISH . LUFTHANSA . NORTHWEST . PACIFIC NORTHERN . PAKISTAN . PAN AMERICAN . QUANTAS . SABENA . SOUTH AFRICAN . TWA . UNITED . VARIG og WESTERN.

Boeing-Vertol helikoptere er bestilt af NEW YORK AIRWAYS og FUJI AIR TRANSPORT

den moderne soldats ydelser, ligesom der året rundt afholdes kurser for såvel trænere som læger. Akademiet består af 3 sektioner, der arbejder med psykologi, træning og idrætsmedicin.

Formålet med dette militære idrætssamarbejde var lige fra starten at fremme det internationale venskab blandt soldater og på denne måde fremme verdens-freden. Der har således i årene siden CISM blev oprettet været holdt 110 mesterskabsstævner i de 20 forskellige discipliner med næsten 20.000 deltagere.

Da moderne krig stiller meget store krav til soldaten og hans fysiske træning koncentrerede man sig på et tidligt tidspunkt om at skabe årligt tilbagevendende konkurrencer specielt for såvel hær, søværn som flyvevåben, og således er „den militære femkamp“, „den maritime femkamp“ og „den aeronautiske femkamp“ blevet til.

CISM udgiver et smukt månedsblad, der trykkes på fransk og engelsk. Tillige er der udarbejdet omfattende reglementer i samtlige de idrætsgrene, i hvilke der konkurreres under CISM. Oberstløjtnant i FLV Michael Hansen er Danmarks medlem i repræsentantskabet.

Som nævnt i begyndelsen af artiklen holdes der foruden mesterskabsstævnerne kurser for at udveksle erfaringer og fremme det international samarbejde og i den retning opfyldte ski- og overlevelseskurset i NORGE til fulde forventningerne. Følgende lande var repræsenteret: Argentina, Belgien, Frankrig, Holland, Grækenland, Italien, Libanon, Norge, Sverige, Finland, USA og Danmark. Ialt 43 deltagere, hvoraf ca. halvdelen var piloter, som deltog i den særskilte „survivalsection“ mens resten deltog i ski-sektionen.

Om dagen var der undervisning og demonstrationer i terrænet omfattende skitræning, der bestod af såvel personlige færdigheder, som kamp på ski og øvelse i slæb efter bæltekøretøjer og overlevelsestræning, der indkluderede bygning af snebivuak, anvendelse af dinghy, faldskærm og andet udstyr, som iøvrigt medbringes under flyvning.

Om aftenen var der teoretisk undervisning i påklædning, orientering, første hjælp, kuldens fysiske og psykiske virkninger samt teoretisk grundlag for anvendelse af overlevelsesudstyr og nødrationer. Her var der tillige lejlighed til at stifte bekendtskab med andre landes udstyr. Da undertegnede havde medbragt det nye danske udstyr, der ligger i Martin Baker sæderne, var der her lejlighed til at sammenligne det med fransk, finsk, norsk og svensk udstyr. Det viste sig her, at det danske vakte beundring, idet det var det eneste sæt, der til fulde opfyldte kravene såvel til undvigelse som til overlevelse; det skulle senere vise sig, at udstyret var særdeles godt også i praksis.

I slutningen af kursusperioden var der arrangeret en kombineret overlevelses- og undvigesøvelse. Deltagerne blev sat ud på fjeldet, hvor vi overnattede i selvbyggede snehuler. Det skal bemærkes, at jeg benyttede kun den påklædning og det udstyr, som jeg ville kunne råde over i aktuelle forhold. Således benyttede jeg hverken sweater eller nylonjakke. Den første nat frøs det -18°C , men det var muligt at holde ca. -8°C i hulen og med dinghien som underlag og faldskærmen som sovepose var det nemt at holde varmen.

Den 2. dag gik vi først et stykke ned ad fjeldet på selvavede snesko, hvorefter der blev udleveret nødski, som var „nedkastede“. Med dinghien på slæb og fyldt med en del udstyr; som vi af øvelsesmæssige grunde måtte slæbe med, begav vi os ud på 4 km til et nærmere udpeget sted, hvor 2. overnatning skulle foregå.

Denne tur var meget anstrengende, idet den foregik i yderst kuperet terræn. Da dinghien ydermere punkterede blev byrden ikke mindre. Det må heraf læres, at man umuligt kan regne med at slæbe dinghien med sig. Hele turen varede 6 timer, hvorefter vi gik igang med at forberede et nyt ly for natten.

Jeg valgte her at bo alene, derfor var det ikke muligt at nå at samle brænde til et bål, men derimod kun at grave et passende hul i sneen, spise den medbragte suppe med kaffe

efter den store middag og så gå til ro med en stjerneklar himmel over sig. Jeg sov fra kl. 1900 til kl 0200, men da det på det tidspunkt frøs -25° C i skyggen og hele faldskærmen var dækket af et tykt lag rim, var det så som så med den lune „seng“ efter den tid. Derfor valgte jeg at stå op og lave morgenmad — denne gang kaffe og suppe for at variere kosten lidt.

Efter endnu 4 km med den flade dinghy bagefter sluttede øvelsen med at deltagerne efterhånden som de kom i mål blev kørt tilbage til hotellet i bæltekøretøjer. Det var en meget lærerig øvelse, hvor de viste sig, at det nye udstyr var særdeles godt, på nær nogle mindre mangler og hvor det endvidere viste sig, at det at overleve ja måske endda også undvige i kraftig kulde er muligt, når man kender spillets regler nøje: aldrig at svede, altid klæde sig efter behovet, holde tøjet tørt og spare på kræfterne. Det må dog her kraftigt påpeges, at en eskapist som ovenfor beskrevet af hensyn til kulden må sove først på aftenen og fortsætte rejsen lige over midnat til op af

formiddagen, mens dagens varmeste timer bruges til at hvile og spise i.

Kurset afsluttede med et 10 km langrend til norsk skiforbunds mærke. Prøven skulle klares på 65 min. og Holst Sørensen klarede turen på 56 min., mens jeg må bekende, at jeg brugte 64 min.

CISM såvel som arrangøren, nemlig det norske forsvars idrætsråd, fortjener megen ros for et veltilrettelagt og meget lærerigt kursus.

CISM er en væsentlig faktor i den frivillige militære idræt og det næste mål må være, at Danmark for flyvevåbnets vedkommende deltager i konkurrencerne indenfor „aeronautisk femkamp“.

FLYVIK er garanten for den frivillige idræt i flyvevåbnet og idrætsforeningerne sørger for, at den til stadighed kan udøves.

Vigtigheden af den frivillige idræt i flyvevåbnet er stor, men mit syn herpå skal jeg redegøre for i en senere artikel.

K. Abildskov,
kaptajn løjtnant.

BENT VESTERGÅRD
Thorupgård allé 8
TLF. 71 45 95

Deres nærmeste konsulent i:

OPEL REKORD
KAPTAJN
OPEL VAREVOGN
VAUXHALL

BÜLOW

ESPLANADEN 6. MI. 4525

- VI HAR OGSÅ FINE BRUGTE OK-VOGNE

Standardisering af flymateriel i forsvaret

Af værnepligtig kaptajn Jan Larsen

Fra vort norske broder-organ — Norsk Luftmilitært Tidsskrift — bringer vi nedenstående artikel, der må være tankevækkende også på vore breddegrader.

NATO's medlemslande koncentrerer sig om Lockheed Starfighter F-104 som en standard jagerflytype. Denne maskine er også projekteret som standard jagerfly for Norge, og der er vel ingen tvivl om, at vi som et lille land med relativt begrænsede ressourser vil mærke fordelene af kun at have én jagerfly-type. Flymateriel er som bekendt i de senere år blevet stadig kostbarere, såvel i anskaffelse som i vedligeholdelse, og standardisering af materiellet synes derfor at være den eneste rigtige løsning. Når standardiseringen kan dække det operative behov, er der vel i dag ingen tvivl om, at det skridt, som er taget mod anskaffelsen af F-104, er det eneste rigtige.

Ser man imidlertid med rationaliseringsøjne på den øvrige militære fly-park, som i dag er i drift i Norge, bliver indtrykket et ganske andet, og indbefatter man fly-parkens evne til at dække det eventuelle krigsmæssige behov, bliver indtrykket ikke lysere. Standardisering og kapacitetsforøgelse synes her at være meget nærliggende, og særlig da det jo er et faktum, at behovet for helikoptere, transport- og kommunikationsfly i tilfælde af krig, bliver større og større jo mere atomalderen udvikler sig.

De flytyper, man i dag har adgang til inden for forsvaret, og som i denne vurdering er regnet som let materiel, er:

Type	Antal sæder	Motor
Bell 47-D	3	Franklin O-335
Bell 47-E	3	Franklin O-335
Bell 47-J	4	Lycoming VO-435
Bell 47-J2	4	Lycoming VO-540
Cikorsky H-19-H	10	Pratt & Whitney R-1340
De Havilland Otter	10	Pratt & Whitney R1340
SAAB Safir	3	Lycoming O-435
Cessna L-19	2	Continental O-470
Piper L-18	2	Continental C-90

Hver enkelt af disse typer har muligvis været velegnede og tilstrækkelige for det fredsbehov, man hidtil har haft, men i tilfælde af krig bliver kapaciteten sikkert for lille.

Det vedligeholdelsesproblem, som vil opstå ved en eventuel forøgelse af kapaciteten, baseret på disse typer, vil blive uforholdsmæssig stort, og man vil heller ikke opnå den ønskede operative fleksibilitet. Det sidste skyldes, at materiellet, som i og for sig er godt egnet for sit specielle formål, ofte ikke vil kunne løse nogle andre opgaver end akkurat disse. Dette er en ren teknisk begrænsning, som man må se i øjnene.

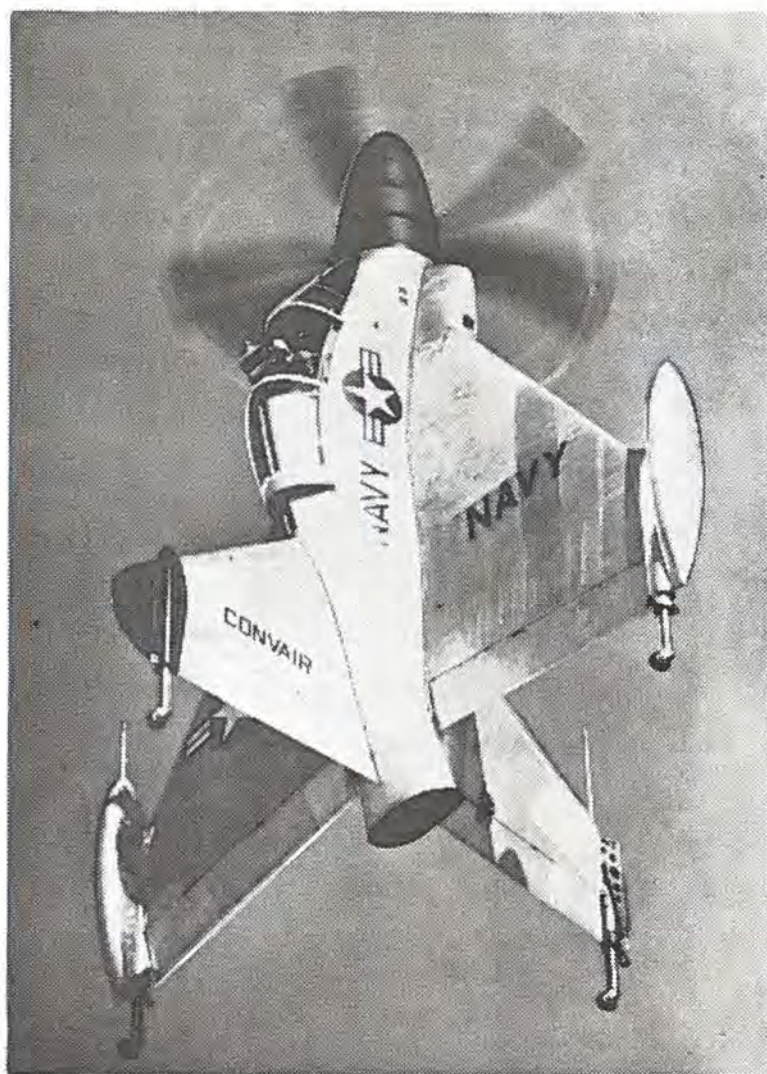
På grund af det store antal forskellige typer må den nuværende fly-park anses for at være meget uøkonomisk og urationel i drift, og en

udvikling i retning af yderligere forøgelse af antallet af maskiner vil vel næppe komme på tale.

Den udvikling, som i de sidste år har fundet sted på helikopter- og STOL-fronten

som går med til anskaffelse, drift og vedligeholdelse.

Behovet for lette fly og helikoptere vil i krigstilfælde øges meget stærkt. For at få den nødvendige kapacitet over hele vort udstrakte

VTOL

(Short Take Off/Landing), er gået i en sådan retning, at man i dag kan dække kapacitetsbehovet med et minimum af typer og derved opnå maksimum af standardisering. Dette vil give den bedste udnyttelse af det antal kroner,

land, må antallet af fly utvivlsomt øges, og for at dette skal ske økonomisk forsvarligt, bør fly-parken i størst mulig grad standardiseres. Foruden formål af speciel art vil der i atombombens og atomartilleriets tidsalder utvivl-

somt blive et stærkt udvidet behov for at få udført kommunikationsflyvning, „sambands-flyvning“, ambulanceflyvning og ren transport-flyvning. Dette behov vil bedst kunne dækkes ved et nøje samarbejde mellem helikoptere og fly. Hvis flytyperne her er rigtigt valgt og rigtigt disponeret, vil man opnå den maksimale kapacitet, og derved få mest mulig nytte af de kroner som bliver brugt.

Ved at anvende fly af STOL-typen vil man operativt kunne udvide udnyttelsen af helikopterparken samtidig med, at man har mulighed for at få udført en lang række formål, hvor flyet er helikopteren overlegent. Der tænkes her på flyvning over store afstande.

For luftforsvarets vedkommende vil antagelig det alt overvejende antal helikopteropgaver, som ønskes udført, kunne dækkes med et let, turbinedreven helikopter. Imidlertid må man antage, at det vil blive ønskeligt at få øget antallet af maskiner en del for at opnå den nødvendige dækning udover hele landet.

Vor marines maritime opgaver kan vel imidlertid ikke, eller i hvert fald vanskeligt, løses med lette maskiner i og med den vægt, som her kommer på tale i forbindelse med våben og udstyr iøvrigt. En maritim helikopter må også have altvejrskapacitet og god rækkevidde, og dette vil rent teknisk sige en stor helikopter med to eller flere motorer.

For hærens vedkommende vil hovedvægten af helikopteropgaver kunne dækkes med en let eller middeltung helikopter, men man vil også her få behov for helikoptere med altvejrskapacitet og stor løfteevne kombineret med rummelig kabineplads.

Der findes i dag under udvikling mellem-tunge helikoptere som muligvis har den nødvendige minimumsløftekapacitet, men som på ingen måde dækker kravene til altvejrskapacitet, og heller ikke har den rækkevidde som nødvendigvis må være aktuel, når man skal disponere over et lille antal fly i et meget udstrakt land. Det fortælles, at en ny mellem-tung helikopter af velkendt fabrikat er ønsket

projekteret, men de bevilgende myndigheder bør her være opmærksom på, hvilket ansvar man påtager sig ved at anbefale anskaffelse af en kostbar maskine, som ikke opfylder *alle* de naturlige krav.

Den militære chef, som i krigstilfælde beder om at få udført en opgave af en sådan art, at det måske er helt eller delvis afgørende for vor nationale sikkerhed, vil næppe være tjent med at få besked om at: „Desværre, kan ikke udføres på grund af for dårligt vejr eller for lille rækkevidde.“ Et sådant svar vil ikke kunne akcepteres i moderne krigsførelse, og derfor må valg af fly-materiel gøres i overensstemmelse med dette.

Set fra et økonomisk synspunkt vil det vel aldrig kunne forsvares kun at operere med mellemtungt eller tungt helikopter-materiel. Træningsflyvningen vil blive alt for kostbar, og man vil også altid have en lang række opgaver, som bedre og mere økonomisk kan udføres med de lette helikoptere. Man tænker her specielt på forsynings-kommando-, „sambands-“, observations- og ambulanceopgaver nær de aktuelle frontlinier. Det er her, og da særlig i vintertid, at det store behov for helikoptere i Norge vil opstå, og det synes derfor naturligt om man først og fremmest går over til en let, rimelig og moderne helikopter i det størst mulige antal for at dække dette behov.

VIRGINIA ROSE

i den fikse pose

- en herlig shagtabak

Poul Petersen . Tobaksfabriker
HORSENS

For flyenes vedkommende vil den altovervejende del af opgaverne kunne dækkes med en moderne en-motorers maskine af STOL-typen som har mulighed for at flyve på hjul, ski og pontoner og har sædekapa- citet for 6 eller mere, og mulighed for at tage to eller flere bærer med.

En sådan standardmaskine vil kunne gøre god fyldest indenfor alle tre forsvarsgrene, og rigtig brugt meget ofte kunne aflaste helikop- terne og derved øge helikopterparkens kapa- citet.

Det tør her nævnes, at i den nuværende fly- park er det kun De Havilland Otter, som er egentlig egnet for ambulanceformål, og på grund af det lille antal maskiner er kapaciteten meget lille. Safir er vel den fly-type, som er mindst egnet i tilfælde af krig, fordi den for- uden den begrænsede kabineplads vanskeligt kan flyves uden fra relativt gode flyvepladser. De Piper L-18, som findes, vil ikke kunne gøre nogen væsentlig nytte udover på det felt, hvor de nu bruges, nemlig til artilleriobservation, og det samme gælder vel stort set de ensomme L-19, som er dukket op på arenaen.

Undertegnede vil afstå fra at komme med nogle direkte forslag om, hvilke typer maski- ner, der bør anskaffes og som vil give mest værdi pr. brugt krone og samtidig sikre den nødvendige kapacitet i årene som kommer. Luftforsvarets operationsstab er her utvivlsomt det rette forum, som i samarbejde med opera- tionsstabene inden for hær og marine vil kom- me frem til det rigtige resultat, men jeg vil fremsætte spørgsmålet om ikke *forsvarets totale behov* bedst og mest økonomisk dækkes ved anskaffelse af *en let fly-park bestående af tre typer*, nemlig:

1. En STOL-maskine med sædekapa- citet for 6 eller mere som kan flyve på hjul, ski og pontoner og tage to eller flere bærer med.
2. En let, turbinedrevet helikopter med god rækkevidde og løfteevne på 500—1.000 kg, med sædekapa- citet 5 eller mere og som også har mulighed for at tage to bærer med.
3. En tung eller mellemtung to-motorers heli- kopter med altvejrskapacitet og god løfte- evne (3 tons eller mere), med sædekapa- citet på 20 eller mere.

En fornuftig balance mellem antallet inden for disse tre kategorier vil sikre vore forsvar- grene det bedst mulige materiel inden for den økonomiske ramme.

Balancen i antallet vil her være en meget be- tydningsfuld faktor derved at en STOL-ma- skine i indkøb og drift koster ca. $\frac{1}{4}$ af en let turbinehelikopter.

Man kan igen købe og drive ca. 4 lette tur- binehelikoptere med de samme udgifter som for en mellemtung helikopter, og man får ca. to mellemtunge for en to-motorers med alt- vejrskapacitet. Dette vil sige, at 26 STOL-ma- skiner koster ca. det samme som en to-motorers turbinehelikopter med altvejrskapacitet og at man får ca. 7 lette turbinehelikoptere for den samme investering.

Standardiseringen er jo et faktum hvad ja- gerfly angår, og det er vel derfor ganske rig- tigt at tro, at dette også er nært forestående med den øvrige så nødvendige fly-park.

Man bør i alle tilfælde være klar over, at betydningen af en kapacitetsøgning på dette felt bliver større og vigtigere for hver dag der går, og lad os håbe, at der her ikke bliver ar- bejdet efter „Solveigs vinter og vår-princip“.

Forsvar - Leadership

Redaktøren har undret sig over at der i bladets levetid som organ for OFO har været så få indlæg fra medlemmerne. Med indlæg tænkes her formentlig på selvstændigt udformede meningstilkendegivelser, altså udtryk for personlige synspunkter, ideer og principper.

Set på denne baggrund er svaret ligetil. Mange havde i 1950 håbet, at den østerlandske etikettetraditionsbundethed i de to gamle værn ikke skulle være retningsgivende i flyvevåbnet. Denne gammel-kinesiske etikette som hævder, at man skal undgå at sige noget ubehageligt til sine overordnede.

Der er to kategorier af befalingsmænd i dansk forsvar: de som har deres egen mening og giver udtryk for egne standpunkter og de fleste. Denne sidste gruppe, flertallet i befalingsmandskorpset, hindrer i øjeblikket den struktur — og mentalitetsændring i dansk forsvar, som udviklingen siden 1945 har krævet — og stadig kræver.

Og hvorfor er denne ændring nødvendig? — Den er nødvendig for at skabe selvrespekt hos den enkelte befalings leder (jeg foretrækker dette ord fremfor officer) i forsvaret og for at skabe den tillid til forsvarsarbejdet i befolkningen, som er den naturlige basis. Ingen af delene har vi i dag.

„Officeren“ betragtes stadigvæk — og ikke helt uden grund — som en latterlig løjtnant v. Buddinge type, hvilket selvsagt er et dårligt grundlag for selvrespekt.

Tilliden mangler vi først og fremmest, fordi vi slæber rundt med den traditionsbestemte opfattelse, at disciplin hovedsageligt bygger på en slags balletagtige færdigheder, støj med støvlerne m. v.

Endelig fordi vore politikere igennem dispositioner for mange år siden og fornylig ikke

har formået at give os arbejdsro. Dette sidste er dog kun et tidsspørgsmål. Der er ikke noget som går hurtigere i glemmebogen end folks såkaldte retfærdige harme.

Gruppen „de fleste“ omfatter imidlertid mange brave mennesker, som kan tænke selvstændigt, men som af en uforståelig grund holder deres meninger for sig selv, eller indenfor kvarter — eller messesnakken. „Vi stikker ikke næsen frem, det kunne skade os“ eller „tænk på karrieren“. Den sidste type er den farligste, men derom senere.

Undersøger man bemærkningen „... skade os“, viser det sig, at tanken om forfremmelsesbedømmelser, frygt for personlig forfølgelse osv. er ting, som får disse brave folk til at tie stille. Andre mener... , andre siger... , bestandig er det „andre“, som er motiveringen for tanken og handlingen. Hvilken målestok for en personlig indsats! Kom frem, spyt ud og hold fast! Samvittigheden er den eneste målestok for en indsats, tankemæssig eller fysisk. Hver gang man svigter sin idé eller sit princip snitter man et stykke af selvrespekten — og det er den som er målestokken.

Det er alle disse brave folk, forsvaret skal bygges på forudsat at betydningen af ordet personlighed forstås og adopteres. Der er store chancer, det hører med til mentalitetsændringen og derom senere.

„Tænk-på-karrieren“ typen er særdeles farlig, den må væk fra forsvaret — fra tjenestemandskorpset som helhed forresten, og der er lang vej endnu. — Disse officerer, som hovedsagligt er i forsvaret for ubemærket, men bevidst opportunistisk, at arbejde sig til tops. Javel, sigere, sledsk smilende ved enhver passende lejlighed, med en karakter som bomuld, der skifter form afhængig af fra hvilken side vin-

O.F. ASP A/S
FARVE- & LAKFABRIK

KØBENHAVN

AARHUS

C. W. S. Svineslagterier A/S

HERNING OG SKJERN

Hulkortmaskiner fortjener...

N. PURUP KØBENHAVN A/S
ESPLANADEN 6-10 KØBENHAVN K.

PURUP
HULKORTFORMULARER
OG -KVERTER
i endeløse baner
til enhver opgave
Forlang besøg
på PA. 8323

den blæser — og hvorfra de bliver presset. Folk hvis målestok, samvittigheden, er skåret itu af kompromis'er, halve sandheder, løgne, svigten af principper.

Den førstnævnte gruppe af folk som mener, at de bør give udtryk for personlige syns- og standpunkter, behøver ikke megen omtale. De stemples som regel som arrogante, overlegne, samarbejdsfjendtlige, kort sagt umulige. Og de falder lidt efter lidt til ro.

Traditionsbestemte synspunkter — især indenfor Hær og Søværn — hindrer en strukturændring i dansk forsvar, en ændring som ville betyde større effektivitet.

Smidighed og bevægelighed er blandt de principper, som vore ældre ledere har fået prædiktet på leder-skolerne, officersskolerne. Alligevel er det stivhed som præger tankegangen. Vi bør forstå, at når det drejer sig om effektivisering, må vi ikke se tilbage, vi skal se fremad. Fantasi skal afløse tradition. Traditioner kan have en vis moralsk betydning, hvis et folk er disponeret herfor, men traditionerne må ikke binde vore tanker til bestemte baner. Igennem erfaring og fantasi må vi med smidighed kunne tilpasse os nye forhold. Og de former hvorunder fremtidige konflikter vil blive afviklet har allerede i nogen tid stillet krav om ændringer i opbygningen af dansk forsvar.

De enkelte værnsgrene, Hær, Søværn, Flyvevåben, kæmper ikke hver for sig i krig. Det blev erkendt i sidste krig og senere accepteret af vore højeste ledere. — Hvorfor arbejder de enkelte værn så individuelt i fred — og undertiden imod hverandre? Fordi hvert værn har sit særpræg lyder svaret. Rigtigt! — Men det har hvert værn også under krigsforhold. Og indenfor eksempelvis en flyvestation arbejder der grupper med hver sine særpræg: nogle flyver, andre laver mad, nogle reparerer fly, andre renser maskingeværer, nogle kører brandbiler o. s. v. Fælles for dem alle gælder imidlertid, at de bærer samme slags arbejdstøj, og at de arbejder under samme leder. Enhedsværnet er — selvom det beklageligvis går ud over traditionerne og derfor kræver helt nye tanke-

processer — en af forudsætningerne for at vort forsvar kan virke effektivt i kamp.

Man vil bemærke, at jeg taler om „leder“ i stedet for „officer“ og „arbejder“ i stedet for „tjenstgør“. Vore tanker om hvad et forsvar er bør ind i helt nye baner. Et forsvar er ikke en samling rytterknægte i vild fart fremad anført af første-officeren med dragen sabel, — selvom et blik i de håbløst forældede nummerhefter kan give sære ideer i så henseende. Et forsvar er et stadig mere og mere teknisk indviklet apparat, hvis betjening stiller større og større krav til den enkeltes intelligens, karakter, uddannelse og træning. Reaktionen på ryggraden, som endnu til dels er hærens fornemste grundlag for træningen, passer dårligt i moderne forsvar. Modernisering af hele udvælgelses-, uddannelses- og træningsgrundlaget er nødvendigt. Sammen med enhedsværnet vil det betyde en rationaliseringsproces, som kan give grundlag for en bedre fordeling af de begrænsede pengemidler, som også i al fremtid vil være til rådighed for et forsvar. Man bør imidlertid have tålmodighed. Ideer af denne art støder på en mur af traditionsbestemt og forstokket modstand indenfor vore egne rækker. Og senere skal politikerne overbevises — og Norge har jo endnu ikke taget stilling!!

Mentalitetsændringen indenfor leder-korpsset kan vi derimod gå igang med straks. Det kræver simpelthen at hver mand indenfor dette korps viser vilje til at arbejde med sig selv med det formål at udvikle selvstændighed. Et moderne forsvar behøver som ledere en samling mænd, hvor hver enkelt ved selvstændig tænkning og påfølgende fordomsfri drøftelse samarbejder mod samme mål, samme princip: et bedre forsvar. Målet er ikke højere løn, kortere arbejdstid, større komfort eller andre biting, målet er kun eet: et bedre forsvar. Det

JENS JENSENS EFTF.

VINHANDEL

Grundlagt 1813

ST. SCT. HANSGADE 1 . VIBORG

bør være princippet bag alle dispositioner. Hæderlighed er at fastholde en idé, et princip. Vi må bort fra den rendyrkede javel-tendens, hvor enkelte ledere — gode og dårlige imellem hverandre — træffer alle afgørelser som derefter videregives til folk, som fører afgørelserne ud i livet, mekanisk og uden refleksion. De vover ikke at fremsætte en positiv indvending, men nøjes med at brokke sig i messen. Den østerlandske etikette hører ikke hjemme i et moderne forsvar, — selvstændigt tænkende ledere og arbejdere er det, der er brug for.

Nogle mennesker er måske født med et bedre lederpotentiel end andre, men ingen er født som den fuldendte leder. Det kræver selvarbejde at udvikle gode lederegenskaber, det kræver vilje. Godt leadership er i væsentlig grad baseret på

- 1) Karakter
- 2) Professionel kunnen (ability)

Integriteterne i første gruppe er flere. Personlig stillingtagen, hæderlighed, selvkontrol, respekt for mennesket, er nogle af de vigtigste.

Uden professionel kunnen vil en leder sjældent være i stand til at skabe respekt iblandt sine medarbejdere, den respekt hvorpå ethvert loyalt samarbejde må bygge.

Læseren, som er uddannet leder, bør her kritisk spørge sig selv om han har arbejdet tilstrækkeligt med sig selv, hvad leadership angår. Selvransagelse i stedet for den sædvanlige hurtige mening om kollegaens lederegenskaber.

Disciplin har altid været en hovedsag i forsvaret. Den er blevet udøvet på mange forskellige måder igennem tiderne. Opfattelsen „Kæft, trit og retning“ har desværre været fremherskende, og udtrykket er gået i arv fra

generation til generation uden dybere refleksioner.

Mentalitetsændringen i det moderne forsvar gælder også m. h. t. disciplinen. Man kan bygge på to vidt forskellige ting. Man kan bygge på et gensidige tillidsforhold med ansvarsfølelse, eller på frygt. Mange ledere i forsvaret hævder endnu at frygt for straf er det bedste grundlag for opretholdelse af disciplin. Disse ledere har ikke forstået at tryk avler modtryk, at man herved skaber medarbejdere fremfor medarbejdere. Uheldigvis er denne frygt-for-straf-baserede disciplin ofte resultat af erkendte eller ej-erkendte manglende lederegenskaber. Disciplin i forsvaret er ligeså nødvendig som disciplin i et brandkorps eller et industriforetagende. Det er også p. gr. a. menneskenes forskelligartethed nødvendigt med straffemyndighed. Men grundlaget for disciplinen må være det gensidige tillidsforhold imellem leder og arbejder og den gensidige respekt. Det er nødvendigt at erkende dette og forsøge at ændre mentaliteten.

Som afslutning på disse betragtninger en appel til alle ledere. Vi bør sætte selvrespekten forrest, vi bør ikke bygge vort arbejde på den østerlandske etikette. Til de, der er uenige med mig og mener, at jeg opfordrer til nedbrydning af disciplinen og loyaliteten, vil jeg sige, at personlig stillingtagen og meningstilkendegivelse i høj grad er forenelig med loyalitet, — som George Washington sagde — „not individual or personal loyalty to superiors or followers but loyalty to our government and its cause“. — En anden stor leder og statsmand hævdede: „Der er kun een pligt, een sikker vej og det er altid at prøve på at gøre det rigtige og aldrig nære frygt for at gøre og sige det, man mener er rigtigt.“

I. Michaelsen.

JYDSK ILT- & ACETYLENGASFABRIK A/S

Horsens . Telefon 2 47 11

OFO- ORIENTERING ☆ ☆ ☆

Det årlige repræsentantskabsmøde blev afholdt den 14. april 1961 kl. 0930 i Jonstrup-lejren.

Til stede:

Formanden: OB T. Nielsen og
kassereren: OL W. Seebach Rasmussen.

Ålborg:

KN P. Schrøter
FL I L. Ingemann Rasmussen

Karup:

KN P. E. Andersen (suppl.)
KN H. L. Lauesen
KL B. W. Ledertoug (suppl.)

Skrydstrup:

OL P. Thorsen
FL I A. Skade Nielsen

Avnø:

OL A. H. Jørgensen

Vedbæk:

OL A. S. Bendtsen
OL N. Holst-Sørensen
KN H. Overgård-Mikkelsen
KL S. A. Møller
KL K. L. Christensen
KL E. Bæk

Værløse:

OL E. J. Harder
KN E. W. Jørgensen
KN H. G. P. Jensen
KL J. Saustруп
KL J. Skjøth

Fraværende:

OB K. van Wylich-Muxoll,
som var tjenstligt forhindret.

1. Efter foretaget navneopråb bød den fg. formand OL E. J. Harder velkommen og bad om forslag til valg af dirigent.

OL A. H. Jørgensen blev foreslået og énstemmigt valgt.

2. Efter at have konstateret repræsentantskabsmødets lovlige indvarsling gav dirigenten or-

det til formanden for aflæggelse af beretning.

Formanden indledte med at begrunde sin forestående afgang og knyttede hertil nogle bemærkninger til organisationsarbejde i almindelighed — omtalte det gode samarbejde, der havde været med de øvrige organisationer, og som i enhver henseende havde været frugtbart. OFO havde al mulig grund til at være sine broderorganisationer i de andre værn taknemmelig for god støtte og sagligt samarbejde. Formanden konstaterede den øgede aktivitet og interesse, der fra medlemmernes side i de senere år var udvist og fremholdt betydningen af organisationens fortsatte saglige indstilling til og behandling af sager, der ønskedes forhandlet. Sluttede indledningen med at takke bestyrelsens medlemmer — og i særlig grad OL Harder — for det gode samarbejde, der havde været i året, der var gået. Gik derefter over til den udsendte beretning, til hvis enkelte punkter formanden knyttede nogle supplerende bemærkninger:

2.1 *Formuedelingen i anledning af officerer af specialgruppens udtræden* af OFO var nu realitet forsåvidt som udbetalingen af det udregnede beløb ville blive udbetalt den 20 apr.

2.2 *Lovene*, der efter forelæggelse for medlemmerne og godkendelse af FMN tidligere er vedtaget af repræsentantskabet, ville idag blive suppleret med de lovede vedtægter for bladet.

2.3 Forhandlingerne med FMN om regulering af rådighedstillægget føres på OFO's og de øvrige militære personelorganisationers vegne af et af samarbejdsudvalget nedsat 3-mandsudvalg bestående af en repræsentant for Hærens, Søværnets og Flyvevåbenets organisationer, henholdsvis OB H. C. Engell, KL(S) Nielsen og FL I(S) J. R. Fogde.

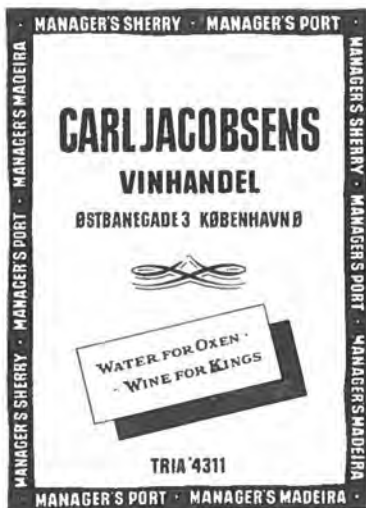
Dette udvalg forhandler også på samtlige organisationers vegne om bestillingstillæg og andre særlige ydelser, hvorom der fra organi-

AKTIESELSKABET

ACCUMULATOR-FABRIKEN

KGS. LYNGBY . TLF. 87 16 45

Accumulatorer til alle formål

FLYVESTATION VÆRLØSE

åbent hver torsdag kl. 11,30-13
samt på lønudbetalingsdage kl. 10-15

Husk skatten går ned, - når De sparer op
Tal med os om en
»Spar-i-skat-konto«

sationernes side er rejst krav om a'jourføring og revision.

2.4 Som det var medlemmerne bekendt har OFO været indkaldt til forhandling i FMN vedr. *personelloven*. Udfaldet og detaljer vil gennem udsendelser herfra og fra pressen være kendt for medlemmerne, der også vil vide, at lovens forelæggelse i folketinget er udskudt til næste samling for at afvente resultat af de undersøgelser, der f. t. foregår i værnene med henblik på at fastslå behov for og fordeling af tjenestestillinger på de forskellige personalkategorier indenfor forsvaret.

2.5 Resultat af *uniformsudvalgets* arbejde foreligger nu i form af en betænkning, som for nylig er tilsendt OFO. Den endelige bestemmelse om og udformning af et uniformsreglement bl. a. indeholdende normering og udseende af de forskellige uniformeffekter gældende for FLV må formodentligvis nu udarbejdes i FLK og vil sandsynligvis efter behandling i FMN så blive sendt til organisationens gennemsyn med derpå følgende evt. forhandlinger.

2.6 Sagen vedrørende *officererne af infanterilini*en er stadig ikke afsluttet. Der har været ført nogle møder i FMN og FLK også i år.

Efter det sidste møde, der blev holdt i FLK, og som endte resultatløst har OFO tilskrevet FMN den 7. marts og her tilkendegivet OFO's standpunkt (skrivelsen oplæstes). Intet svar er endnu modtaget, men det mentes, at FMN vil foranledige et nyt møde afholdt.

OFO må i denne sag fastholde, at infanteriliniens personel har langt dårligere avancementsmuligheder end nogen anden gruppe indenfor forsvaret. Formanden henstillede til repræsentantskabet at „bakke op“ bag de af OFO fremførte synspunkter uden hensyn til det faktiske forhold, at infanteriofficerernes virke indenfor flyvevåbenet ifølge den nye forsvarslov var blevet yderligere begrænset, idet man skyldte disse medlemmer at medvirke til, at deres tjenestevilkår, uddannelses- og avancementsforhold blev tilfredsstillende og rimelige. Det var ikke infanteriliniens personels

skyld, at disse forhold ikke for år tilbage var blevet ordnede.

2.7 Formanden fremsatte sluttelig nogle bemærkninger om organisationsarbejdet, der fremover måtte forventes at blive mere betydende og krævende og opfordrede repræsentanterne til aktivt og vågent at følge med i dagens spørgsmål — ikke i forventning til eller med krav om at få alle ønsker opfyldt, men under stadig hensyntagen til også andre gruppers ønsker og styrelsens muligheder. Det måtte blive organisationens opgave på medlemmernes vegne gennem forhandling at fastholde de principielle krav og ikke spille kræfterne på mindre væsentlige sager.

Formanden sluttede med at ønske organisationen og bestyrelsen fortsat fremgang i det arbejde, som forestod.

Efter en pause fortsatte mødet med:

3. Bemærkninger til formandens beretning.

3.1 *KN H. G. P. Jensen* fremhævede den betydning, OFO synes at have fået og takkede formanden for det initiativ og det arbejde, der var præsteret i det forløbne år. Spurgte, om det havde været overvejet (også med de øvrige militære organisationer), at fremsætte krav om ydelse af renter af beløb, der kom til udbetaling senere end berettiget.

3.2 *KN Schrøter* ankede over, at OFO's meddelelser og indkaldelser ikke nåede repræsentanterne rettidigt. Efterlyste en sikrere forsendelsesmåde og at privatadresser blev benyttet i stedet for tjenestesteder, eller messer, hvor privat post let forpuftede sig.

Efterlyste en form for „klassifikation“ af de udsendte meddelelser, for at begrænse udbredelse af indholdet.

Protesterede mod ordlyden af årsberetningens pkt. 4 (a), iflg. hvilken formuedelingen var vedtaget enstemmigt på repr.mødet den 9. jan. Ålborg havde stemt imod og var stadig imod.

Dirigenten: Den fremsatte kritik er taget til efterretning og protesten mod årsberetningen vil blive optaget i referatet og udsendt.

3.3 Fra forskellig side blev der fremsat ønske om, at OFO til brug for medlemmerne udarbejdede en redegørelse for den sidste tids forhandlinger vedr. inf.off., evt. indrykkede den i bladet, idet det var vanskeligt for repræsentanterne at give enslydende referater, når de kom hjem.

KL Christensen, Vedbæk var ikke sikker på, at FLK tilbud med hensyn til de yngre inf.off. evt. indtræden i andre tjenestefelter ville blive enstemmigt godtaget hos medlemmerne ude på flyvestationerne.

Fra andre sider blev der advaret imod at fremkomme med detaljer og udtalelser fra de løbende forhandlinger — det ville dels kunne bevirke, at fremsatte udtalelser under sådanne forhandlinger blev udlagt forkert og dels medføre, at de respektive styrelser måtte være mere tilbageholdende i deres ytringer. Det er en uskreven lov, at indholdet af forhandlinger ikke publiceres, før parterne er kommet til et resultat — resp. ikke har kunnet nå frem til et resultat. Organisationens medlemmer må have tillid til, at den valgte bestyrelse varetager alle medlemmers interesser eller også skifte den ud.

Formanden støttede de sidste indlæg og henstillede til repræsentantskabet, at man bemyndigede bestyrelsen til at fastsætte tidspunktet for de under behandling værende sagers offentlighedsførelse.

OL Bendtsen foreslog, at man i referatet af repræsentantskabsmødet medtog en redegørelse.

KL Skjøth udtalte sin tilfredshed med, at inf.off. fik mulighed for at overføres til andre tjenestefelter — det burde have været gjort for længe siden. M. h. t. fordelingen af evt. ny-normerede stabsofficersstillinger måtte dette formodes administreret af FLK på en sådan måde, at ingen behøvede at føle sig snydt.

KL Ledertong fremførte, at personlige synspunkter sikkert spillede ind hos linieoff. på flyvestationerne ved vurderingen af hele inf.-spørgsmålet, idet mange OFO-medlemmer af flyverlinien følte sig mere knyttet til res.off. i

samme tjenestefelt end til deres kolleger af inf.lin.

KN E. W. Jørgensen mindede om, at OFO var linieofficerernes organisation og som sådan kun kunne — og skulle varetage medlemmernes interesser. Derfor behøvede man ikke at modarbejde res.off. Var ikke utilbøjelig til at tro, at sammenhold indenfor OFO ville give en bedre støtte til res.off. end hvis vi lod opfattelse og synspunkter lede af denne organisationsmæssigt set misforståede kollegialitetsfølelse. Ingen i denne kreds kunne være interesseret i, at ikke også res.off. fik de bedst mulige tjenestevilkår, hvilket OFO også under forhandlingen om personelloven i FMN havde anført.

Dirigenten fastslog herefter, at der var overvejende tilslutning til at overlade til bestyrelsen at bestemme tidspunktet for sagers „offentlighedsførelse“.

3.4 På opfordring redegjorde *næstformanden* for det møde, OFO havde indkaldt i FMN vedr. personelloven.

KN R. S. Hansen forespurgte, om OFO stadig stod fast på sit forslag om ændring af aldersgrænse for kaptajner, idet der efter hans formening ville være naturligt, om kaptajner i flyvelinien havde samme aldersgrænse — 52 år — som var gældende for øvrige kaptajner i værnene.

Det blev fra bestyrelsens side fremført, at der ville være visse ufordelagtige konsekvenser, for medlemmerne, taget som helhed og på langt sigt, der næppe kunne opveje de fordele, som loven i sin nuværende skikkelse gav, selv om det kunne være en ulempe for enkelte at skulle afskediges så tidligt. Bestyrelsen kunne ikke tilråde medlemmerne at få ændret den bestående aldersgrænse, medmindre man opnåede samtidig at få indført en lavere „kædegrænse“, der stillede kaptajnerne frit før det fyldte 50. år.

3.5 I forbindelse med de i beretningen omtalte *skattesager* blev der fra flere medlemmer givet eksempler på uligelig behandling ved skatteansættelse efter hjemkomst fra udlandet.

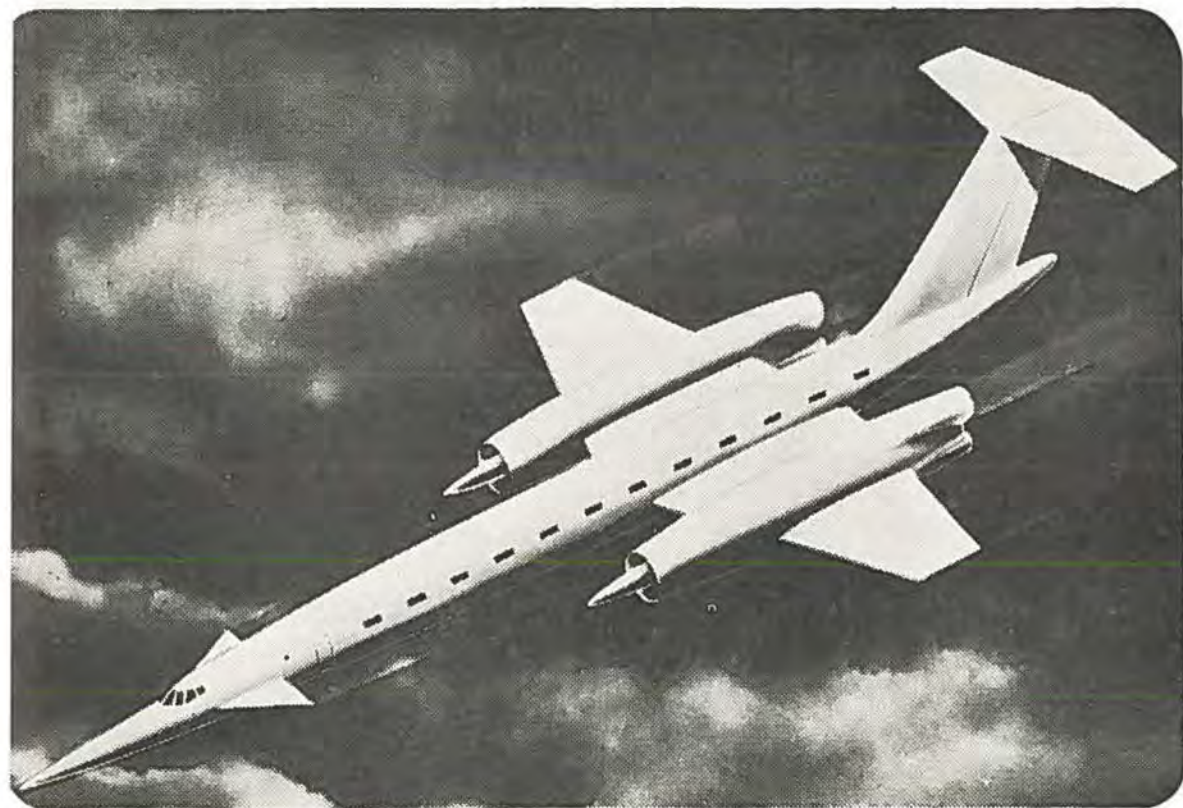
I den forbindelse blev bestyrelsen også opfordret til at se på de dagpenge, der ydes militære tjenestemænd under tjeneste i udlandet, idet den a'jourføring, der nu og da fandt sted, som oftest kom for sent og aldrig fuldt ud kompenserede de faktisk afholdte udgifter. Der blev hertil svaret, at *udstationeringsgodtgørelse* under ophold i udlandet var taget op til behandling sammen med hærens og søværnets organisationer og at en fælles henvendelse til

4. Regnskabs forelæggelse.

4.1 Kassereren *OL W. Seebach Rasmussen* fremlagde det reviderede regnskab, der i forvejen var udsendt til repræsentanterne.

4.2 I anledning af udgiftsposten til „VOR HÆR“ blev der spurgt, til hvem bladet blev rekvireret.

Svar: OFO har tegnet abonnement til samtlige repræsentanter, der får det tilsendt direk-

Lockheed atomfly

ministeriet ville blive foretaget. Spørgsmålet vedr. beskatning ville også blive behandlet, så der opnåedes ensartede retningslinier — også det af *KL Skjøth* fremsatte forslag om at få diæter og dagpenge i udlandet sat op under hensyn til den foran omtalte beskatning efter hjemkomsten.

Indlæg i forbindelse med formandens beretning var dermed afsluttet, hvorefter

3.6 *dirigenten* konstaterede, at formandens beretning var godkendt.

te. Bestyrelsen vil foranledige, at nye repræsentanter får bladet tilsendt.

4.3 Da ingen havde yderligere bemærkninger til regnskabet, konstaterede dirigenten, at regnskabet var godkendt.

5. *Bladets regnskab* blev forelagt af redaktøren *KN H. G. P. Jensen*.

5.1 *FL Skade Nielsen* bemærkede det meget store beløb, som udestående fordringer

(annoncer) udgjorde og spurgte om, hvor gamle de ældste poster var.

Svar: Fra nov. 1959 (een enkelt).

OL Holst-Sørensen forhørte sig om enkelte poster, som redaktøren redegjorde for.

Der blev fra flere sider henstillet at søge udestående fordringer inddrevet.

Efter yderligere nogle spørgsmål godkendes bladets regnskab.

6. Budget.

6.1 Kassereren forelagde det kommende års budget, der balancerede med 39,00 kr. i overskud.

6.2 Det blev fra flere sider fremført, at de budgetterede udgifter næppe kunne holdes indenfor de angivne beløb. Bl. a. måtte det forudses, at kontorholdsudgifter ikke i fremtiden ville kunne holdes nede på det meget lave beløb. Arbejdsmængden i organisationen var efterhånden så stor, at en ansættelse af en forretningsfører nu måtte gennemføres. Alene dette ville bevirke en 3—4 dobling af de anslåede 800 kr. Også juridisk assistance syntes at være sat for lavt. Ganske vist havde OFO en mindre formue at tære på, såfremt der skulle komme sager, der krævede store udgifter, men for det første blev realværdien af denne formue, som det var tilfældet med alle andre formuer, mindre år for år, og for det andet ville den før omtalte formuedeling medføre et betydeligt indhug, når hertil kom, at medlems-tallet i dette år var blevet reduceret med 25 pct. og samtidig at generalomkostningerne var blevet større og måtte forudsættes at blive endnu større, mente bestyrelsen, at tiden var inde til at stille forslag til kontingentforhøjelse på 3 kr.

KN E. Willemoes Jørgensen fremførte hertil, at såfremt udgiften til de foran omtalte poster ville nå op på de tal, som var nævnt, hvilket han ikke ville betvivle, og disse udgifter skulle bestrides uden at angribe formuen, der som det af næstformanden var fremført i forvejen var alt for lille, da ville de 3 kroners forhøjelse ikke slå til, når hertil kom, at han ville foreslå, at der til bladets drift årligt blev

afsat 10 kr. pr. medlem svarende til prisen på abonnement på bladet ville der blive hårdt brug for den foreslåede forhøjelse.

Næstformanden motiverede sit forslag om forhøjelse af formuen dels med den omtalte nedskæring af realværdien — for fem år siden var det bestemt, at man skulle stile mod en formue på 30.000 kroner — dels med det indhug formuedelingen nu gjorde, samt, at der var en mulighed for, at FOH i forbindelse med planer, man der havde om køb af eget hus, måske ville indbyde bl. a. OFO som part-haver. En realisation af sådanne planer kunne medføre, at der i fremtiden ville være mulighed for, at officerer på tjenstligt besøg i København kunne få tag over hovedet for en relativ billig penge.

6.3 Det blev fra flere sider foreslået, at man så med det samme gik ind for en kontingentforhøjelse på 5 kroner pr. måned. Enkelte foreslog dog, at man blev ved de først foreslåede 3 kroner, hvorefter forslagene gik til afstemning.

6.4 Afstemningen gav til resultat, at 12 repræsentanter stemte for 5 kroners forhøjelse og 6 stemte for 3 kroners forhøjelse.

6.5 *Dirigenten*: Repræsentantskabet har her ved vedtaget, at kontingentet forhøjes fra 5 til 10 kroner pr. måned.

6.6 Der udspandt sig en mindre diskussion om tidspunktet for iværksættelsen. Det vedtoges, at bestyrelsen gennemførte det snarest muligt uden tilbagevirkende kraft.

7. Valg af formand.

7.1 Dirigenten meddelte, at der fra bestyrelsens side forelå forslag om at vælge Oberst K. van Wylich-Muxoll, der også var foreslået fra flere afdelinger, og at der ikke var indkommet andre forslag. Spurgte om der var andre forslag, hvilket ikke var tilfældet. Derefter gik man over til afstemning, der gav til resultat, at Oberst K. van Wylich-Muxoll enstemmigt valgtes til OFO's formand for de næste to år.

8. *Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer*, heraf to for 2 år og et for 1 år (af hensyn til de nye love).

8.1 Følgende repræsentanter blev foreslået: OL P. Thorsen, KN E. Willemoes Jørgensen (1 år), KN P. Schrøter, KL K. L. Christensen, KL J. Skjødt, FL I Ingemann Rasmussen.

Inden man gik over til den skriftlige afstemning, vedtoges det, at man samtidig valgte suppleanter.

8.2 Resultatet af den skriftlige afstemning blev som følger:

Som bestyrelsesmedlemmer:

OL P. Thorsen

KN E. Willemoes Jørgensen (1 år)

KL J. Skjødt

Som suppleanter til bestyrelsen:

1. suppleant: KN P. Schrøter (for 1 år)

2. suppleant: KL K. L. Christensen

8.3 KN S. A. Møller, der som suppleant var indtrådt i bestyrelsen efter KN (S) Hjulgård, forbliver i bestyrelsen et år til.

9. *Valg af revisorer og revisorsuppleant.*

9.1 Bestyrelsen havde foreslået genvalg af KL F. Lind og IL T. Vejrup samt som suppleant KL N. Jensen.

Enstemmigt vedtaget.

10. Bestyrelsens sammensætning er herefter som følger:

OB K. van Wylich-Muxoll, FHV,
formand til 1963

OL E. J. Harder, RKS SJ,
næstformand til 1962

OL P. Thorsen, FSN SKR til 1963

KN E. Willemoes Jørgensen, FLRS,
sekretær til 1962

KN J. A. F. Jørgensen, FTK til 1962

KL J. Skjødt, FMK til 1963

KL S. A. Møller, FSN VED til 1962

OL W. Seebach Rasmussen, FSN VÆR
kasserer (uden stemmeret)

Suppleanter:

1. suppl.: KN P. Schrøter FSN ALB
til 1962

2. suppl.: KL K. L. Christensen, FLK
til 1963

11. *Bladet.*

11.1 KN H. P. G. Jensen gav i sin egenskab af bladets redaktør en redegørelse for bladets drift og ledelse siden dets start i efteråret 1959. Han ønskede ikke at bortforklare, at der havde været nogen utilfredshed med udsendelsen af bladet og også omend mere begrænset med dets indhold. Forklarede, at det i overvejende grad skyldtes knaphed på tid og mangel på stof. Det sidste hovedsagelig fordi den opfordring, han i bladets første nummer havde rettet til bladets læsere, først og fremmest ØFO's medlemmer, totalt havde svigtet, herved blev arbejdsmængden for ham selv og for hans nærmeste medarbejder KL Skjøth så overvældende, at det uvægerligt var kommet til at gå ud over den tid, der skulle have været anvendt til alt, hvad der havde med bladets daglige drift, opsætning, korrekturlæsning og udsendelse at gøre — heraf de til tider ret store forsinkelser, som han var den første til at beklage.

Efterlyste forslag til indhold og stof. Der var talt en del om, at bladets indhold ikke svarede til forventningerne, men ingen var fremkommet med, hvad man ville have i stedet for det, der kom. Han var meget lydhør overfor forslag, der måtte fremkomme og opfordrede repræsentanterne til at agitere for flere medarbejdere og indsendere. Var helt klar over, at et og andet med rette kunne kritiseres, men ville her erindre om, at bladet kun havde været under hans ledelse i godt 1 år, — og al beyndelse var svær.

11.2 FL I Skade Nielsen foreslog på afdeling Skrydstrups vegne, at bladet gik ind, og hvis der ikke kunne skabes flertal for det, at der da nedsattes et udvalg til behandling og belysning af bladets drift og hele forhold.

OL Holst Sørensen mente også, at bladet i sin nuværende form skulle gå ind og erstattes

af et blad, der kun omtalte rent organisatorisk stof. Altså en slags „meddelelser“.

KN Schroter efterlyste et blad med interne meddelelser.

KL K. L. Christensen henviste til sin artikel i bladets sidste nummer og mente, at der kunne rejses en berettiget kritik mod bladets drift og redaktion. Mente dog ikke, at bladet skulle ophøre, men foreslog et udvalg nedsat til behandling af bladets forhold.

KN P. E. Andersen: Kritikken er ikke rettet mod redaktøren, men skal ses som en konstatering af det faktum, at ingen officerer i FLV skriver i det blad.

OL Harder fremhævede det store arbejde, der indtil nu var gjort og gik ind for, at OFO skulle have et blad. Syntes, at forslaget om et udvalg var en god idé.

KN Lauesen mente også, at redaktørens arbejde fortjente al mulig påskønnelse. Advare-

de mod at gøre bladet mindre af hensyn til annoncørerne. Gik ind for udvalg.

KN E. Willemoes Jørgensen: Bladets primære opgave var efter hans opfattelse at vise OFO's ansigt udadtil — være organisationens talerør. Til den kritik, der havde været rettet mod bladets økonomi, ville han gerne fremføre, at andre organisationers blade kostede medlemmerne tusinder af kroner hvert år, trods betydeligt større annonceindtægter end dem, „Flyvevåbnet“ kunne regne med. Når man yderligere tog i betragtning det relativt lille oplag og det endnu mindre antal medlemmer, OFO idag talte, så måtte medlemmerne være indstillet på, at der skulle betales for og ikke tjenes på deres blad. Det var efter hans mening en fejl, at man ikke forlængst havde investeret så mange penge i bladet, at der kunne betales for bladets udarbejdelse og for artikler, der indsendtes. Troede ikke på, at bladet ville komme ud af stofnøden, hvis man ikke ville betale for det arbejde, som evt. ind-

For ædel Pinot

**WEILES
WINE**

Vinhandlere siden 1822

P. WEILE & SØN . AALBORG

Teknisk maskin- og olieforretning

Telefon 3 12 88 . Fjernskriver 9762ab
Aalborg

RADIO **PARTS** ^N/₂
GL. KONGEVEJ 89
KBHVN. V. TELEFON
VESTER • 6565-9090

RADIO - RADAR - TV

Elektrotekniske artikler en gros

S. Burchardt

SLAGTERMESTER

STATIONSVEJ 22

BALLERUP

Ballerup

Blomsterforretning

Telf. 97 00 68 . Stationsvej 26

sendere udførte. Gentog sit forslag fra behandlingen af budgettet om, at der stilles et beløb på ca. 2000 kroner årligt til rådighed for bladets drift — svarende til 10 kroner pr. medlem. Kunne tiltræde forslaget om nedsættelse af et udvalg, der så passende kunne behandle det til repræsentanterne uddelte forslag til „vedtægter for bladet“.

Som grundlag for udvalgets arbejde ville han foreslå, at det skulle fremsætte forslag til bladets form (udseende og format), bladets økonomi og drift og i det omfang, det var muligt, give retningslinier for bladets indhold og linie.

11.3 Dirigenten: Der er fremsat forslag til nedsættelse af et udvalg, der skal udarbejde forslag til bladets fremtidige drift, økonomi, form og indhold samt udarbejde bladets vedtægter. Det er endvidere foreslået, at udvalget sammensættes af et medlem fra hver afdeling, et medlem af bestyrelsen og af bladets redaktør. Forslaget går til afstemning.

Enstemmigt vedtaget.

11.4 Det bestemtes i tilslutning til vedtagelsen, at repræsentanterne skulle foranledige afdelingernes medlemmer udpeget og indsendt inden 15. maj.

12. Eventuelt.

12.1 KN P. E. Andersen foreslog, at man udpegede det medlem af OFO, som skulle tiltræde tre-mandsudvalget, der på organisationernes vegne forhandler om rådighedstillæg m. m. som særlig sagkyndig m. h. til flyvertillægget.

Fra FSN Karup foreslog man OL Brodersen, som dog ikke var adspurg.

Det vedtoges, at udpege OL, såfremt han var villig.

(Begivenhedernes hurtige udvikling — indkaldelse til møde med yderst kort varsel — har dog medført, at formanden måtte indtræde i udvalget. — red.).

12.2 Der blev spurgt, hvorlænge OFO stiltiende ville godkende den urimelige sultegrænse.

Enighed om, at denne sag skulle tages op påny.

12.3 OL A. H. Jørgensen foreslog, at afdeling AVNØ nedlægges, og at medlemmerne overføres til Værløse.

Vedtaget.

12.4 KL Christensen foreslog, at der oprettedes en særlig afdeling for medlemmer tjenstgørende udenfor FLV.

Da der ikke på nuværende tidspunkt kunne tages stilling til en evt. vedtagelse eller forkastelse af forslaget, vedtoges det at invitere en af de i FMN eller FST værende medlemmer som observatør til kommende repræsentantskabsmøder, indtil forslaget kunne gennemføres.

12.5 Spørgsmål vedr. en evt. kommende garnisonsordning kunne ikke besvares, men bestyrelsen er opmærksom på sagen, og det udpegede garnisoneringsudvalg vil tage sagen op i allernærmeste fremtid, så man er forberedt, hvis spørgsmålet bliver aktuelt.

12.6 Skrydstrup ønskede endvidere at henvende OFO's opmærksomhed på, at den megen rotering af linieofficererne i forhold til f. eks. fly.spec. gav de førstnævnte et alvorligt handicap i kampen om boliger, idet det til en station fast knyttede personel altid ville have bedre mulighed for at erhverve sig bolig, end de stadigt roterende.

12.7 Det sædvanlige spørgsmål om uniformeringskommissionen udeblev ikke, men kunne denne gang besvares med, at kommissionen havde afsluttet sit arbejde med udsendelse af en betænkning, som i øjeblikket lå i FLK.

13. Da der ikke var flere indlæg, afsluttede dirigenten mødet kl. 1930.

Ved frokosten rettede OL Harder en tak til Oberst Tage Nielsen for godt lederskab af OFO og udtalte herunder håbet om, at OFO også i fremtiden måtte få lejlighed til at nyde godt af oberstens gode indsigt i personelle og organisatoriske forhold.

VERDEN RUNDT

LONDON. Det internationale argentinske luftfartsselskab, Aerolineas Argentinas, har afsluttet kontrakt med A.V.Roe, et medlem af Hawker Siddeley Aviation, om køb af ni Avro 748—1 prop-jet passagermaskiner og samtidig taget option på leverance af yderligere fem maskiner af denne type. Den sidste ordre er på ca. 50 mill. kr., og dermed har Aerolineas ialt sluttet kontrakt på 24 Avro 748 maskiner.

De første maskiner vil blive leveret i løbet af oktober måned i år, og de vil — lige som de senere leverede maskiner — blive indsat på selskabets store hjemlige rutenet.

Avro 748 er beregnet til korte og mellemdistancer og kan medføre 48 passagerer med en marchhastighed på 418 km i timen. Alle maskinerne er udstyret med trykkabine, de har et fint luftkonditioneringsanlæg, og er udstyret med to Rolls-Royce Dart 6 motorer.

Med den indiske regering har Hawker Siddeley tidligere sluttet aftale om licensbygning af Avro 748—1 til den indiske transportkommando, andre maskiner er bestilt af de engelske luftfartsselskaber Skyways og B.K.S. Air Transport. En hurtigere version med længere aktionsradius — Avro 748—2 med to Rolls-Royce Dart 7 motorer — er beordret af et af B.O.A.C.s datterselskaber, Aden Airways.

NEWYORK. Et nyt begreb for sprogoversættelse for elektronhjerter kaldt GECOM er blevet udviklet af General Electric. Denne nye programteknik oversætter automatisk instruktioner givet på engelsk i kode til elektronhjernen. Den kan tillige oversætte et universelt forretningsprog, kaldt COBOL, og et specielt videnskabeligt algebrask „sprog“.

GECOM er en automatisk kodeteknik. Den modtager engelske ord og ordforbindelser, som

den oversætter og giver videre til elektronhjernen som instruktioner, idet den samtidig giver „hjernen“ besked om, hvordan problemet skal løses. På denne måde kan man undgå alle de vanskeligheder, man tidligere har haft med en kompliceret matematisk kodning.

Efter anmodning fra det amerikanske luftvåben er Douglas Aircraft i Californien gået i gang med at undersøge mulighederne for at konstruere rumfartøjer, som kan transportere levnedsmidler, vand og andre fornødenheder til personer ombord i satellitter, kredsende omkring jorden.

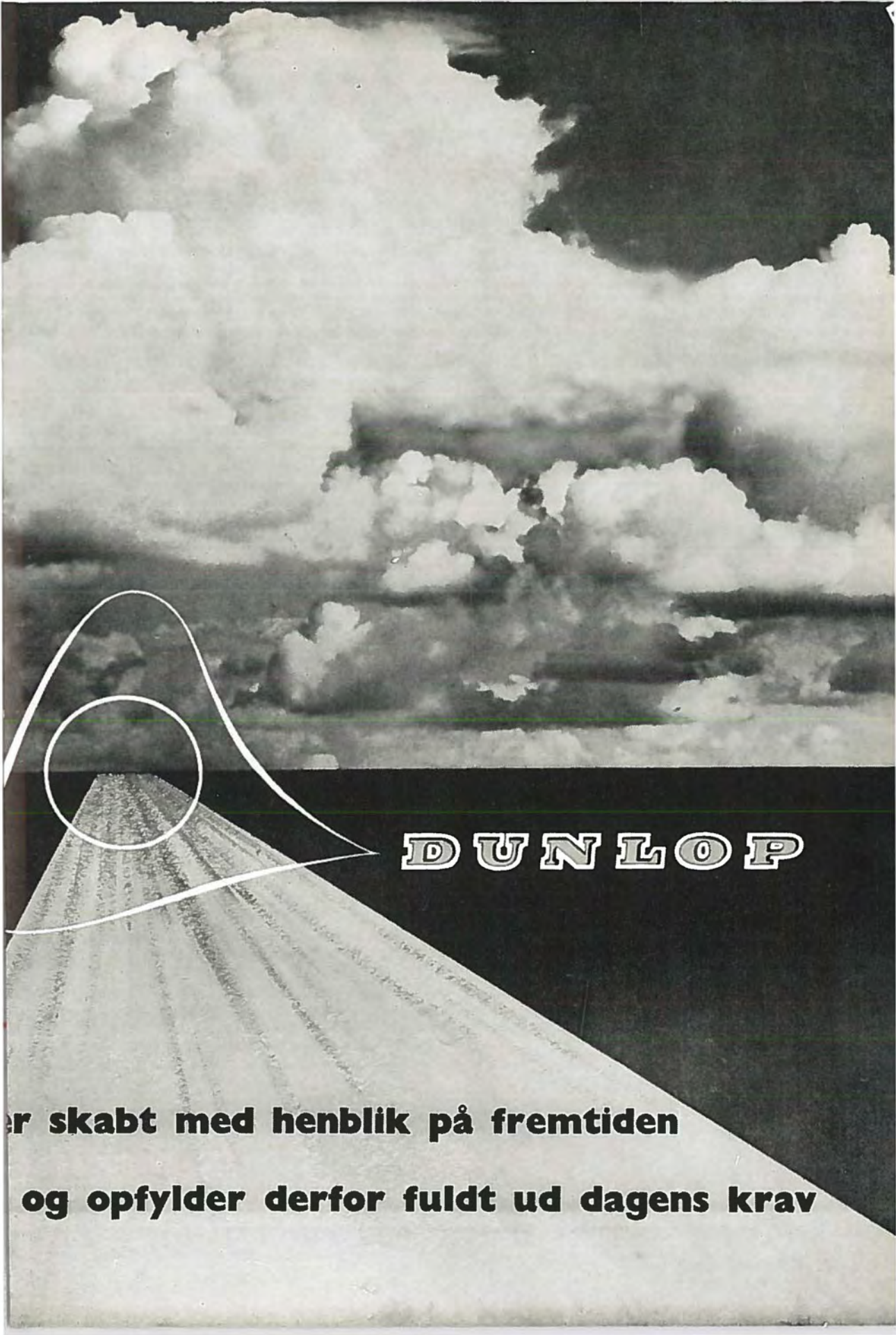
Til forundersøgelserne har Douglas foreløbig fået bevillet ca. 1 million kroner.

Arbejdet foregår under betegnelsen SLO-MAR, og Douglas-ingeniører er i fuld gang med at undersøge, hvad der kræves for at kunne levere forsyninger til bemandede satellitter, der er udstationeret som militære forposter ude i rummet.

Blandt andre opgaver for sådanne rumfartøjer kan tænkes levering af materialer til eventuelle reparationer samt redningsaktioner.

NEW YORK. For tiden er General Electric ved at konstruere en simulator eller prøve-kammer, hvor man kan afprøve rumskibe i fuld størrelse under de forhold, det vil komme ud for under rejser ud i rummet. Omkostningerne vil blive over 40 mill. kr.

Rumskibe med en diameter på over 6 meter og lige så høje vil kunne afprøves i simulatoren i indtil 2.000 timer. Den første bliver den nye kommunikations-satellit, der har fået navnet Advent.

DUNLOP

**er skabt med henblik på fremtiden
og opfylder derfor fuldt ud dagens krav**

SHELL AVIATION SERVICE

A/S DANSK SHELL KAMPMANNSGÅRD

KØBENHAVN V. ML. 5340

Trykvevåbnet

Nr. 3-4

1961

- mærket,
der
hæves
til
skyerne

FLYVEVÅBNET

7. ÅRGANG

Nr. 3-4

1961

DER ER INGEN GRÆNSE

En næsten usynlig jetjager trækker en tynd kondensationsstribe højt oppe i luften, og en passagermaskine tager gas fra for at lande efter tusinder af kilometres begivenhedsløs flyvning. Det er eksempler på, hvad der sker idag. Eksempler, som i høj grad kan tilskrives en indsats fra Hawker Siddeley Aviation. En enkelt virksomhed, svejset sammen af syv af verdens mest berømte flyvemaskinefabrikker - hvis historie er selve flyvningens historie - Hawker Siddeley Aviation har muligheder til rådighed for forskning, konstruktion og produktion, der ikke overgås af noget andet firma i verden.

AVRO	A.W.A.	BLACKBURN	DE HAVILLAND	FOLLAND	GLOSTER	HAWKER
						

Førende i verden med hensyn til forskning - konstruktion og produktion.

HAWKER SIDDELEY AVIATION

32, Duke Street, St. James's, London, S. W. 1

Repræsentant: Mogens Harttung, Jens Kofodsgade 1, København K

FLYVEVÅBNET

NR. 3-4

1961

Udgivet af
ORGANISATIONEN AF
FLYVEVÅBNETS OFFICERER

INDHOLDSFORTEGNELSE

- Mørke skyer over Berlin
- The President's Defence Policy
- Love for Organisationen af Flyvevåbnet's Officerer
- Hvorfor har Flyvevåbnet ikke en officersforening?
- Som vi sår — så høster vi
- Verden rundt

De synspunkter, der fremsættes i tidsskriftet, repræsenterer ikke nødvendigvis redaktionen — end-sige flyvevåbnet's — anskuelser og meninger, men står for forfatterens egen regning.

Gengivelse af tidsskriftets indhold må ikke finde sted uden kildeangivelse.

Tidsskriftets redaktion:
Sølyst Allé 11, Brøndby Str.
Tlf. 73 04 01, postgiro 98025

Ansvarshavende redaktør:
Kaptajn H. G. P. Jensen

Annonceekspedition:
Flyverløjtnant M. C. Bügel
Kronprinsensgade 2,
Tlf. Byen 5720

For at skabe størst mulig ro om fordelingen, bedes privatadresser så vidt muligt benyttet.

Adresseforandringer o. l. samt reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende tilsendelsen anmeldes til tidsskriftets kontor.

Trykt i
Herlev Bogtrykkeri
(S. Valbjørn)

Det kunne ikke virke overraskende, at NATOs overstkommenderende i Europa, general Lauris Norstad, i en rapport til amerikanske myndigheder har udtrykt ønske om en styrkelse af det danske forsvar. Generalen har lagt særlig vægt på, at Danmark forsynes med flere flyvemaskiner, således at det bliver i stand til at forsvare sine nøglepositioner og kontrollere alle udgangene fra Østersøen. Det er synspunkter, som ikke er nye.

Allerede da forsvarsforliget blev indgået for halvandet år siden, erklærede NATOs overstkommenderende, at „hvis Danmark skal opfylde de minimale krav til sit eget forsvar og til selv det lavest mulige bidragsniveau til det fælles NATO-forsvar, vil der i de kommende år kræves større forbedringer“. Det var ikke en opfattelse, NATO var alene om. Vor egen forsvarsstyrelse gav udtryk for samme synspunkter. Og hvad specielt flyvevåbnet angik, erklærede den i enighed med værnene, at det samlede antal kampklare flyvemaskiner var for lille, og at dette forhold burde rettes ved første lejlighed.

Endnu er tiden dog åbenbart ikke inde til en sådan påkrævet styrkeforøgelse. Forsvarsminister Poul Hansen erklærer i en udtalelse til dagbladet „Aktuelt“, at den første opgave må være at udbygge forsvaret inden for den ramme, den ny forsvarsordning angiver. Hr. Poul Hansen tilføjer, at „så længe det ikke er sket, tror jeg, vi har så meget at gøre, at det næppe vil være muligt at tænke på en udvidelse som den, general Norstad ønsker“.

Når vi altså — efter forsvarsministerens mening — har for meget at gøre, skal det nok vise sig at være fordi, vi er for få om arbejdet. Der er derfor god grund til at interessere sig for de personelle forudsætninger for at udbygge forsvaret.

Det har i tidens løb ikke skortet på advarsler og påmindelser fra de militære personelorganisationers side med hensyn til at sikre den nødvendige personeltilgang — ikke mindst til officersuddannelsen.

For nylig kunne man se forsvarsministerens norske kollega citeret for bl. a. følgende bemærkninger:

„Men jeg tror, at det mest grundlæggende af alt er at sikre en bedst mulig løsning af personelproblemerne, at bygge et førsteklases befalingsmandskorps op, og at sikre tilgangen af de kvalificerede civile personer, som forsvaret også behøver. Et godt befalingsmandskorps er afgørende for effektivitet og handlekraft i forsvaret og dermed i det lange løb afgørende for vor tro på forsvaret og for vor vilje til at opretholde et tilfredsstillende forsvar også gennem lange, rolige og fredelige perioder.“

Der er åbenbart langt igen for en tilsvarende indstilling slår igennem hos de afgørende myndigheder her til lands.

Finansministerens diktatoriske optræden under lønforhandlingerne kan næppe virke syndesligt stimulerende på ungdommens lyst til

at gå i statens endsige specielt forsvarets tjeneste.

Lige så lidt kan denne lyst forventes stimuleret af det faktum, at forsvarets folk endnu — næsten 2 år efter at tjenestetidsundersøgelsen har fastslået, at befalingsmandskorpset i gennemsnit arbejder over 60 timer ugentlig — ikke har opnået nogen form for kompensation for dette merarbejde.

Vi er ganske enig med den norske forsvarsminister om, at „et godt befalingsmandskorps er afgørende for effektivitet og handlekraft i forsvaret“.

Vore egne myndigheder skylder os bevis for deres vilje til at skabe de nødvendige forudsætninger for at et sådant korps kan fastholdes i fremtiden — indenfor det danske forsvar.

Alfred Raffel A/S

Vodroffsvej 46 Telefon Luna *2343

FLYVESTATION VÆRLØSE

åbent hver torsdag kl. 11,30-13
samt på lønudbetalingsdage kl. 10-15

Husk skatten går ned, - når De sparer op
Tal med os om en
»Spar-i-skat-konto«

MØRKE SKYER OVER BERLIN

af Eigil Steinmetz

Krushchev giver nyt „Berlin-ultimatum“ med seks måneders frist

Krushchev kræver sit „Troika-princip“ gennemført i FN, i alle afrustningsdrøftelser, i atomkontrollen

Krushchev meddeler, at han standser „demobiliseringen“ af den sovjetrussiske hær ..

Over sommerens politik har samlet sig mørke skyer, der varslers efterårsstorme. Den kolde krig synes i de sidste måneder at være blevet endnu koldere. Det „topmøde“ mellem de to K'er i Wien, nogle ventede og mange håbede skulle blive indledningen til afspænding mellem øst og vest, havde nærmest den modsatte virkning. USAs præsident og Sovjetruslands statsleder kunne kun konstatere, at de på bogstaveligt talt alle områder var uenige. Der skabtes ikke på det møde nogen form for „ko-eksistens“, kun klarhed.

Den frie verden spørger idag: Hvad er Krushchevs motiver, hvad er hans midler og hvad er hans mål?

Krushchev står overfor en partikongres, der skal afholdes i Moskva til efteråret. På den skal knæstættes hans nye ideologi og konfirmeres hans nye politik. Denne er fortsat officielt „den fredelige co-eksistens“, tesen om at krig som middel til kommunismens totale sejr ikke er uungåelig, men idag erstattes af en „økonomisk kappestrid“, der vil bringe de samme resultater. Dette er en så til bunds gående revidering af den hidtidige kommunistiske ideologi, at der nu er skabt en konflikt i den kommunistiske verden, — mellem Moskva og Peking, — så dyb og så afgørende, at den ikke længere kan skjules. For at mobilisere de oppositionelle kræfter i selve Rusland og i vasalimperiet bag de nye teorier må Kru-

shchev samtidig med at han opretholder de langsigtede strategiske mål for den nye politik, taktisk kunne præsentere resultater, der viser, at han ikke viger, ikke er vaklende, ikke viser sig vag overfor Vesten.

Midlet hertil er som sædvanlig Berlin, hans virkelige trumfkort i Europa. Kun ved at true med østtysk fredstraktat og afskæring af forbindelsesvejene til den delte tyske hovedstad kan han — mener han da — fremtvinge vestlige indrømmelser, der overfor Sovjetrusland og navnlig Kina kan fremstilles som udenrigspolitiske triumfer, men han har samtidig indledet et hasardspil, hvis forudsætning er, at vesten ikke under nogen omstændigheder vil tage en krig for de 2 millioner vestberlinerers skyld. For at understrege sin „beslutsomhed“ har han nu meddelt at han standser den planlagte demobilisering, der skulle omfatte en trediedel af den røde hær. 1.200.000 sovjetrussiske officerer og soldater, der var på vej tilbage til det civile liv, forbliver i hæren og denne er fortsat på ca. 3.600.000 mand, hvilket giver en overvægt overfor USAs 2.500.000 mand. Hermed gør Krushchev en militær dyd udaf en politisk nødvendighed, idet modstanden mod demobiliseringsplanerne, der betød social og økonomisk deklassering for tusinder af sovjetrussiske officerer, i de sidste måneder har fremkaldt en voksende opposition i Rusland. Hans tilsyneladende truende gestus skal ikke i første række ses som et resultat af den udenrigspolitiske udvikling, men som en følge af indenrigspolitiske russiske forhold. På dette som på mange andre områder skal sandsynligvis Krushchevs udadvendte „stærke“ politik ses som konsekvenser af indre svagheder.

Krushchevs mål er ikke at udløse en stor-krig. Han har tværtimod brug for en afspæn-

dings-pause for at kunne virkeliggøre sit indadvendte sovjetrussiske program for bedre levilkår, større forsyninger, flere varer, — samtidig med at han overfor partikongres og kinesiske konkurrenter skal kunne opvise nogle udenrigspolitiske resultater. Til programmet for „det kommunistiske tusindårsrige“, skabt på få år i konkurrence med USA, har han knyttet hele sin personlige prestige, sin politiske position, måske sit korporlige liv. Han vil antagelig drive en Berlin-politik til kanten af krig — men vil standse ved kanten.

Faren for ham og for verden er, at han bliver en fange i sin egen politik og sin egen propaganda. At han ikke kan beherske udviklingen, men at den løber af sted med ham, og at „den tidsindstillede bombe“ i Berlin eksploderer, før han ønsker det, og før Vesten er forberedt på det.

Det gærer og syder i Østtyskland, hvor Ulbricht-regimets nye drastiske foranstaltninger overfor befolkningen, voksende forsynings-

vanskeligheder, symboliseret af køer udenfor levnedsmiddelbutikerne, frygten for total isolation efter underskrivningen af en fredstraktat, og mulighederne af spærring af flugtvejen mod vest, har givet rygterne om en ny 17. juni-opstand skæbnesvanger baggrund. Alene i ugen fra 9.—15. juli flygtede omtrent 7.000 østtyskere mod vest, hvilket er ca. 3.000 mere end gennemsnittet for en uge, — det betyder, at der flygtede en østtysker hvert minut. Østtyskland-krisen kan udvikle sig i et tempo og med en kraft, der vælter Krushchevs tidstabel og for vesten forvandler problemet om, hvordan man kan sikre 2 millioner vestberlinerers fremtid til et spørgsmål om, hvordan man skal reagere på 17 millioner østtyskeres fortvivlede og desperate råb om hjælp.

Berlin-spørgsmålet er derfor farligt, — ikke i første række, fordi Krushchev påny har gjort det til en krise, men fordi han måske er ude af stand til at beherske denne krise.

Eigil Steinmetz

RADIO
SKT. KNUDSVEJ 13
KBHVN. V.

PARTS ^{1/2}
TELEFON:
HILDA 31 11

RADIO - RADAR - TV

Elektrotekniske artikler en gros

Teknisk maskin- og olieforretning

Telefon 3 12 88 . Fjernskriver 9762 ab
Aalborg

S. Burchardt
 SLAGTERMESTER

STATIONSVEJ 22
BALLERUP

Ballerup
 Blomsterforretning

Telf. 97 00 68 . Stationsvej 26

JYDSK ILT- & ACETYLENGASFABRIK ^{1/2}

Horsens . Telefon 2 47 11

The President's Defence Policy

I dette og det følgende nr. bringer »Flyvevåbnet« den fuldstændige tekst af præsident Kennedy's særlige budskab til Kongressen i anledning af forelæggelsen af forsvarsbudgettet for det kommende år.

Bl. a. med baggrund i den spændte situation har vi anset det for naturligt, at også dette blads læsere blev gjort bekendt med dette dokument, som meget vel kan få historisk betydning.

Som et eksperiment og for at være sikre på den rette gengivelse, har vi fundet det rigtigst ikke at oversætte artiklen.

In my role as Commander-in-Chief of the American Armed Forces, and with my concern over the security of this nation now and in the future, no single question of policy has concerned me more since entering upon these responsibilities than the adequacy of our present and planned military forces to accomplish our major national security objectives.

In January, while ordering certain immediately needed changes, I instructed the Secretary of Defense to reappraise our entire defence strategy, capacity, commitments and needs in the light of present and future dangers. The Secretary of State and others have been consulted in this reappraisal, and I have myself carefully reviewed their reports and advice. Such a review is obviously a tremendous task and it still continues. But circumstances do not permit a postponement of all further action during the many additional months that a full reappraisal will require. Consequently we are now able to present the most urgent and obvious recommendations for inclusion in the Budget for the year 1961-62. Meaningful defence budget decisions, however, are not possible without preliminary decisions on defence policy, reflecting both current strategic assumptions and certain fundamental principles. These basic policies or principles, as stated below, will constitute the essential guide-lines

and standards to be followed by all civilian and military personnel who work on behalf of our nation's security. The budget which follows, if enacted by the Congress under its own solemn duty 'to provide for the common defence', is designed to implement these assumptions as we now see them, and to chart a fresh, clear course for our security in a time of rising dangers and persistent hope.

Basic Policies

The primary purpose of our arms is peace, not war — to make certain that they will never have to be used — to deter all wars, general or limited, nuclear or conventional, large or small — to convince all potential aggressors that any attack would be futile — to provide backing for diplomatic settlement of disputes — to ensure the adequacy of our bargaining power for an end to the arms race. The basic problems facing the world today are not susceptible to a military solution. Neither our strategy nor our psychology as a nation — and certainly not our economy — must become dependent upon the permanent maintenance of a large military establishment. Our military posture must be sufficiently flexible and under control to be consistent with our efforts to explore all possibilities and to take every step to lessen tensions, to obtain peaceful solutions

and to secure arms limitations. Diplomacy and defence are no longer distinct alternatives, one to be used where the other fails — both must complement each other. Disarmament, so difficult and so urgent, has been much discussed since 1945, but progress has not been made. Recrimination in such matters is seldom useful, and we for our part are determined to try again. In so doing, we note that, in the public position of both sides in recent years, the determination to be strong has been coupled with announced willingness to negotiate. For our part, we know there can be dialectical truth in such a position, and we shall do all we can to prove it in action. This budget is wholly consistent with our earnest desire for serious conversation with the other side on disarmament. If genuine progress is made, then as tension is reduced, so will be our arms.

Our arms will never be used to strike the first blow in any attack. This is not a confession of weakness but a statement of strength. It is our national tradition. We must offset whatever advantage this may appear to hand to an aggressor by so increasing the capability of our forces to respond swiftly and effectively to any aggressive move as to convince any would-be aggressor that such a movement would be too futile and costly to undertake. In the area of general war, this doctrine means that such capability must rest with that portion of our forces which would survive the initial attack. We are not creating forces for a first strike against any other nation. We shall never threaten, provoke or initiate aggression — but if aggression should come, our response will be swift and effective.

Our arms must be adequate to meet our commitments and ensure our security, without being bound by arbitrary budget ceilings. This nation can afford to be strong — it cannot afford to be weak. We shall do what is needed to make and to keep us strong. We must, of course, take advantage of every opportunity to reduce military outlays as a result of scientific or managerial progress, new strategic concepts, a more efficient, manageable and thus more

effective defence establishment, or international agreements for the control and limitations of arms. But we must not shrink from additional costs where they are necessary. The additional \$650 million in expenditures for Fiscal 1962 which I am recommending today, while relatively small, are too urgent to be governed by a Budget largely decided before our defence review had been completed. Indeed, in the long run the net effect of all the changes I am recommending will be to provide a more economical Budget. But I cannot promise that in later years we need not be prepared to spend still more for what is indispensable. Much depends on the course followed by other nations. As a proportion of gross national product, as a share of our total Budget, and in comparison with our national effort in earlier times of war, this increase in defence expenditures is still substantially below what our citizens have been willing and are now able to support as insurance on their security — insurance we hope is never needed — but insurance we must nevertheless purchase.

Our arms must be subject to ultimate civilian control and command at all times, in war as well as peace. The basic decisions on our participation in any conflict and our response to any threat — including all decisions relating to the use of nuclear weapons, or the escalation of a small war into a large war — will be made by the regularly constituted civilian authorities. This requires effective and protected organization, procedures, facilities and communication in the event of attack directed toward this objective, as well as defensive measures designed to ensure thoughtful and selective decisions by the civilian authorities. This message and budget also reflect that basic principle. The Secretary of Defense and I have had the earnest counsel of our senior military advisers and many others — and in fact they support the great majority of the decisions reflected in this budget. But I have not delegated to anyone else the responsibilities for decision which are imposed upon me by the Constitution.

Second Strike Posture

Our strategic arms and defences must be adequate to deter any deliberate nuclear attack on the United States or our Allies — by making clear to any potential aggressor that sufficient retaliatory forces will be able to survive a first strike and penetrate his defences in order to inflict unacceptable losses upon him. As I indicated in an address to the Senate some 31 months ago, this deterrence does not depend upon a simple comparison of missiles

President Kennedy

flict. But what we have and must continue to have is the ability to survive a first blow and respond with devastating power. This deterrent power depends not only on the number of our missiles and bombers, but on their state of readiness, their ability to survive attack, and the flexibility and sureness with which we can control them to achieve our national and strategic objectives.

The strength and deployment of our forces in combination with those of our Allies should be sufficiently powerful and mobile to prevent the steady erosion of the free world through limited wars; and it is this role that should constitute the primary mission of our overseas forces. Nonnuclear wars, and sub-limited or guerrilla warfare, have since 1945 constituted the most active and constant threat to free world security. Those units of our forces which are stationed overseas, or designed to fight overseas, can be most usefully oriented toward deterring or confining those conflicts which do not justify and must not lead to a general nuclear attack. In the event of a major aggression that could not be repulsed by conventional forces, we must be prepared to take whatever action with whatever weapons are appropriate. But our objective now is to increase our ability to confine our response to non-nuclear weapons, and to lessen the incentive for any limited aggression by making clear what our response will accomplish. In most areas of the world, the main burden of local defence against overt attack, subversion and guerrilla warfare must rest on local populations and forces. But given the great likelihood and seriousness of this threat, we must be prepared to make a substantial contribution in the form of strong, highly mobile forces trained in this type of warfare, some of which must be deployed in forward areas, with a substantial airlift and sealift capacity and prestocked overseas bases.

Our defence posture must be both flexible and determined. Any potential aggressor contemplating an attack on any part of the free world with any kind of weapons, conventional

on hand before an attack. It has been publicly acknowledged for several years that this nation has not led the world in missile strength. Moreover, we will not strike first in any con-

or nuclear, must know that our response will be suitable, selective, swift and effective. While he may be uncertain of its exact nature and location, there must be no uncertainty about our determination and capacity to take whatever steps are necessary to meet our obligations. We must be able to make deliberate choices in weapons and strategy, shift the tempo of our production and alter the direction of our forces to meet rapidly changing conditions or objectives at very short notice and under any circumstances. Our weapon systems must be usable in a manner permitting deliberation and discrimination as to timing, scope and targets in response to civilian authority; and our defences must be secure against prolonged re-attack as well as a surprise first-strike. To purchase productive capacity and to initiate development programmes that may never need to be used — as this budget proposes — adopts an insurance policy of buying alternative future options.

Udenrigsminister Dean Rusk

Our defence posture must be designed to reduce the danger of irrational or unpremeditated general war — the danger of an unnecessary escalation of a small war into a large one, or of miscalculation or misinterpretation of an incident or enemy intention. Our diplomatic efforts to reach agreements on the prevention of surprise attack, an end to the spread of nuclear weapons — indeed all our efforts to end the arms race — are aimed at this objective. We shall strive for improved

communication among all nations, to make clear our own intentions and resolutions, and to prevent any nation from under-estimating the response of any other, as has too often happened in the past. In addition our own military activities must be safeguarded against the possibility of inadvertently triggering incidents. But even more importantly, we must make certain that our retaliatory power does not rest on decisions made in ambiguous circumstances, or permit a catastrophic mistake. It would not be appropriate at this time or in this message to either boast of our strength or dwell upon our needs and dangers. It is sufficient to say that the budgetary recommendations which follow, together with other policy, organizational and related changes and studies now under way administratively, are designed to provide for an increased strength, flexibility and control in our defence establishment in accordance with the above policies.

Improving Strategic Deterrent

As a power which will never strike first, our hopes for anything close to an absolute deterrent must rest on weapons which come from hidden, moving, or invulnerable bases which will not be wiped out by a surprise attack. A retaliatory capacity based on adequate numbers of these weapons would deter any aggressor from launching or even threatening an attack — an attack he knew could not find or destroy enough of our force to prevent his own destruction.

The ability of the nuclear-powered *Polaris* submarine to operate below the surface of the seas for long periods, and to launch its ballast, solidfuel nuclear-armed missiles while submerged, gives this weapons system a very high degree of mobility and concealment, making it virtually immune to ballistic missile attack. In the light of the high degree of success attained to date in its development, production and operation, I strongly recommend that the *Polaris* programme be greatly expanded and accelerated. I have earlier directed the Department of Defense, as stated in my State of

Union Message, to increase the 1961 programme from five submarine starts to ten, and to accelerate the delivery of these and other *Polaris* submarines still under construction. This action will provide five more operational submarines about nine months earlier than previously planned.

For Fiscal Year 1961-62, I recommend the construction of ten more *Polaris* submarines, making a total of 29, plus one additional tender. These ten submarines, together with the ten programmed for 1961, are scheduled to be delivered at the rate of one a month or twel-

Forsvarsminister Mc Namara

ve a year, beginning in June 1963, compared with the previous rate of five a year. Under this schedule, a force of 29 *Polaris* submarines can be completed and at sea two months before the present programme, which called for 19 boats, and two years earlier than would be possible under the old five-a-year rate. These 29 submarines, each with a full complement of missiles, will be a formidable deterrent force. The sooner they are on station, the safer we will be. And our emphasis upon a weapon distinguished primarily for its invulnerability is another demonstration of the fact that our posture as a nation is defensive and not aggressive.

I also recommend that the development of the long-range *Polaris* A-3 be accelerated in order to become available a year earlier, at an eventual saving in the procurement of the A-2

system. This long-range missile with improved penetration capability will greatly enhance the operational flexibility of the *Polaris* force and reduce its exposure to shore-based anti-submarines warfare measures. Finally, we must increase the allowance of *Polaris* missiles for practice firing to provide systematic "proving-ground" data for determining and improving operational reliability. The increase in this programme, including \$15 million in new obligational authority for additional crews, constitutes the bulk of the budget increases — \$1.34 billion in new obligational authority on a full funded basis, over a four-year period through only \$270 million in expenditure in Fiscal 1962. I consider this a wise investment in our future.

Another strategic missile system which will play a major role in our deterrent force, with a high degree of survivability under ballistic missile attack, is the solid-fuel *Minuteman*. This system is planned to be deployed in well-dispersed hardened sites and, eventually, in a mobile mode of railroad cars. On the basis of the success of tests conducted to date and the importance of this system to our over-all strategy, I recommend the following steps:

- 1) Certain design changes to improve the reliability, guidance, accuracy, range and re-entry of the missile should be incorporated earlier than previously planned, by additional funding for research and development.
- (2) A more generous allotment of missiles for practice firing, should, as in the case of the *Polaris*, be provided to furnish more operational data sooner.
- (3) The three mobile *Minuteman* squadrons funded in the January Budget should be deferred for the time being and replaced by three more fixed-based squadrons (thus increasing the total number of missiles added by some two-thirds). Development work on the mobile version will continue.
- (4) *Minuteman* capacity production should be doubled to enable us to move to still

higher levels of strength more swiftly should future conditions warrant doubling our production. There are great uncertainties as to the future capabilities of others; as to the ultimate outcome of struggles now going on in many of the world's trouble spots; and as to future technological breakthroughs either by us or any other nation. In view of these major uncertainties, it is essential that, here again, we adopt an insurance philosophy and hedge our risks by buying options or alternative courses of action. We can reduce lead-time by providing now, additional stand-by production capacity that may never need to be used, or used only in part, and by constructing additional bases, which events may prove could safely have been postponed to the next fiscal year. But that option is well worth the added cost. Together, these recommendations for *Minuteman* will require the addition of \$96 million in new obligational authority to the January Budget estimate.

(5) *Skybolt* — another type of missile less likely to be completely eliminated by enemy attack is the air-to-ground missile carried by a plane that can be off the ground before an attack commences. *Skybolt* is a long-range (1,000 mile) air-launched, solid-fuel nuclear-warhead ballistic missile designed to be carried by the B-52 and the British V bombers. Its successful development and production may extend the useful life of our bombers into the missile age — and its range is far superior to the present *Hound Dog* missiles.

I recommend that an additional \$50 million in new obligational authority be added to the 1962 Budget to enable this programme to go forward at an orderly rate.

The considerably more rapid growth projected for our ballistic missile force does not eliminate the need for manned bombers — although no funds were included in the January Budget for the future procurement of B-52 heavy bombers and B-58 medium bom-

bers, and I do not propose any. Our existing bomber forces constitute our chief hope for deterring attack during this period prior to the completion of our missile expansion. However, only those planes that would not be destroyed on the ground in the event of a surprise attack striking their base can be considered sufficiently invulnerable to deter an aggressor.

I therefore recommend the following steps to protect our bomber deterrent: (1) Airborne Alert Capacity. That portion of our force which is constantly in the air is clearly the least vulnerable portion. I am asking for the funds to continue the present level of indoctrination training flights, and to complete the stand-by capacity and materials needed to place one-eighth of our entire heavy bomber force on airborne alert at any time. I also strongly urge the re-enactment of section 512 (B) of the Department of Defense Appropriation Act for 1961, which authorises the Secretary of Defense, if the President determines it is necessary, to provide for the cost of a full airborne alert as a deficiency expense approved by the Congress. (2) Increased Ground Alert Force and Bomb Alarms. Strategic bombers standing by on a ground alert of 15 minutes can also have a high degree of survivability provided adequate and timely warning is available.

I therefore recommend that the proportion of our B-52 and B-47 forces on ground alert should be increased until about half of our total force is on alert. In addition, bomb alarm detectors and bomb alarm signals should be installed at key warning and communication points and all SAC bases, to make certain that a dependable notification of any surprise attack cannot be eliminated; \$45 million in new obligational authority will pay for all of these measures.

Improving Warning Systems

Because of the speed and destructiveness of the inter-continental ballistic missile and the

Fortresses side 24

LOVE FOR

Organisationen af Flyvevåbnets Officerer OFO

I FORMÅL

§ 1.

OFO's formål er

- a. Efter reglerne i lov om statens tjenestemænd og dertil knyttede bestemmelser at repræsentere officerer af linien af flyvevåbnets og øvrige officerer af linien i forsvaret, hvis tjenesteområde falder indenfor flyvevåbnets, samt flyvevåbnets kadetter ved forsvarsskoler.
- b. at varetage de pågældendes interesser i økonomisk, social, retslig og kollegial henseende.

II MEDLEMMER

§ 2

Adgang til at blive medlemmer af OFO har:

- a. De i § 1 a nævnte tjenestemænd, der er tjenstgørende, udenfor nummer eller afskediget i nåde.
- b. De i § 1 a nævnte kadetter.

§ 3.

1. Indmeldelse sker ved skriftlig begæring til OFO.
2. Udmeldelse sker efter samme regler og kan kun finde sted med een måneds varsel til udgangen af et kvartal.
3. Hvis et medlem — trods 2 gange skriftligt påkrav — ikke har betalt sit kontingent senest tre måneder efter forfaldsdagen, slettes han af OFO. Genoptagelse kan derefter kun ske, når restancen samt kontingent for den imellemliggende tid er fuldt indbetalt.

III ORGANISATION OG LEDELSE

§ 4.

OFO består af et antal afdelinger, — jfr. § 5.

§ 5.

1. En afdeling består af de til enhver tid indenfor en flyvestations område tjenstgørende medlemmer. Medlemmer, der ikke

gør tjeneste på en flyvestation, tilhører normalt afdelingen på den flyvestation, tjenestestedet administrativt er tilknyttet.

2. På tjenestesteder udenfor en flyvestations område kan der, hvis særlige forhold taler herfor, f. eks. tjenestestedets beliggenhed eller medlemstallets størrelse, oprettes afdelinger. Beslutning herom træffes af repræsentantskabet.
3. Medlemmer, der gør tjeneste uden for flyvevåbnets, er uden for nummer eller afskediget i nåde, tilhører den afdeling, ved hvilken de sidst var stemmeberettigede, medmindre de selv skriftligt har bedt om at blive overført til en anden evt. nærmere værende afdeling.
4. Har der i en afdeling været færre end 5 medlemmer i tiden mellem 2 årsmøder, træffes der på det ordinære repræsentantskabsmøde bestemmelse om afdelingen skal nedlægges.

§ 6.

1. OFO's højeste myndighed er repræsentantskabet.
2. Repræsentantskabet består af repræsentanter for afdelingerne. Hver afdeling vælger en repræsentant for hver påbegyndt 12 medlemmer. Ved hver afdeling vælges desuden en 1., 2. og 3. suppleant.
3. Af de på flyvevåbnets officersskole værende kadetter, som er medlemmer af OFO vælges en kadet, der som ikke-stemmeberettiget medlem deltager i repræsentantskabsmøderne.
4. Sålænge personel af flyvevåbnets uddannes på hærens officersskole vælges der også af de herværende kadetter, der er medlemmer, en kadet, der deltager i repræsentantskabsmøderne som ikke-stemmeberettiget medlem.

§ 7.

1. Organisationens daglige ledelse varetages af en bestyrelse.
2. Bestyrelsen består af
 - 1 formand
 - 1 næstformand
 - 5 bestyrelsesmedlemmer, mellem hvilke bestyrelsen udpeger en sekretær.Som kasserer kan bestyrelsen udpege et af sine medlemmer eller et medlem af organisationen, der måtte være villig hertil. I sidst nævnte tilfælde deltager kassereren i repræsentantskabsmøder og bestyrelsesmøder, dog uden stemmeret.
3. Bestyrelsen vælges af repræsentantskabet. Dette vælger endvidere en 1. og 2. suppleant samt 2 revisorer og 1 revisorsuppleant.

IV VALG

§ 8.

1. Stemmeberettigede og valgbare ved valg til repræsentantskab og bestyrelse er kun de i § 1 a nævnte i tjeneste værende tjenestemænd.
2. For at kunne vælges til bestyrelsesmedlem skal vedkommende være medlem af repræsentantskabet. Formanden kan dog vælges uden for repræsentanternes kreds.
3. Et bestyrelsesmedlem forbliver sin valgperiode ud uanset, at han skifter tjenestested og dermed forlader den afdeling, hvor han er valgt som repræsentant.

§ 9.

1. Alle valgbare medlemmer har pligt til at modtage valg, medmindre de har været valgt 4 år i sammenhæng eller 6 år ialt. Bestyrelsen kan dog meddele dispensation, når særlige omstændigheder foreligger.

§ 10.

1. Repræsentantskabet og dets suppleanter vælges for et år ad gangen.
2. Bestyrelsen og revisorer samt suppleanter vælges normalt for to år ad gangen, således at halvdelen afgår skiftevis hvert år.

§ 11.

1. Alle valg foregår ved skriftlig afstemning.
2. Alle valg afgøres ved almindelig stemmeflerhed.

§ 12.

1. Valg af repræsentanter afholdes af afdelingerne normalt i februar måned — og senest 14 dage før det ordinære årsmøde — under ledelse af de stedlige repræsentanter. Meddelelse om udfaldet af valgene skal være bestyrelsen i hænde senest en uge efter valget.
2. Indvarsling til afdelingsmøde skal ske med mindst 8 dages varsel. Samtidig indkaldes forslag til repræsentanter. Indkommer der ikke forslag, udarbejder afdelingens repræsentanter en valgliste.
3. Valglisterne fremlægges på et for medlemmerne tilgængeligt sted senest 4 dage før valgets afholdelse.
4. På valgmødet kan fremsættes ændringsforslag til de opstillede lister.
5. Medlemmer, tjenstgørende udenfor en flyvestation, og som har fremsat ønske om at afgive deres stemmer, skal til den i stk. 3 anførte frist have tilsendt valgliste samt stemmesedler. For at have gyldighed skal en sådan stemme være afdelingen i hænde senest ved valgmødets begyndelse.
6. For hver påbegyndt 12 medlemmer i en afdeling vælges en repræsentant samt for afdelingen en 1. og 2. suppleant. Medlemstallet baseres på den pr. 1 jan i valgåret foreliggende medlemsopgørelse, der af bestyrelsen tilsendes afdelingerne inden udgangen af januar samme år.

§ 13.

1. Valg af bestyrelse sker på repræsentantskabets ordinære årsmøde.
2. Valgene afholdes som følger:

Ulige årstal:
formand,
2 bestyrelsesmedlemmer,
1. suppleant.

Lige årstal:
næstformand,
3 bestyrelsesmedlemmer,
2. suppleant.

§ 14.

Repræsentantskabet vælger tillige to revisorer og en revisorsuppleant, der kan væl-

ges uden for repræsentanternes kreds.

§ 15.

1. Afgår formanden før en valgperiodes udløb, fungerer næstformanden som formand indtil førstkommende repræsentantskabsmøde — hvor en formand vælges.
2. Afgår næstformanden før en valgperiodes udløb, vælger bestyrelsen af sin kreds en ny næstformand indtil førstkommende repræsentantskabsmøde — hvor en næstformand vælges.

V AFDELINGERNES VIRKSOMHED

§ 16.

1. De af afdelingen valgte repræsentanter repræsenterer OFO på stedet.
2. Har en afdeling flere repræsentanter, vælger disse en leder, der forestår den lokale virksomhed.
3. Såfremt samtlige repræsentanter og suppleanter afgår fra tjenestestedet i valgperioden, vælger afdelingen een ny repræsentant for den resterende del af valgperioden.

§ 17.

1. Afdelingen søger selv på stedet at ordne sager af lokal betydning. Kun når dette forges er forsøgt, indsendes sagen til bestyrelsen med oplysning om, hvad der af afdelingen er foretaget i sagen. Lokale sager, der er ordnet på stedet, meddeles bestyrelsen skriftligt.
2. Et medlem kan til enhver tid forlange en sag forelagt bestyrelsen og behandlet af denne. En sådan sag skal forelægges skriftligt og kan foruden gennem afdelingen sendes direkte fra den (de) pågældende eller gennem en af afdelingens repræsentanter.
3. Føler en afdeling eller et medlem (enkelte medlemmer) sig ikke tilfredsstillet af en af bestyrelsen truffet afgørelse, kan sagen forlanges behandlet på førstkommende repræsentantskabsmøde. (jfr. her også § 21).

VI REPRÆSENTANTSKABETS VIRKSOMHED

§ 18

Ordinært repræsentantskabsmøde afholdes mindst en gang årligt.

§ 19.

1. Forhandlinger og valg på repræsentantskabets møder ledes af en ordstyrer.
2. Med undtagelse af afstemning om lovændringer og om organisationens ophævelse afgøres alle afstemninger ved almindelig stemmeflerhed.
3. Der føres protokol over repræsentantskabets forhandlinger. Referat af forhandlingerne tilsendes afdelingene efter mødet.
4. Repræsentantskabet er ikke beslutningsdygtigt, medmindre $\frac{2}{3}$ af det samlede repræsentantskab er tilstede.
Er en repræsentant forhindret, møder afdelingens suppleant.

§ 20.

1. Ordinært årsmøde afholdes normalt i marts måned og ikke senere end 15 april.
Det indkaldes med mindst 2 ugers varsel, og dagsordenen bekendtgøres i indkaldelsen.
2. Følgende er stående punkter på dagsordenen:
 - a. Formanden aflægger beretning om det siden sidste ordinære årsmøde passerede og om organisationens anliggender iøvrigt.
 - b. Det reviderede regnskab fremlægges til godkendelse.
 - c. Budget for det kommende år fremlægges, og kontingent for det kommende år fastsættes.
 - d. Valg af bestyrelse, revisorer og suppleanter.
 - e. Anmeldte sager.
3. Sager, der ønskes behandlet på årsmødet, skal være behandlet på det afdelingsmøde, der går umiddelbart forud for det ordinære årsmøde. Bestyrelsen meddeler repræsentanterne hvilke sager, der er anmeldt til behandling.
4. Årsmødet afholdes skiftevis øst og vest for Storebælt.

§ 21.

Bestyrelsen kan indkalde repræsentantskabet til møde, når det skønnes ønskeligt og skal indkalde det, når

- a. mindst halvdelen af repræsentanterne eller
- b. mindst en trediedel af medlemmerne forlanger det.

Krav om indkaldelse til repræsentantskabsmøde skal være ledsaget af en skriftlig redegørelse for den (de) sag(er), der ønskes behandlet.

Mødet skal afholdes senest en måned efter, at krav herom er fremsat.

VII BESTYRELSENS VIRKSOMHED

§ 22.

1. Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden under iagttagelse af det i denne paragraf anførte.
2. Der føres protokol over de afholdte bestyrelsesmøder samt de forhandlinger, bestyrelsen — eller enkeltmedlemmer heraf — fører i organisationens navn.
3. Bestyrelsen kan antage lønnet juridisk bistand og iøvrigt lønnet medhjælp til at varetage regnskabs- og sekretariatstjenesten.
4. Formanden bestemmer, når bestyrelsesmøde skal afholdes. Møde skal dog afholdes, når mindst to af bestyrelsens medlemmer skriftligt fremsætter krav herom og da senest 8 dage efter, at kravet er modtaget af formanden.
Et sådant krav skal være ledsaget af en skriftlig redegørelse for de sager, der ønskes behandlet.
5. Bestyrelsens beslutninger afgøres ved almindelig stemmeflerhed. Står stemmerne lige, er formandens stemme afgørende. Bestyrelsen er kun beslutningsdygtig, når mindst fire medlemmer deltager.
6. Bestyrelsen kan indkalde særligt sagkyndige til deltagelse i forhandlingerne. Sådanne sagkyndige er ikke stemmeberettigede.
7. Ved behandling af sager, der må anses at være af særlig interesse for en enkelt afdeling eller personelgruppe, skal bestyrelsen tilkalde en repræsentant valgt af vedkommende afdeling eller personelgruppe, såfremt denne ikke i forvejen er repræsenteret i bestyrelsen. En sådan ekstraordinær

repræsentant har stemmeret i bestyrelsen ved afgørelsen af den (de) pågældende sag(er).

8. Til behandling af særlige spørgsmål kan bestyrelsen nedsætte et eller flere forretnings-/arbejdsudvalg, der overfor bestyrelsen er ansvarlig for sagernes behandling. Alle medlemmer har pligt til at indtræde i sådanne udvalg efter anmodning fra formanden.
9. Mindst een gang om året henlægges et af bestyrelsesmøderne til en flyvestation vest for Storebælt.
10. Bestyrelsen er bemyndiget til at træffe bestemmelse om OFO's repræsentative virksomhed.

§ 23.

Ved forhandling med styrelsen i overensstemmelse med de af forsvarsministeriet til enhver tid givne forhandlingsregler, nedsætter bestyrelsen et forhandlingsudvalg, der kun kan bestå af i tjeneste værende medlemmer. Hvis forhandlingerne drejer sig om en afdeling eller personelgruppes særinteresser, skal nævnte afdeling eller personelgruppe være repræsenteret i udvalget.

§ 24.

Repræsentantskabets samtykke skal altid indhentes til sagsanlæg mod styrelsen.

VIII ØKONOMI

(Regnskab)

§ 25.

1. Regnskabsåret er kalenderåret.
2. Den af bestyrelsen valgte kasserer forestår kasse- og regnskabsvirksomheden.
3. Bestyrelsen fastsætter nærmere regler for kontrollen med foreningens midler.
4. Formanden meddeler udgiftsordre for alle udgifter.
5. Kassereren afleverer regnskabet til revisorerne inden den efter regnskabsåret følgende 15 januar.
6. Regnskabet skal være revideret inden udgangen af januar og skal, inden det fremlægges på årsmødet, være underskrevet af

den samlede bestyrelse samt revisorerne.

§ 26.

Kontingentet fastsættes på det ordinære årsmøde (jf. § 20) og indkræves måneds- eller kvartalsvis ved bestyrelsens foranstaltning. Kontingentet bør så vidt muligt indeholdes i lønningen.

§ 27.

1. Afdelingerne påregnes ikke at have udgifter af væsentlig betydning, og kan ikke opkræve særligt kontingent.
2. Nødvendige udgifter til porto, telefonsamtaler m. v. godtgøres af organisationen, når regning — attesteret af afdelingslederen — indsendes til kassereren.

§ 28.

Repræsentantskabet kan efter henstilling fra bestyrelsen vedtage, at enkelte poster i bestyrelsen vederlægges med et honorar, dog aldrig for mere end et år ad gangen.

Medlemmer af repræsentantskabet er ulønnede.

§ 29.

1. For rejser, der udføres i organisationens interesse og efter anmodning af bestyrelsen, udbetaler OFO befordringsgodtgørelse og diæter efter regler, der fastsættes af repræsentantskabet.
2. Bestyrelsen kan godtgøre de direkte udgifter, som medlemmer har måttet afholde på grund af deres virksomhed i organisationens interesse og efter bestyrelsens anmodning.
3. Bestyrelsen er bemyndiget til at fastsætte honorar m. v. for lønnet medhjælp, som den antager. Såfremt der ansættes en forretningsfører eller lønnet sekretær skal dennes lønning godkendes af repræsentantskabet på førstkommende møde.

IX LOVÆNDRINGER

§ 30.

1. Beslutning om lovændring tages af repræsentantskabet.
2. Et forslag træder i kraft, når det vedtages enstemmigt af de i et repræsentantskabsmøde

de deltagende repræsentanter (jf. § 19.4), — eller når mindst $\frac{2}{3}$ af et fuldtalligt repræsentantskabs medlemmer på et repræsentantskabsmøde og dernæst igen mindst $\frac{2}{3}$ af et fuldtalligt repræsentantskabs medlemmer på et følgende repræsentantskabsmøde, der afholdes, efter at forslaget har været udsendt og behandlet på afdelingsmøder, stemmer for forslaget.

X OFO's OPHÆVELSE

§ 31.

1. Organisationens kan kun ophæves, når forslaget herom er vedtaget af repræsentantskabet med mindst $\frac{3}{4}$ af det samlede repræsentantskabs stemmer og derefter ved afstemning mellem samtlige medlemmer er vedtaget af disse med mindst $\frac{3}{4}$ af medlemmernes stemmer.
2. Organisationens eventuelle formue anvendes efter repræsentantskabets nærmere bestemmelse.

XI OFO's FORHOLD

TIL ANDRE ORGANISATIONER

§ 32.

1. OFO er tilsluttet „Danske Statsembetsmænds samråd“.
2. En sammenslutning, der står i forbund med organisationen, kan sammen med denne deltage i forhandlinger med styrelsen. Antallet af repræsentanter ved forhandling med styrelsen aftales i hvert enkelt tilfælde mellem sammenslutningen og organisationen.
3. OFO søger i sager af fælles interesse for større grupper af forsvarets personel samarbejde med de øvrige forhandlingsberettigede organisationer.

XII MEDLEMSBLADET

„FLYVEVABNET“

§ 33.

1. OFO udgiver et medlemsblad.
 2. Bestemmelser for bladets ledelse, økonomi og indhold m. v. fastsættes i særlig vedtægt.
- Tilføjelse til § 6 (vedtaget på repræsentantskabsmødet den 9 jan 1961)

Boeing turbofan jets - verdens hurtigste trafikmaskiner . . .

De nye Boeing 707-120 og 720 »B« modeller, der er forsynet med Pratt & Whitney turbofan motorer, er nu sat i drift. De yder højere blok-hastighed* end nogen anden kommerciel jetmaskine. 720B er den hurtigste trafikmaskine, der flyver i dag.

De ultramoderne linier, der er karakteristisk for 707-120B og 720B, er baseret på mere end 600.000 flyvetimer med Boeing jetmaskiner. Fordelene ved denne gennemprøvede konstruktion er sikrere overholdelse af fartplanen, bedre vedligeholdelsesøkonomi og højere udnyttelsesgrad.

* Blok-hastigheden måles fra det sekund, hjulblokkene fjernes i afgangslufthavnen og maskinen taxier ud til afgang, og til det øjeblik, de atter sættes for hjulene i ankomst-lufthavnen.

Boeing jetmaskiner, de populæreste trafikmaskiner i flyvningens historie, har demonstreret et enestående passager-tække og større indtjeningsevne end nogen anden jetliner. Yderligere giver de større lastrum og de større døre ind til lastrummene luftfartsselskaberne ekstra indtjeningsevne.

Dette er nogle af grundene til, at flere luftfartsselskaber har bestilt — og genbestilt — flere jetmaskiner fra Boeing end fra nogen anden fabrik.

BOEING Jetliners

LANG-DISTANCE 707 • MELLEM-DISTANCE 720 • KORT-DISTANCE 727

Hvorfor har flyvevåbnet ikke en officersforening?

Dette spørgsmål stiller OB v. Holck og sikkert adskillige med ham.

Spørgsmålet gives hermed videre til debat og »Flyvevåbnet« låner gerne spalteplads til indlæg heri, såvel som til referat af — eventuelt gengivelse af — afholdte foredrag, prisopgaver m. v., til sin tid.

Ligesom general Norrstad, der sidste år ved et møde i København udtrykte forbavselse over, at FLV ikke i lighed med de andre værn har en officersforening, finder i det mindste et par af FLV's officerer dette forhold ejendommeligt.

FLV har formentlig endnu mere end de andre værn brug for en forening, hvor faglige problemer kunne drøftes frit, og hvor den følelse af samhørighed, som er så betydningsfuld for et værn, og som næppe for FLV's del er er til stede i tilstrækkelig høj grad, kunne næres og opbygges.

De forskellige grupper af officerer i FLV, flyvere, navigatører, teknikere, infanterister og specialister af både linien og reserven er i dag en yderst inhomogen skare. De har kun i ringe grad den rod i fælles uddannelse, som i betydelig grad er de andre værns styrke. Det forekommer derfor rimeligt, at der gøres mest muligt for at råde bod herpå, og dannelsen af en FLV officersforening kunne formentlig bidrage hertil.

Ingen af de nuværende foreninger, hvortil forskellige dele af ovennævnte grupper er tilsluttet, kan rigtigt løse opgaven, idet de enten har til formål at varetage meget snævre inter-

esser eller er blandede militære-civile foreninger, hvor adskillige forhold af ren forsvarsmæssig art ikke bør stilles under debat.

En af vanskelighederne for en sådan forenings virke er naturligvis FSN spredning ud over landet. De officerer, som gør tjeneste på Sjælland, vil naturligvis få mest glæde af møderne, som vel nemmest lader sig gennemføre i København. Man kunne imidlertid råde bod herpå på forskellig måde. Dels kunne man sikkert lade nogle særlig betydningsfulde foredrag gentage på en eller flere af de jyske FSN, dels kunne man i et vist omfang sørge for transport af officerer fra Jylland til møder i København, og endelig kunne man i et tidsskrift (f. ex. „Flyvevåbnet“) give referat af de afholdte møder. Hvis man herudover indfører et lavere kontingent for de medlemmer, der gør tjeneste uden for Sjælland, skulle der formentlig være mulighed for, at et flertal af FLV's officerer ville slutte op om en sådan forening.

En forudsætning for dannelsen af FLV officersforening er det naturligvis, at vor højeste kommandomyndighed (FLK) bifalder forslaget og helst i givet fald tager et afgørende initiativ.

Fællesrådet for danske Tjenestemands- og Funktionær-organisationer har ladet trykke et »lønkort« med en oversigt over statstjenestemændenes løn pr. 1. april 1961.

Lønkortet er rekvireret af OFO til medlemmerne, der vil kunne få det hos repræsentanterne.

Chr. Olsen & Meilgaard Mortensen

VODROFFS TVÆRGADE 6 . TELEFON HILDA *3778

- * Centralvarmeanlæg
- * Fabriksanlæg
- * Højtryksledninger
- * Strålevarmeanlæg
- * Sprinkleranlæg

SPRINKLERAFDELING: BREDGADE 20 . CENTRAL 7720 . (TIDLIGERE C. M. HESS)

C. W. S. Svineslagterier A/S

HERNING OG SKJERN

TAGE OLSEN A/S

Civilingeniør M. A. ING. F.

*Præcisions-måleinstrumenter fra førende
amerikanske, engelske og tyske fabrikker*

Vesterbrogade 6 D . Telefon Palæ 1343
København V

For ædel Pinot

**WEILES
WINE**

Vinhandlere siden 1822

P. WEILE & SØN . AALBORG

Som vi sår - så høster vi!

Af sekretæren i luftforsvarets officersafdeling
Major K. Jørgensen

Fra vort norske broderorgan »Norsk Luftmilitært Tidsskrift« bringer vi dette indlæg i dagens debat. — Selv om der muligvis ikke blandt vore medlemmer er flertal for den opfattelse, at vi lever under »norske tilstande«, tror jeg de anførte betragtninger giver anledning til alvorlig eftertanke også på vore breddegrader.

I referatet fra Luftforsvarets Officersforening 16. årsmøde i februar måned i år (NLT nr. 4-1961) står der bl. a.:

„Formanden overlod ordet til generalsekretæren i BFO, overretssagfører A. Staurum. Generalsekretæren orienterede om organisationsforholdene indenfor befalingsmandsorganisationerne, og kom her ind på tjenestetvistloven og hvad denne medførte for statens tjenestemænd. Han beklagede, at befalingsmandsorganisationerne ikke var udbygget i samme grad som de øvrige organisationer. Det er meget vigtigt med en kraftig organisation. Det er slut med den tid, da staten tilbyder sine tjenestemænd økonomiske forbedringer. Hvis forbedringer ønskes, er det foreningerne, som må kræve dem, ikke staten, som tilbyder. Som konklusion på dette punkt mente han, at foreningens organisation, så den virkelig bliver slagkraftig“.

Generalsekretærens beklagelse over, at befalingsmandsorganisationerne ikke er udbygget i en sådan grad som de øvrige organisationer er hårde ord. Fra mine erfaringer som sekretær i LOF i et par år er de dog efter min mening en realitet. De skulle bare have været sagt før.

Lad mig dog bare tilføje, at jeg er overbevist om, at BFO udfører et effektivt arbejde, så effektivt som det overhovedet er muligt for to mand. To mand, som skal forhandle med løn- og prisdepartementet, — med forsvarsdepartementet og overkommandoer, — med 15 forskellige tilsluttede befalingsmandsorganisationer og en række enkeltpersoner, — samtidig med, at de helst også skulle rejse land og rige rundt for at drive hvervnings- og oplysningsarbejde.

Hvor står vi så i dag?

Først et lille eksempel. For nogle år tilbage var der i KtT en kundgørelse om fastsættelsen af godtgørelse til læger for udstedelse af lægeattester. Der stod ganske enkelt, at spørgsmålet var forelagt Den Norske Lægeforening, som havde fastsat en pris pr. lægeattest. Dermed skulle der udbetales — punktum finale — uden indvendinger fra forsvarsdepartementet.

Så let er det altså for lægeforeningen. Vi ved jo alle, hvordan det er for os at komme til det samme forsvarsdepartement med selv de mindste krav. Resultatet er som oftest, at efter en længere tovtækning opnår vi en brøk-

del af vort krav. Og tro ikke, at der spørges os, om hvad der anses for at være en rimelig pris. Hvad er så grunden. Jo, ganske enkelt, at andre grupper har langt *bedre* og langt mere *respekterede* organisationer. Vi ligger langt efter i så henseende, og vi har langt at gå.

Hvor ofte hører vi ikke, at det har lille betydning at stå tilsluttet befalingsmandsorganisationerne, fordi „de jo bare er selskabsklubber for de højere officerer“. Eller hvad med branchestridighederne indenfor vor egen forning, — de var senest oppe på sidste årsmøde. Hvad med alle dem, som kræver, at befalingsmandsorganisationerne skal gøre mere, — men som straks reagerer surt, når spørgsmålet om forhøjelse af kontingentet kommer på tale. Hvad med alle dem, som ikke står tilsluttet nogen befalingsmandsorganisation. Hvor meget tomt sludder kommer de ikke med om organisationsfrihed, selskabsklubber, der gøres for lidt o. l. Har disse, som står udenfor, ingen tanke for sammenholdet indenfor befalingsmandskorpset. Hvordan kan disse, som drager lige så stor nytte af befalingsmandsorganisationens arbejde som os andre, med god samvittighed stå og se til uden at tage sin andel af byrderne.

Det tager ikke lang tid at få konstateret, at der er mangen en befalingsmand med en negativ indstilling til befalingsmandsorganisationerne og sammenholdet indenfor befalingsmandskorpset. Er det ikke snart på tide, at det går op for os alle, at den nye tjenestetvistordning forlanger, at der *skal* være organisationer til at tage sig af vore løn- og arbejdsvilkår, — og er det ikke på tide, at vi *alle* forstår, at befalingsmandsorganisationerne er de eneste, som kan repræsentere os på en værdig måde, — organisationer, bag hvilke vi skulle stå skulder mod skulder uanset status eller branche. Var det ikke snart også på tide, at vi alle følte og mente, at ved at svejse korpset sammen ville også *forsvarets* effektivitet blive højnet, — nu sidder man ofte igen med den tan-

ke, at samarbejdet sprænges og fortrænges under de enkelte gruppers „kamp om brødet“.

Befalingsorganisationerne er kommet et godt stykke på vej, siden de hovedsagelig beskæftigede sig med selskabelighed. Dannelsen af BFO var den første milepæl på den lange, tornefulde vej mod en slagkraftig og respekteret organisation. Resultaterne har vist, at der stort set har været god grobund blandt befalingsmændene for organisationstanken. Eksemplet med lægeforeningen og resultaterne af vore krav og forhandlinger viser dog, at vi fortsat har et langt stykke at gå.

Siden BFO blev dannet for tre år siden, har det daglige arbejde været udført af to mand. Dette tiltrods for, at vi vel har stået overfor behandlingen af de største og vigtigste sager i de sidste år, — sager som det nye fredsregulativ, bestillingsudvalget, beordringssystemet og dannelsen af én organisation for befalingsmænd. Sager, hvor vi har haft, — og muligvis endnu har —, muligheder for virkelig at få forbedret vore lønvilkår, boligspørgsmål, tjenestevilkår m. m. Har vi så sørget for at få vore specielle kår belyst og lagt frem for myndighederne på en overbevisende måde. Det endelige svar vil vi først få, når forhandlingsresultaterne foreligger, — men det, at forhandlingerne hidtil har taget 2—3 år, tyder ikke på, at kravene har været særlig overbevisende. Det kan vi heller ikke vente, — vi jo ikke kunnet ofre mere end nogle få skillinger for at lønne to mand. Som vi har sået, — så har vi høstet.

Hvad kan der så gøres?

Kan så befalingsmændene nå sine organisationsmæssige mål på et minimum af tid. Utvivlsomt. Vi ved jo alle, at i denne vor raket- og jetalder kan fjerntliggende mål nås på et minimum af tid. Men det kræver en stor indsats og masser af penge — penge, som må ofres af dem, som ønsker at nå de fjerntliggende mål.

Indsatsviljen og interessen for befalingsmandsorganisationernes ve og vel er utvivlsomt tilstede blandt flertallet af befalingsmænd. Men vi må ofre flere penge. Hvor meget? Vel, — lad os tænke os, at de ca. 9000 befalingsmænd, som ikke var tilsluttet Norges Befalingslag, alle var medlemmer af BFO. Hvis vi så videre så, eller drømte, at disse befalingsmænd i lighed med alle andre grupper i landet betalte et rimeligt kontingent på kr. 100, som ligger under de fleste sammenligningsorganisationers kontingent — så ville BFO få en indtægt på kr. 900.000,— pr. år. Bare dette tal burde få os til at stoppe op og tænke. Hvilke muligheder vil ikke en sådan penge-sum kunne give. Vi kan forestille os en stærk udbygning af BFO's sekretariat, så det fik tilstrækkelig arbejdshjælp til at arbejde sig gennem alle de vanskelige problemer i løn- og tjenestesagerne. Vi kan tænke på engagement af landets bedste specialister til at hjælpe os i de store som i de små sager. Sager, som beordringssystemet og fredsregulativet, — og hvor mange enkeltpersoner er der ikke blandt os, som har fået sin sag afvist, fordi hverken organisationerne eller vedkommende havde penge til juridisk hjælp. Ja, vi kunne videre ænke os muligheden af at få analyseret de mængder af sager, som trækkes frem i dagspressen og hvor der ofte bevidst eller ubevidst rettes uberettiget kritik af enkeltpersoner eller forsvaret i sin helhed. Hvad med feriesteder, egne mødelokaler — i det hele — der åbner sig et ual af muligheder. Mig forekommer det næsten utroligt, at befalingsmændene ikke forlængst har indset, hvilke muligheder der foreligger på dette felt.

Nu er det jo godt at ofre nogle flere penge, — men kan vi ikke gøre mere. Rationaliseringen i forsvaret har bragt gode resultater. Hvad om vi prøvede lidt rationalisering i befalingsmandsorganisationerne også. Der findes i dag 5 organisationer indenfor søforsvaret, 4 indenfor hæren og 3 indenfor luftforsvaret, — alle tilsluttet BFO. Hvad om vi i første omgang forsøgte at få kun én organisation i hver for-

svarsgren. Rent principielt synes det mig indlysende, at alt befalingsmandskab kan varetage sine materielle interesser bedst ved at stå i én organisation. Interesserne kan da, — selv om der skulle forekomme interne meningsforskelle —, koordineres, så at befalingsmænd af forskellige brancher og grader i hvert fald ikke modarbejder hinanden. Det endelige mål må derfor være at samle alle befalingsmænd i én organisation, — en organisation, hvor der er så rummelige forhold, at alle kan finde sig til rette, — og en organisation, hvor befalingsmændene ved at optræde samlet kan indgyde respekt og derved også højne forsvarets effektivitet.

Som vi sår — så høster vi

Denne artikel er ikke skrevet for at dømme nogen af befalingsmandsorganisationerne eller nogen enkelt person. Den er heller ikke skrevet med tanke på at fremsætte et nyt forslag til omorganisering af bestående befalingsmandsorganisationer. Den er ene og alene skrevet for at forsøge at vække til eftertanke i en alvorlig sag.

Det har i længere tid været arbejdet for at samle alle befalingsmænd i én organisation, — til forsvarets og befalingsmændenes bedste. Sammenholdet er delvis ødelagt ved, at der er sået splid og mistillid mellem befalingsmænd af forskellige grader, kategorier og grupper.

Befalingsmændene har mange og store sager af fælles interesse. Den bedste løsning af disse sager opnås ved maksimal indsats gennem én slagkraftig befalingsmandsorganisation. Resultaterne hidtil tyder på, at vor indsats har været for lille.

Vi må derfor yde og ofre mere, — *for som vi sår, — så høster vi.*

secrecy with which it can be launched, timely warning of any potential attack is of crucial importance not only for preserving our population but also for preserving a sufficient portion of our military forces — thus deterring such an attack before it is launched. For any attacker knows that every additional minute gained means that a larger part of our retaliatory force can be launched before it can be destroyed on the ground. We must assure ourselves, therefore, that every feasible action is being taken to provide such warning. To supplement the Ballistic Missile Early Warning System, on which construction is now proceeding as fast as is practical, the satellite-borne MIDAS system, now under development, is designed to provide about 30 minutes of warning by detecting missiles immediately after launching. Together with BMEWS, MIDAS would greatly increase the assurance and reliability of timely warning. I recommend that an additional \$60 million in new obligational authority be added to the 1962 Budget to accelerate completion of the development phase of the MIDAS programme, with the goal of achieving an operational system at an earlier date.

For the next several years at least, however, we shall have to continue to provide a defence against manned bomber attack. Such an attack is most likely to coincide with, or follow, a ballistic missile attack seeking to incapacitate our anti-bomber defence system. Measures must therefore be taken to enhance the ability of the air defence system to cope with a combined attack. I recommend \$23 million in new obligational authority be added to the 1962 Budget for this purpose.

The basic policies stated at the beginning of this message lay new emphasis on improved command and control — more flexible, more selective, more deliberate, better protected and under ultimate civilian authority at all times.

This requires not only the development and installation of new equipment and facilities, but, even more importantly, increased attention to all organizational and procedural arrangements for the President and others. The invulnerable and continuous command posts and communications centres provided in these recommendations (requiring an additional \$16 million in new obligational authority) are only the beginning of a major but absolutely vital effort to achieve a truly unified, nationwide, indestructible system to ensure high-level command, communication and control and a properly authorized response under any conditions.

There are a number of other space research programmes related to our strategic and continental air defence forces which I find require additional support. These include missile defence and penetration aids, *Dynasour*, *Advent*, *Defender*, *Discoverer* and certain other programmes. An additional \$226 million in new obligational authority is requested to finance them.

Limited War Postures

The free world's security can be endangered not only by a nuclear attack, but also be being slowly nibbled away at the periphery, regardless of our strategic power, by forces of subversion, infiltration, intimidation, indirect or non-overt aggression, internal revolution, diplomatic blackmail, guerrilla warfare or a series of limited wars. In this area of local wars, we must inevitably count on the co-operative efforts of other peoples and nations who share our concern. Indeed, their interests are more often directly engaged in such conflicts.

The self-reliant are also those whom it is easiest to help — and for these reasons we must continue and reshape the Military Assistance Programme which I have discussed earlier in my Special Message on Foreign Aid.

But to meet our own extensive commitments and needed improvements in conventional forces, I recommend the following:

(A) *Strengthened Capacity to meet Limited and Guerrilla Warfare* — limited military adventures and threats to the security of the free world that are not large enough to justify the label of 'limited war'. We need a greater ability to deal with guerrilla forces, insurrections, and subversion. Much of our efforts to create guerrilla and anti-guerrilla capabilities has in the past been aimed at general war. We must be ready now to deal with any size of force, including small externally supported banks of men; and we must help train local forces to be equally effective.

(B) *Expanded Research on Non-Nuclear Weapons*. A few selected high priority areas — strategic systems, air defence and space — have received the overwhelming proportion of our defence research effort. Yet, technology promises great improvements in non-nuclear armaments as well; and it is important that we be in the forefront of these developments. What is needed are entirely new types of non-nuclear weapons and equipment — with increased fire-power, mobility and communications, and more suited to the kind of tasks our limited war forces will most likely be required to perform. I include here anti-submarine warfare as well as land and air operations. I recommend, therefore, an additional \$122 million in new obligational authority to speed up current limited warfare research and development programmes and to provide for the initiation of entirely new programmes.

(C) *Increased Flexibility of Conventional Forces*. Our capacity to move forces in siz-

able numbers on short notice and to be able to support them in one or more crisis areas could avoid the need for a much larger commitment later. Following my earlier direction, the Secretary of Defense has taken steps both to accelerate and increase the production of airlift aircraft. A total of 129 new, longerrange, modern airlift aircraft will be procured through Fiscal Year 1962, compared with the 50 previously programmed. An additional \$172 million new obligational authority will be required in the 1962 Budget to finance this expanded programme. These additional aircraft will help to meet our airlift requirements until the new specially designed, long-range, jet powered C-141 transport becomes available. A contractor for this programme has been selected and active development work will soon be started. Adequate funds are already included in the January Budget to finance this programme through the coming fiscal year. I am also recommending in this message \$40 million in new obligational authority for the construction of an additional amphibious transport of a new type, increasing both the speed and the capability of Marine Corps sealift capacity; and \$84 million in new obligational authority for an increase in the Navy's ship rehabilitation and modernization programme, making possible an increase in the number of ship overhauls (as well as a higher level of naval aircraft maintenance). But additional transport is not enough for quick flexibility.

I am recommending \$230 million in new obligational authority for increased procurement of such items as helicopters, rifles, modern non-nuclear weapons, electronics and communications equipment, improved ammunition for artillery and infantry weapons, and torpedoes. Some important new advances in ammunition and bombs can make a sizable qualitative jump in our limited war capabilities.

Fortsættes i næste nummer

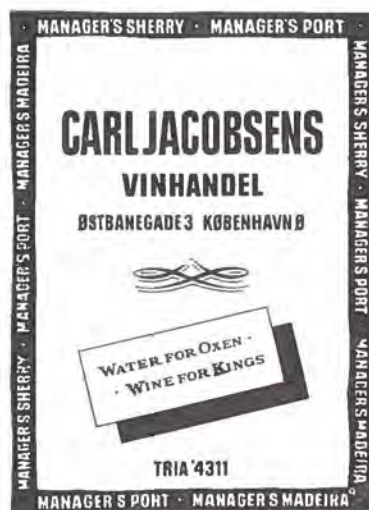

KØBENHAVN

AARHUS

O. F. ASP A/S
FARVE- & LAKFABRIK

JENS JENSENS EFTF.

VINHANDEL

Grundlagt 1813

ST. SCT. HANSGADE 1 · VIBORG

VIRGINIA ROSE

-en herlig
shagtobak

Poul Petersen · Tobaksfabriker
HORSENS

VERDEN RUNDT

NEW YORK. Dr. William R. Bertelsen, der praktiserer i et stort landdistrikt i staten Illinois, blev efterhånden så træt af de dårlige og ufremkommelige veje, at han satte sig til at "opfinde". Han har nu konstrueret en luftpude vogn, som han kalder et „aeromobil“. Prototypen er færdig, og den har været udstillet på den 4. verdenshandels-messe i Tokio af det amerikanske handelsministerium.

Aeromobilet består af en motor, som driver en kæmpemæssig vifteblæser, som hæver det op over jordens overflade og driver det fremad. „Køretøjet“ er tillige forsynet med kontrolflaps, der betjenes fra det lukkede førersæde.

Dr. Bertelsen udtaler, at hans aeromobil opnår den største fart, når den passerer gennem en dal. Her er det ikke engang nødvendigt at styre den, idet den følger bunden over jordens overflade. Løsningen på fremtidens trafik vil blive kunstige dale fra kyst til kyst med fødelinier, hvor trafikken er opdelt i kanaler efter hastigheden, siger dr. Bertelsen.

Aeromobilet's karosseri er fremstillet af forstærket plastic, medens de fleste komponenter er formgivet af Laminac polyester fra American Cyanamide. Det skal i de kommende måneder udstilles på messer i Indien, Italien og Jugoslavien.

For tiden er dr. Bertelsen ved at konstruere en 4-personers model af sit aeromobil, og det har han til hensigt at sætte i seriefabrikation.

LONDON. Den engelske flyvemaskineindustri vil blive så stærkt repræsenteret ved Air

show i Paris i næste måned som aldrig før. Hawker Siddeley Aviation vil således vise tre forskellige nye maskiner for offentligheden for første gang. Det bliver de Havvilands Caribou, Armstrong Whitworths militære transportmaskine A.W.660 Argosy og Avro 748, en passagermaskine beregnet til kortere ruter. De vil alle deltage i flyveopvisningerne.

Endnu ni forskellige af de nyeste maskiner fra dette selskab — deriblandt Avro Vulcan bombemaskinen og Blackburn Buccaneer vil tage del i flyveopvisningerne. Desuden vil publikum få lejlighed til at se tre forskellige typer missiler: Seaslug, der affyres fra orlogsfartøj mod angribende flyvemaskiner, Blue Steel, en „styret“ luftbombe, og de Havvilands Firestreak, der afskydes fra flyvemaskiner mod angribere.

Den militære Argosy transportmaskine var på vingerne første gang i begyndelsen af forrige måned. Der er foreløbig bestilt 56 af denne type til den engelske Transport Command, medens den civile version er købt af en række internationale luftfartsselskaber fortrinsvis til fragt- og charterflyvning.

Caribou, der fremstilles af de Havvilands canadiske datterselskab, har været i tjeneste hos United Nations og er iøvrigt bestilt af den canadiske, amerikanske og ghanesiske regering. Avro 748 kommer for første gang uden for de britiske øer under besøget i Paris.

LONDON. Hawker P.1127, Hawker Siddeley Aviations nyeste jager- og rokognosceringsmaskine, der kan starte vertikalt, har været på sin første flyvning ved Bedford.

Maskinen, der er projekteret af Sir Sydney Camm, blev ført af Hawkers cheftestpilot Bill Bedford. Den foretog en normal start og blev prøvet under almindelig flyvebetingelser på turen. Efter flyvningen blev det oplyst, at man yderst tilfreds med resultaterne indtil nu, men der er stadigvæk meget udviklingsarbejde at gennemføre.

P.1127 anvender en Bristol Siddeley BS.53 motor både til vertikal start og normal flyvning. Den vertikale start sker ved at sende jetmotorens luftstrøm direkte mod jorden gennem fire dyser, som senere rettes bagud efter starten.

Udviklingen af denne maskine blev først finansieret af Hawker Siddeley Aviation, men senere har det engelske luftfartsministerium overtaget projektet og bestilt et større antal foruden prototypen. Det oplyses, at den tyske og den engelske regering er blevet enige om sammen at diskutere mulighederne for at bygge en letvægtjager på de principper, man har anvendt til Hawker P.1127.

KØBENHAVN. Som en af de første ruter, Sabena beflyver med den netop modtagne Caravelle VI, er Stockholm—København—Amsterdam—Bruxelles v. v. ruten,

Caravelle VI Jet Continental er den nyeste udgave af den franske aeronautiske industris trunkort og er som sine forgængere bygget i Toulouse. Maskinen drives af 2 Rolls Royce Avon RA—29—531 Jetmotorer. Dens normale hastighed er ca. 850 km i t, og dens rækkevidde er 2800 km, hvorved Bruxelles—Madrid kun er 2 t 30', København—Stockholm ca. 1t, Bruxelles—Beirut godt og vel 6 t fra hinanden.

Sabena Caravelle kan ændres til at medtage indtil 75 og 85 passagerer. Første klasse er forude og turistklasse agter. Begge klasser har deres eget „pantry“.

Forenet med Sabenas traditionelle „cuisine“ og Super Service betyder indsættelse af Caravelle VI på ruterne et stort skridt frem i retning af nedsættelse af flyvetiden og udvidet rejsebekvemmelighed.

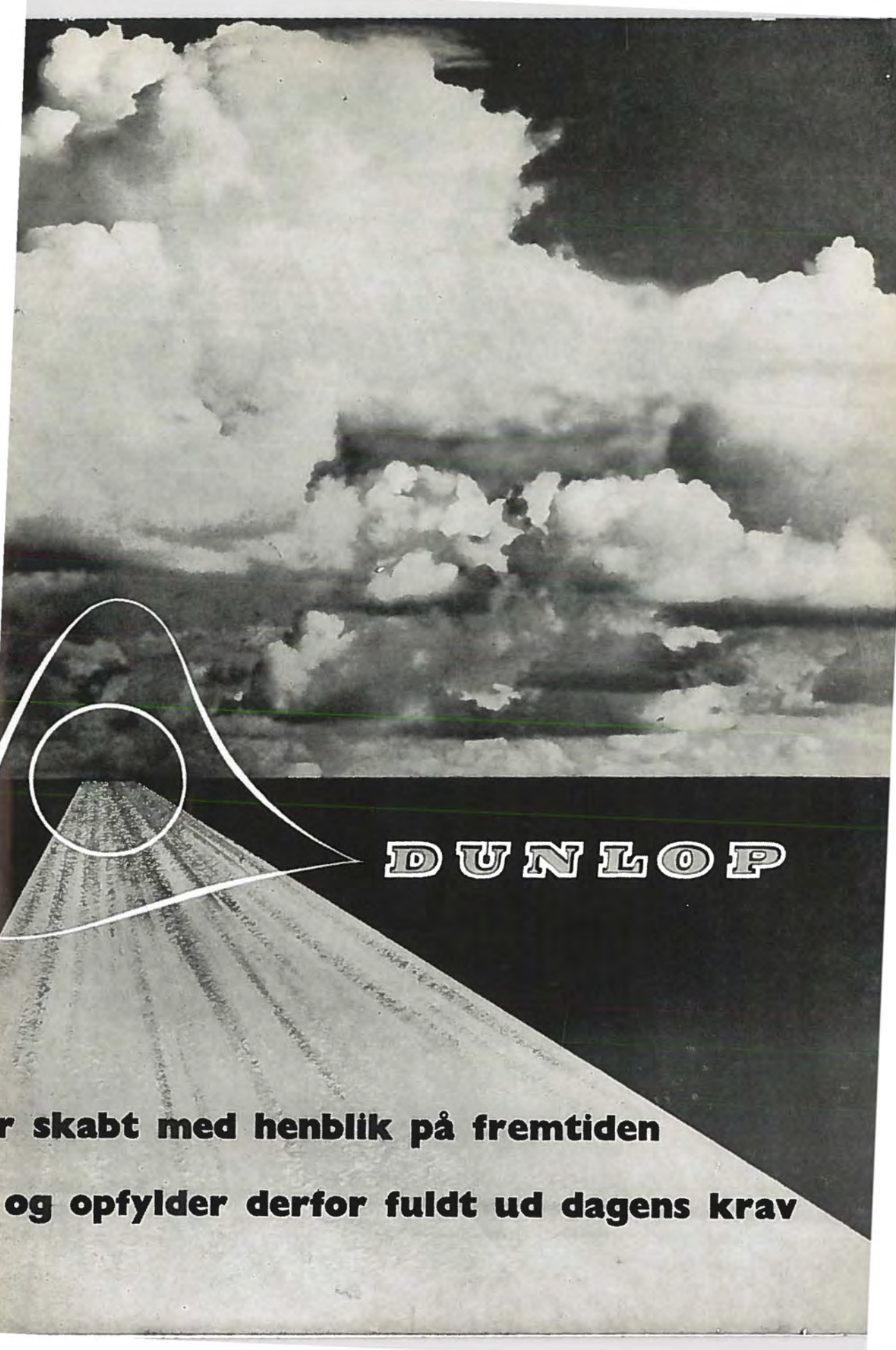
LONDON. To af Europas største industriforetagender inden for flyvemaskineindustrien, det engelske Hawker Siddeley Group og det franske SEREB (Socite pour l'Etude et la Realisation d'Engins Ballistiques) har i fællesskab besluttet at undersøge den europæiske industris muligheder for at gå ind i rumforskningen. Samarbejdet har allerede været i mange måneder, og man har først og fremmest beskæftiget sig med civile kommunikations- og navigationssatellitter samt med militære missiler til afværgelse af angreb fra det ydre rum fra andre lande.

SEREB er et statsejet fransk selskab, hvori bl. a. Sud-Aviation, Nord-Aviation og SNECMA har store interesser. Det betones i en meddelelse fra de to selskaber, at der er muligheder for, at andre lignende industriforetagender fra andre lande kan få del i samarbejdet.

Den administrerende direktør for Hawker Siddeley Group, Sir Roy Dobson, udtaler, at dette arbejdsfællesskab er et nødvendigt første skridt, for et regeringsstøttet rum-program kan gennemføres i Europa og det britiske Commonwealth. De forskellige projekter, der er blevet studeret, er ikke knyttet til nogen speciel kombination af raketmotorer. Resultatet af de foreløbige overvejelser er allerede overgivet den engelske og franske regering.

Hvad angår kommunikations-satellitterne har man studeret både et engelsk og et fransk projekt. Med fire eller fem af denne type satellitter ville man være i stand til at opretholde forbindelsen London—New York døgnet rundt og samtidig være i stand til at få kontakt med andre fjernere liggende punkter.

De militære missiler kan blive et forsvarsvåben af afgørende betydning for NATO forsvaret, udtaler Sir Roy Dobson. Sideløbende med disse projekter har man også begyndt studiet af helt nye fremdriftssystemer og af de materialer, der kan tænkes anvendt under konstruktionen. Dette kan også få stor betydning for andre industrigrene.

DUNLOP

**r skabt med henblik på fremtiden
og opfylder derfor fuldt ud dagens krav**

Jetgiganterne betyder større komfort, større rejseha-
stighed, bedre service. I alle store lufthavne verden
over betjener Air BP luftfarten med kvalitetsprodukter -

- en verdensindustri i Deres tjeneste!

